

PRINCIPAL'S

FAREWELL SOUVENIR

OCTOBER 1935

MAY 1968

2ND MAY 1968

VAIDYESHWARA VIDYALAYA
TEACHERS' GUILD, JAFFNA.

University of Jaffna

371.2092

AMP

223190(BP; Main)

அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்
சண்முகநாதன் புத்தகசாலை

காங்கேசன் துறை வீதி,

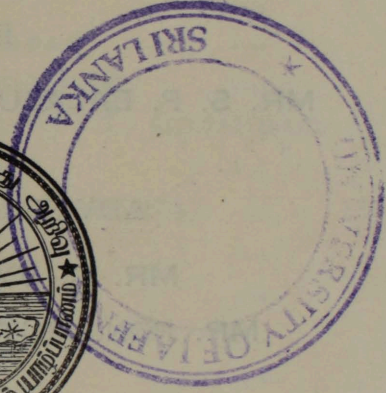
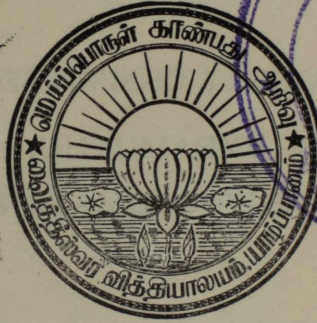
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 285

அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A. அவர்கள்

அருஞ் சேவையின் பாராட்டு மலர்

371.2092
AMP
BP

University of Jaffna

223190

Library

2-ந் உ மே மீ 1968 ஸ்

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய

ஆசிரிய சங்க வெளியீடு

223190

223190

EDITOR:

MR. S. P. BALASUBRAMANIAM B. A. (HONS.)

ADVISORY COMMITTEE:

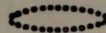
MR. C. VYRAMUTHU, B. A.

MR. PON. MUTTUCUMARAN, B. O. L.

CONTENTS

	Page
A Message — Srimat Swami Asanganandaji	1
The Selfless Service — Srimat Swami Prematmanandaji	3
A Tribute — G. G. Ponnambalam, Q. C., M. P.	6
An Appreciation — Dr. H. W. Thambiah	7
My Impressions — Dr. T. P. Meenakshisundaran	8
A Job Well Done — M. M. Abdul Cader	9
அறுபதுக்கு எழுபது — பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை	12
Man and Mission — T. Murugesapillai	15
An Ideal Teacher — K. Ramachandra	16
அறிஞர் அம்பிகைபாகன் — ஜே. எம். சோமசுந்தரம்	19
A Progressive Liberal — S. H. Perinbanayakam	20
Retires into a Wider Sphere of Service — T. T. Jeyaratnam	22
அம்பிகைபாகர் — சி. கந்தசாமி	24
Ambikaipakan of Vaidyeshwara — K. Pooranampillai	25
A Tribute — K. A. Selliah	27
Shri S. Ambikaipakan — C. Vyramuthu	29
திரு. ச. அம்பிகைபாகன் — து. சீனிவாசகம்	34
An Era Ends — Dr. K. Balasingam	37
துள்ளும் நினைவலைகள் — M. M. மக்பூல்	39
He is an Institution by Himself — K. Kailanathan	45
பேரறிஞர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் — க. சதாசிவம்	47
உதாரண புருஷர் — வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன்	50
அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் — வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை	53
Our Principal — P. Elankanayagam	55
அன்பர்தம் சிந்தையில் — து. சங்கரப்பிள்ளை	57
At Vaidyeshwara Vidyalyaya — T. Pararajasingam	59
மனத்தூய்மையும் மாசற்ற சேவையும் — பண்டிதர் செ. நடராசா	61
தூய உள்ளம் — அ. சரவணமுத்து	63
காலநதி தீரத்திலே... — வை. கா. சிவப்பிரகாசம்	65
Our Principal As I Saw Him — Kingsley	68
நற்சமயவாதி... — இ. வே. செல்வரத்தினம்	70

எமது அதிபர் — திருமதி வி. வாமதேவா	72
A Hindu Educationist — A. E. Tamber	73
கல்லூரிக்கு வாய்த்த அதிபர் — திருமதி P. கந்தசாமி	77
உத்தமர் வாழ்க — S. குமாரசூரியர்	79
A Great Architect — S. Ganesan	81
புகழொடு தோன்றியவர் — N. கந்தையா	82
Our Principal — Mrs. C. Thayalaratnam	84
நான் கண்ட அதிபர் — அ. துரைசிங்கம்	86
நல்வாழ்த்துக்கள் — ஆசிரியர்கள்	87
ஒரு சொற் கேளீர் — S. பன்னீர்ச்செல்வம்	88
அன்பும் அறமும் திகழும் அதிபர் — ச. பொ. பாலசுப்பிரமணியம்	89
Teachers' Guild Members—1968	91
அமரர் கல்கியும் அதிபரும்	95
ஈழத்துப் பேரோ மன்னர்கள்	97
இலங்கைக் கம்பன் கழகம் அளித்த வாழ்த்திதழ்	100
கடிதங்களும் பாராட்டுக்களும்	101—108

MR. S. AMBIKAIPAKAN, B. A.,
Principal
Vaidyeshwara Vidyalaya.
(1st October 1935 — 2nd May 1968)

Ramakrishna Mission,
Belur Math,
Howrah Dt.

1-3-'68.

Dear Sir,

I have much pleasure in acknowledging with thanks the receipt of your letter of 20-2-68, and am delighted to learn that you will be shortly bringing out a souvenir just on the eve of the retirement of Mr. S. Ambikaipakan, your beloved Principal of Vaidyeshwara Vidyalaya. As the past Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), and since the Vaidyeshwara Vidyalaya has been one of our premier educational institutions in North Ceylon, I am fully aware of the tremendous difficulties, trials and tribulations, Mr. Ambikaipakan together with Mr. Vyramuthu, Mr. Seenivasagam and his other associates and collaborators had to pass through before the Vidyalaya could be successfully brought to the present commendable position obtaining in the island today. No doubt Mr. Ambikaipakan is shortly saying good-bye to the Vidyalaya as its Principal, I am sure, he will be looking after its progress and prosperity with more vigour and intensity. I know Mr. Ambikaipakan for more than four decades. In 1926, I went to Madras from the Headquarters and after sometime Mr. Ambikaipakan came to Madras from Jaffna to prosecute his studies. He was there till he got through his Degree examination. During this long period he used to visit the Madras monastery now and then, and thus got in touch with the currents of the ideas, ideals and activities of the Ramakrishna Movement. His close association and talks with, and the advice from, the senior Swamijis of the Madras monastery had their tremendous effect and influence in shaping his future life and career. When he returned to the island, Srimath Swami Vipulanandaji Maharaj, the then General Manager of our schools in Ceylon, called Mr. Ambikaipakan to assist him as assistant in Shivananda Vidyalaya, Batticaloa. Later on, Swami Vipulanandaji had to send him to Jaffna to look after the Vaidyeshwara Vidyalaya, the

condition of which demanded the presence of an able and efficient person to pilot the institution to its long cherished destination. In this respect Mr. Ambikaipakan's contribution is indeed admirable and remarkable.

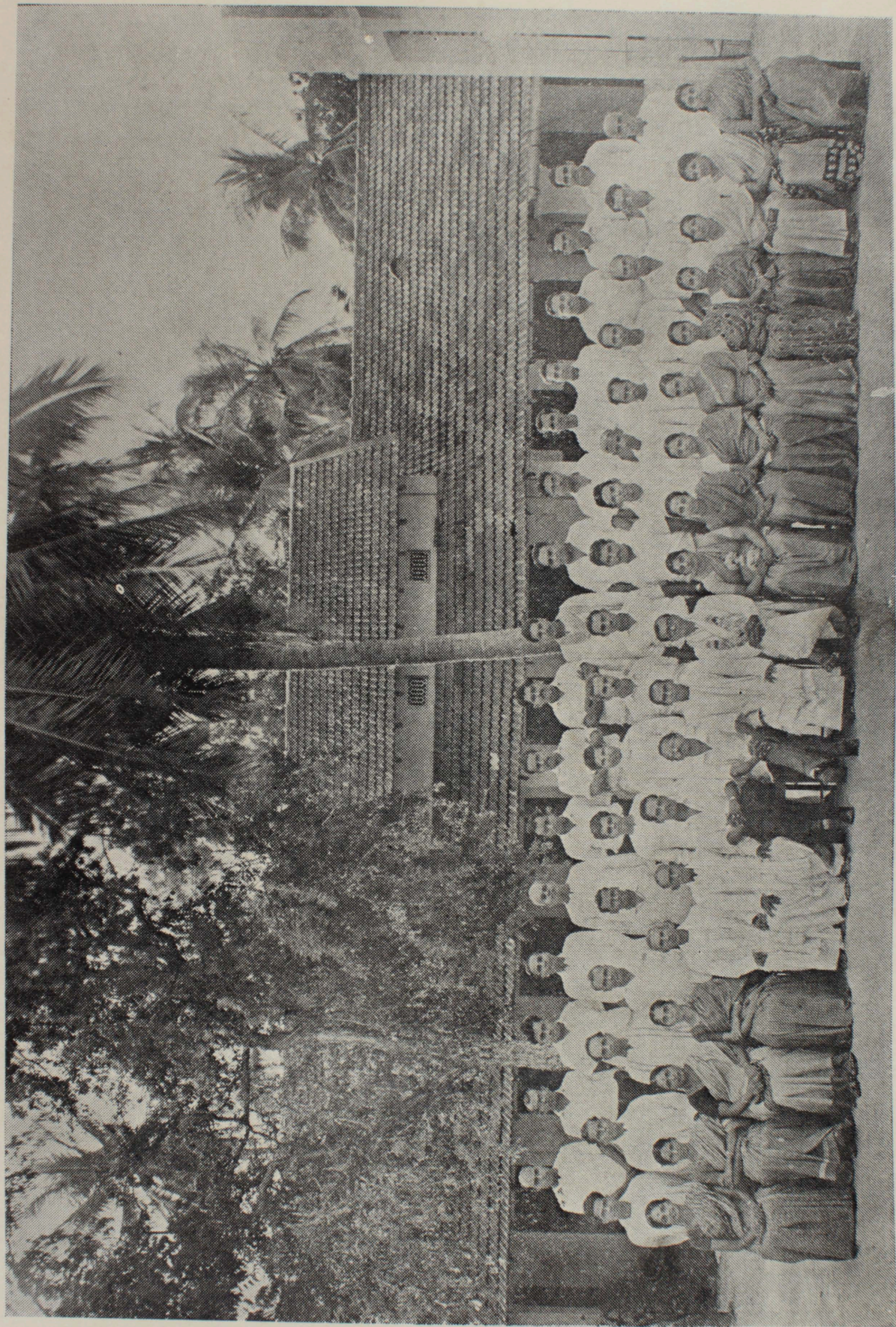
Besides the academical and intellectual aspects of the students of the Vidyalaya, Mr. Ambikaipakan being conscious of their spiritual and ethical needs, tried his level best to implement the noble ideals and aspirations of Sanatana Dharma into the hearts of all those students who came under his influence during the last 32 years. I wish Mr. Ambikaipakan a long lease of life — a life of dedication, peace and blessedness.

Yours in the Lord,
Swami Asangananda,

Ex-Vice-President, Ramakrishna Mission,
Ceylon Branch.

If there is one common doctrine that runs through all our apparently fighting and contradictory sects, it is that all glory, power and purity are within the soul already; only according to Ramanuja the soul contracts and expands at times, and according to Shankara, it comes under a delusion. Never mind these differences. All admit the truth that the power is there — potential or manifest, it is there — and the sooner you believe that, the better for you.

— Swami Vivekananda.

OUR PRINCIPAL WITH THE MEMBERS OF THE TEACHERS' GUILD

THE SELFLESS SERVICE OF MR. S. AMBIKAIPAKAN

BY

SRIMAT SWAMI PREMATMANANDA

Vice President

Ramakrishna Mission - Ceylon Branch

I am happy to learn that the R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya Teachers' Guild is bringing out a Souvenir to commemorate the services of Mr. S. Ambikaipakan, the Principal of the Vidyalaya, who is retiring at the end of this term after 32 years of service. There is no doubt this move is an appropriate one as a tribute to the noble services he has rendered to education and culture in this country in general and to the Vidyalaya in particular.

I have known Mr. S. Ambikaipakan for the last fifteen years. His association with the Ramakrishna Mission is unique, and his connection with the Mission continued from his College days. He had been in touch with the Swamis of the Mission even during his college days in Madras, especially, with Srimat Swami Yatiswarananda, who was then the President of Sri Ramakrishna Math at Madras. Even at that time he had imbibed the spirit of Swami Vivekananda and had a yearning for rendering selfless service. Thereafter he came under the great influence of Swami Vipulananda and joined the educational service of the Ramakrishna Mission in Ceylon.

After his graduation at Madras Mr. S. Ambikaipakan joined the Staff of Shivananda Vidyalaya as a teacher at Batticaloa in 1934. At that time Swami Vipulananda had shifted the Orphanage from Jaffna to Batticaloa and he himself became the Principal of the Shivananda Vidyalaya. The Late Swami Natarajananda (then, not a Swami - a layman Mr. Chithampampillai) and Mr. Murugupillai were the Swami's assistants. During that period of stress and initial difficulties, Mr. S. Ambikaipakan joined them and worked there for about two years as teacher of History and Tamil. This afforded him an opportunity for service under the guidance of

Swami Vipulananda. Within two years, Mr. Ambikaipakan was transferred to Jaffna as Principal of the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya. Ever since, he took special interest in the administration, development and the progress of the Vidyalaya. Even after the take-over of this school by the Government, Mr. Ambikaipakan kept himself closely associated with the ideals and activities of the Mission. His association with many monks of the Order, his study of Mission literature, his enthusiasm for the ideals of the Mission can be regarded as great and impressive. Well informed as he was with the ideas and ideals of Swami Vivekananda he had put them into practice with great devotion. During the last three decades of continuous service in the Vidyalaya he has earned for himself a memorable place in the hearts of the public of Jaffna. With undaunted zeal he has gradually developed the Vidyalaya with the co-operation of his staff and especially his dedicated associates Mr. C. Vyramuthu, the Vice-Principal of the Vidyalaya and the Senior Master Mr. T. Seenivasagam, now retired. Now Mr. Ambikaipakan himself is retiring from the service after his full term.

Mr. Ambikaipakan, apart from being the Principal, is a good teacher besides being also a good student. As a teacher he has rendered valuable service. Teaching is a noble profession. It is a sacred service. It was an accepted ideal that no one goes hungry in a society where men of head and heart live. Therefore every one thought it to be a duty to feed the hungry, Anna-danam was considered to be a great service. But greater still is Vidya-danam. In imparting knowledge, the relationship between the teacher and the pupil is more spiritual. By giving food and other material help one may become poor but not so by giving knowledge. Therefore the Vidya-danam is considered to be a supreme gift. It is not only a social service but also helps to lay a foundation for the intellectual, moral and spiritual upliftment of the pupil. Thus a service is rendered for the **nisreyasa** and **abhyudaya** in society. Mr. Ambikaipakan has always been keen to establish the ideals of our ancient gurukula system which it is difficult to attain in the modern world.

As a student, Mr. Ambikaipakan has kept himself in close touch with the study of Tamil and other literature. His writings and speeches reflect the diction and the authority of his scholarship.

In common with other devoted friends, Mr. Ambikaipakan was also eager to have a centre of the Ramakrishna Mission in Jaffna. But this was not easy for fulfilment under present circumstances due to the want of adequate monastic members in Ceylon. Therefore, as an alternative a body of good friends took the initiative to form an association in the name of the Sri Ramakrishna Society in Jaffna. Mr. Ambikaipakan has been elected as one of the Vice - Presidents of that Society which, it is hoped, will spread the ideals of Ramakrishna and Vivekananda. His association with educational, cultural and religious activities are too many to be enumerated. Suffice it to say that his services will be remembered for all time. Though he retires from his official position, we hope he will again 'RE-TYRE' himself with new zeal and place his vast experience for the benefit of society by his selfless service. Along with our brother monks I wish him a future with peace, good health and long life.

The one great advantage of Bhakti is that it is the easiest, and the most natural way to reach the great divine end in view; its great disadvantage is that in its lower forms it oftentimes degenerates into hideous fanaticism. The fanatical crew in Hinduism, or Moham medanism, or Christianity, have always been almost exclusively recruited from these worshippers on the lower planes of Bhakti.

— Swami Vivekananda.

JAFFNA M. P's TRIBUTE

It gives me the greatest pleasure to pay my humble tribute to the services rendered by Mr. S. Ambikaipakan to the cause of Hinduism and Education.

He has to his credit an uninterrupted period of 32 years and more of devoted and dedicated service to the cause of education at Vaidyeshwara Vidyalaya. The Ramakrishna Mission, I venture to think, could not have found a more acceptable collaborator for the maintenance and growth of their ideals than Mr. Ambikaipakan. The steady growth of the numbers of pupils who have come to Vaidyeshwara until a stage was reached when the old buildings could not contain the students and new buildings had to be put up, is the best tribute and monument to the outgoing Principal.

I sincerely hope that even in retirement he would continue to take a very close interest in Hindu education, and expend a part of his inexhaustible energy for the continued upliftment of those around him.

Colombo,
26th March, 1968.

G. G. Ponnambalam, Q. C., M. P.

We must have a hold on the spiritual and secular education of the nation. Do you understand that? You must dream it, you must table it, you must think it, and you must work it out. Till then there is no salvation for the nation.

— Swami Vivekananda.

AN APPRECIATION OF MR. AMBIKAIPAKAN

BY

Dr. H. W. THAMBIAH

Puisne Justice

I consider it a great privilege to have been asked to write a short appreciation of Mr. S. Ambikaipakan. I have known Mr. Ambikaipakan for more than twelve years. He belongs to a long line of distinguished educationists who have devoted their energies to bringing up the educational standard in Jaffna. Under his able guidance the Vaidyeshwara Vidyalaya, which started as a small school, has attained the present status as a leading school in the North.

He is a distinguished scholar both in English and Tamil. Apart from his school activities, he has also taken part in social and cultural activities of the country. He is a man of wide reading and culture. He devoted his services for the development of Tamil culture, language and religion. There is hardly a literary or cultural activity in which he has not taken a leading part in Jaffna. It was at his instance that the Kamban Kalagam was formed and it is now doing great service to the cause of Tamil Literature.

After the death of Kalai Pulavar Navaratnam, he is one of the few persons left in Jaffna who are genuinely interested in the growth and development of our culture. Thiruvalluvar said:

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

In accordance with this aphorism, Mr. Ambikaipakan has loved others and not himself, and he belongs to others. Although he is an ardent Hindu, he has tolerance for all religious persuasions. As a disciple of the late revered Yoga Swami, he believes in the eternal truth that all religions lead to the same goal.

His retirement is a great loss to the school. After his retirement, may Providence give him good health and long life to continue the good work he has done for the educational, social and cultural progress of our country.

MY IMPRESSIONS

BY

Dr. T. P. MEENAKSHISUNDARAN

Vice-Chancellor

Madurai University

Thiru S. Ambikaipakan was a student of the Madras Presidency College. As one who had been the Chief Professor of Tamil in that college I am proud of claiming him as - Presidency Boy. I came into greater personal contact with him from 1947 when I first came to Ceylon. He was the right-hand of Kalai Pulavar and an ardent disciple of Yoga Swami. He was one of those who were responsible for the Tamil Festival held at Jaffna. In short, he has been connected very intimately with every cultural activity of Jaffna. The very fact that he had been for more than thirty years the Principal of a Premier Institution of Jaffna viz. the Vaidyeshwara Vidyalaya, explains his influence on the younger men who had studied under him — an opportunity which rarely comes even to teachers. As a Tamil writer and speaker he was popular and effective. He is a great research scholar and a great organiser.

I deem it a great privilege to claim him as my friend. May he live long to serve his country, his language and the culture which are his very life.

I look upon religion as the innermost core of education. The use of higher education is to find out how to solve the problems of life. True education is gained by constant living in communion with nature.

— Swami Vivekananda.

A JOB WELL DONE

BY

M. M. ABDUL CADER, B. A.

District Judge, Kaltura

With all apologies to all concerned and with no insult meant to any, I cannot resist the temptation to say a few words about the very name "Ambi-Kai-Pakan". "Ambi" means "both" in Latin, if my memory of this dead language does not play me false; "Kai" stands for "hands"; "Pakan" can I believe mean "guide". We thus come to a meaning which his parents never contemplated, but which nevertheless becomes somewhat apt to his life at Vidyalayam. He had for his lieutenants two associates, Messrs. Vairamuthu and Seenivasagam, and it has been said that while the two did the bull work, Mr. Ambikaipakan provided the "go" and therefore I may be forgiven if I gave his name a new meaning.

Coming to his work at Vidyalayam of which I know something, but I am certain that others know more and will refer to it in their contributions, there is one aspect of his work which most, even of his admirers, do not know and to which I wish to bear respectful and grateful testimony. Many years ago, I believe in the 1940's, Mr. Ambikaipakan told me that there were over 200 Muslim children at Vidyalayam who did not receive religious instruction for want of a religious instructor. He said he was unhappy that these children should go without religious instruction, that they were being instructed in ethics, which was a poor substitute for religion and wanted my assistance to find a "Religious Instructor" for these children. He went further and offered to pay an allowance for such a teacher. I was deeply moved by this gentleman's genuine desire that these Muslim children entrusted to his care should grow to be good Muslims. It was not an age when imparting religious instruction of one faith in an institution run by another faith was even contemplated. That was a time when moulavis were not appointed to even Muslim schools. In fact, I had been rebuffed just

shortly before by the Principal of another denomination when I had pleaded with him to let a Muslim boy in that school offer Islam as a subject for his public examination — not to teach but merely to let him offer the subject. My plea failed. But here was a gentleman who voluntarily offered not only to teach but also to pay.

I have learnt at the feet of men endowed with the principles of Swami Ramakrishna at Vidyalayam and I have known some of the principles which he had preached, the foremost among them being that all religious leaders preached for the good of humanity and that if all adherents of the different religions would only study and follow the principles that their religious leaders had preached, the world will be a happier place to live in. Mr. Ambikaipakan came to Jaffna with the reputation of being a sincere devotee of this great reformer, and now I saw him put into practice this great principle even unasked.

I was fortunate to find a Muslim to teach Islam to the children at Vidyalayam. It was an arrangement which proved mutually satisfactory. Every Muslim boy and girl thereafter offered Islam and all passed without exception and many with distinctions and some obtained top prizes at the Island wide Islamic Contest organised by the Ceylon Muslim Scholarship Fund. It was said that Vidyalayam obtained 100 % results in Islam in public examinations. Well disciplined Muslim boys and girls passed out of Vidyalayam. The foresight of Mr. Ambikaipakan lightened his burden at school, brought credit to his institution and above all earned the undying gratitude of these children and the Muslim community of Jaffna.

Vidyalayam has grown into magnificent proportions during Mr. Ambikaipakan's tenure of office. He can look back with a sense of satisfaction and, the God-fearing man that he is, with humble thankfulness for a job well done. Others will now take over to continue, but the names of the trio that built up Vidyalayam will never, never be forgotten.

Mr. Ambikaipakan had been essentially a religious and social worker. In fact, his work at Vidyalayam was part of his social

work. He has already plunged heart and soul into a problem that is now agitating Jaffna most at the moment. To do what one thinks is right regardless of consequences is right conduct, and on this subject he follows another of his Gurus, Swami Vivekananda who says:- "Through the grace of the Lord, everything becomes easy of achievement. Your duty is to serve the poor and the distressed, without distinction of caste and creed. What business have you to consider the fruits of your action? Your duty is to go on working, and everything will set itself right in time and work by itself..... You are all intelligent boys and profess to be my disciples — tell me what you have done

..... "After so much Tapasaya (asceticism) I have known that the highest truth is this: 'He is present in every being! These are all the manifold forms of Him. There is no other God to seek for! He alone is worshipping God, who serves all beings!'"

The great thought is there in all its nakedness. Like the setting sun it breaks forth from the clouds before disappearing in resplendent glory: the Equality of all men, all sons of the same God, all bearing the same God. And there is no other God. He who wishes to serve God, must serve man — and in the first instance man in the humblest, poorest, most degraded form. Break down the barriers. Reply to the inhumanity of "Untouchability"....

This is the classic doctrine of the Gita: "The ignorant work by attachment to the act; the wise man also works but beyond all attachment and solely for the good of the world Referring all action to Me, let the spirit, withdrawn into itself and free from all hope and interested motives, strive without troubling itself with scruples....."

"Religion has to be treated as an inward integration in which each one has the freedom to achieve for himself, without interference from others, and a call to establish an equitable social order. In its essence, religion is reintegration of human personality and redemption of human society. This integration of human personality is an essential factor of all types of humanism."

— Dr. S. Radha Krishnan

அறுபதுக்கு எழுபது

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

அதிபர் அம்பிகைபாகனார்க்கு அறுபது பூர்த்தியாகின்றது. எழுபது என்னை எட்டித் தொடுகின்றது. பத்தாண்டு மூத்தும் என் மூப்புப் பயனின்மூப்பே. பத்தாண்டு இளையர் ஆயினும், பலதுறைகளிலும் எட்டித் தொடமுடியாத பிரகாரம் அன்பர் அவர்கள் அறிவால் முதிர்ந்து விளங்குகின்றார்கள்.

திரு அம்பிகைபாகனாரைக் காணுந்தோறும் நினைக்குந் தோறும்,

“படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு”

என்னும் அருமைத் திருக்குறள் ஞாபகத்துக்கு வருவதுண்டு.

பாக்கியசாலியான அரசனுக்குப் படைமுதலிய அங்கங்கள் தாமாகவே வந்து அமையும். அதனாலே அவன் ‘அரசருள் ஏறு’ ஆவன். அவ்வாறே கல்லூரி அதிபருக்கு அமையவேண்டியன அனைத்தும் அன்பர் அவர்களுக்குத் தாமேவந்து அமைந்தன. அதனாலே அவர், ‘அதிபருள் ஏறு’ ஆயினார்.

இங்ஙனமாதற்கு இளமைதொட்டு வல்ல நல்ல வழிகாட்டிகள் அமைந்தார்கள். அவர்கள் ஆட்கொண்டார்கள் எனினும் அமையும். அவர்களுள், இருவர் குறிப்பிடத்தக்க பெருமை வாய்ந்தவர்கள். ஒருவர் ஸ்ரீமத் விபுலானந்தசுவாமிகள். மற்றையவர் கலைப்புவலர் நவரத்தினம் அவர்கள். இந்த வாய்ப்பு யாருக்குக் கிடைக்கும்!

இந்த வாய்ப்புக்கு மேலே மகான்களின் ஆசி அவருக்கு நிறைய உண்டு.

உலகம் போற்றும் யோகர் சுவாமியின் ஆசியைப் பெற்றவர் அதிபர் அம்பிகைபாகனார் என்றால், இதற்கு மேலே சொல்ல என்ன இருக்கிறது!

தாய்நாட்டிலும் சேய்நாட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் என்றிருப்பவர்களின் நட்பு, அம்பிகைபாகனாருக்கு இருப்பதுபோல யாருக்குமே இல்லை.

*

*

*

அறுபது பூர்த்தியான பின்பு தளர்ந்த ஓய்வுகாலத்திலேதான், பெரும்பாலும் சிலருக்குப் பொதுசன நன்மை சமயச் சீர்திருத்தம் என்றிவைகளிற் காலம் போக்கக் கருத்து உதயமாவதுண்டு. திரு. அம்பிகைபாகனார் விஷயத்தில் அப்படி இல்லை. எப்பொழுது அதிபரானாரோ அப்பொழுதே அவர் பொதுசன சீர்திருத்தங்களிற் குதித்து விட்டார். அது அவருக்குப் பிறப்புச் சொத்து.

ஒரு காலத்தில் அவரோடிணைந்து, அவரைப் பின்பற்ற நானும் எண்ணியதுண்டு. என்னைப் பயம் என்கின்ற அச்சம் தொடரமுடியாமற் பின் வாங்கச் செய்து விட்டது.

‘நாணம் மடம் அச்சம் நாய்க்குணம்’ என்று பாரதியார் நல்ல ஏச்சுக் கொடுத்திருக்கிறார். வள்ளுவரோ, ‘அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை’ என்கிறார். எப்படியோ எழுபதிலும் அச்சம் என்னை விடுவதாயில்லை.

‘அரன்றன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்களெல்லாம் வீண் செயல்’ என்ற சித்தியாரும், பழம் புராணங்களும் படித்துத்தான் உன்பால் அச்சங் குடிகொண்டு விட்டது’ என்று நவீன நண்பர்கள் இடித்துரைக்கின்றார்கள்.

நண்பர்கள் யோசனைப்படி, அத்வைதக் கட்டுரைகள் தொடக்கம் சோவியத் நாடு என்ற பத்திரிகை உட்பட, திரு. அண்ணாத்துரை எழுதிய நல்லதீர்ப்புப் பரியந்தம் படித்துப் பார்க்கின்றேன்.

‘தொன்மையவாம் எனும் எவையும் நன்றாகா’ ‘இன்று தோன்றியநூல் எனும் எவையுந் தீதாகா’ என்ற உண்மையை நவீன உலகத்திற் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

நவ உலகத்திலே இருவர் பெரியோர்கள் என்மனசிற் குடிபுகுந்து விட்டார்கள். ஒருவர் தொண்ணூறு வயசுக் கனியான ராஜாஜி. மற்றையவர் ‘டால்ஸ்டாய்’ என்னும் பேரறிஞர்.

டால்ஸ்டாயைச் சீர்திருத்தச் சிகரத்தில் வாழ்ந்தவராகிய மகாத்துமாகாந்தியடிகளே, தமக்கு ஒரு குருபோலப் பாவித்துப் போற்றுவாராயின், டால்ஸ்டாயின் பெருமையை நாமா அளந்தறிய வல்லோம்!

டால்ஸ்டாய் எழுதிய ‘தேவதாதன் செருப்புக்கட்டியான கதை’, புத்தர் தொடக்கம் சீர்திருத்தத்துக்கு என்று வெளிப்போந்த ஒவ்வொருவரையுந் தனித்தனி, ‘உனக்கு நன்மை செய்யத் தெரியுமா?’ என்று வினவுவதாயிருக்கின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படையில், ‘துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புக’ என்பது ஒருதொடர். “முனிவர்களுக்கு இந்த உலகத்தில் துனிஇல்லை. துனி — வெறுப்பு. அவர்கள் இந்த உலகம் இவ்வாறு நடப்பதன் நீதியை அறிந்தவர்கள், அவர்களே நமக்கு வழிகாட்டிகள். அவர்கள் முற்புக நாம் அவர்களைத் தொடர்ந்து பின் செல்ல வேண்டும்” என்று, மகான் ஒருவர் ஒருசமயம் போதித்தது, அப்பொழுது என் மனசிற் பதியவில்லை.

இப்பொழுது ராஜாஜி கருத்தடைபற்றிச் சொன்னாலென்ன, கடவுளைப்பற்றிச் சொன்னாலென்ன, காதல் இலக்கியம், இந்தி என்னும் இவைகளைப் பற்றிச் சொன்னாலென்ன, அவர்பாலெழும் பழுத்த வாக்குக்கள் உபநிஷத வாக்குக்களே போன்று ஆழ்ந்த கருத்துக் கொண்டனவாய்,

‘துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புக’ என்ற தொடர்ப்பொருளை உள்ளத்தில் பதிப்பனவாய் மிளிர்கின்றன.

✽

✽

✽

யான் பெற்ற இன்பத்தை என் அன்பரும் பெறுக என்ற முறையில், டால்ஸ்டாயின் செருப்புக்கட்டி கதையையும், ராஜாஜிக்கூடாகத், ‘துனியில்

காட்சி முனிவர் முற்புக' என்ற தொடரையும், தளர்ந்த முதிய இந்த நிலையில், திரு. அம்பிகைபாகனார் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சீர்திருத்தம், "அக்கினியாற்றை மயிர்ப்பாலத்தாற் கடப்பது போலும்" என்று ஒருவர் அச்சுறுத்தினார். சீர்திருத்தம் என்ற சமுத்திரத்தில் நீந்துபவர்களாகிய அன்பர் அவர்களுக்கு என் கையுறைகள் உதவுவனவாக.

“என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னிலும் மனியா னொருவன் னுளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரிசனே.”

என்பது,

‘அஞ்சுவதியாதொன்று மில்லை’ என்ற அப்பர் அடவிய தேவாரம், அந்த அருமைத் தேவாரத்தையும் ஞாபகஞ் செய்து,

நீண்டகாலம், பயன்மரம் உள்ளூர்ப்பழுத்தாற் போன்று, யாவருக்கும் பயன் செய்து வாழ்வாராக என்று என் வாழ்த்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வணக்கம்.

ஓர் ஓணனின் நிறத்தைப் பற்றி இருவர் விவாதிக்கத் தொடங்கினர். பனை மரத்தின்மேல் இருந்த ஓணனின் நிறம் செந்நிறம் என்று ஒருவன் கூறினான். மற்றவனோ அவன் கூறியதை மறுத்து, ‘நீ கூறுவது சரி அன்று; ஓணனின் நிறம் சிவப்பு அன்று; அதன் நிறம் நீலம்’ என்றான். இங்ஙனம் விவாதித்துக்கொண்டே அதே மரத்தின் கீழ் வசித்துவந்த மூன்றாவது மனிதன் ஒருவனை அணுகினர். அப்பிராணியைப் பலமுறை பார்க்கும் வாய்ப்புப்பெற்ற அவனுக்கு உண்மை தெரியும் என்று கருதி, அவனிடம் தம் சந்தேகத்தைத் தெளியத் துணிந்தனர். அவ்விருவரும் ஒருவன் ‘இந்த மரத்தில் வாழும் ஓணனின் நிறம் சிவப்பு அல்லவா?’ என்று வினவினான். அதற்கு அம்மனிதன், ‘ஆம்’ என்று விடை பகர்ந்தான். அப்போது அவனது நண்பன் குறுக்கிட்டுச் சினத் துடன், ‘என்ன சொல்கின்றாய்? ஓணனின் நிறத்தை நான் நன்கு கவனித்திருக்கிறேன்; அது சிவப்பே அன்று அதன் நிறம் நீலமே’ என்று கூறினான். அதைக்கேட்டு அப்புதுமனிதன் மிகவும் நிதானமாய், ‘ஆம், நீர் சொல்வதும் சரிதான்’ என்றான். ஓணன் தன் நிறத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் ஒரு பிராணி என்பதை அவ்விருவரும் அறியார். அதனால்தான் அவ்விருவரும் கூறியதையும் ஆமோதித்து அவர் பூசலைத் தீர்த்தார்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்

*

*

*

MAN AND MISSION

BY

T. MURUGESAPILLAI, C. A. S.

A. G. A., Jaffna.

To put pen to paper for the first time in the new year for writing a few lines about Mr. S. Ambikaipakan is a fitting and pleasant thing indeed. To see good people, as well as to listen to good people is as noble as to talk about the good qualities of good people. I dare say Mr. Ambikaipakan is a good man.

Mr. Ambikaipakan can look back to his period of service as Principal of Vaidyeshwara Vidyalaya with pride and satisfaction. Taking over what was a very small school, he guided its destinies so as to make it grow into one of the biggest schools in Jaffna. Entering the small circle of Principals at a time when Principals of Missionary schools were considered to be the giants in the educational arena, Mr. Ambikaipakan survived them all to remain one of the giants himself.

Anyone looking at or talking to or working with Mr. Ambikaipakan will never think that he is as old as he actually is. He looks young and feels young and acts young. That is due to a clean and disciplined mind and a pure life. A person with such qualities always succeeds in being a beacon light, a guiding example and a cleansing catalyst to his environment.

Mr. Ambikaipakan had the advantage of drawing towards him friends and helpers who became enthused by his own good qualities. It was thus that he was able to make Vaidyeshwara Vidyalaya grow into an Institution with a mass of over 1500 pupils, and an array of impressive buildings. The era of Ambikaipakan will remain written in the annals of Vaidyeshwara Vidyalaya in letters of Gold.

Having been nurtured in his youth in the Indian Independance Movement and in the activities of the Youth Congress of Jaffna, Mr. Ambikaipakan ever remained an indefatigable worker in many a social and religious cause. He is too young to retire from public life even though he has reached sixty. Let the historic Hindu Shrine of Thiruketeeswaram benefit by his attention during his retired life.

AN IDEAL TEACHER AND A TRUE FRIEND

BY

K. RAMACHANDRA

Editor, Religious Digest.

If it is impossible to think of the Founder, Sri Nagamuthu Master, apart from the Vaidyeshwara Vidyalaya and the Vidyalaya from the Founder, it is equally impossible to think of its present principal, Sri Ambikaipakan, apart from the Vidyalaya, and the Vidyalaya apart from the principal. In the words of the late lamented Dr. S. Subramaniam, written four and a half years ago, "When we think of Vaidyeshwara Vidyalaya, the picture of Mr. Ambikaipakan confronts us first. Both are synonymous".

I am not an educationist, but as one who had the fortune to personally witness the opening of this institution as a small elementary school in the year 1913, in a private house, then known as Upstair House, மெத்தை வீடு belonging to the Vannarponnai Sivan Temple, and to listen to the exhortation of its Founder, I am in the privileged position to state that he was guided by the ancient Hindu ideal that knowledge was so sacred that no one ought to sell it. It should be given freely and without any price. Sri Nagamuthu allowed no personality to come into play, and named the school by the presiding Deity of the locality through whose blessings and through the help of whose devotee and trustee, Sri Ponnusamy Chettiar, he established the institution. It is said that after the transfer of the school to the Ramakrishna Mission, an offer was made for him to be on the Board of management; he turned it down. When a member of his family suggested that it must have a say in the running of the school, his reply was a definite 'No'. In his opinion, the school was a public concern and not a private institution. He was truly a Nishkamya Karmayogi. It is not strange that such a man resigned his post at the Hindu College, following the example of his principal Sri G. Siva Rao, to safeguard the rights and honour of the teaching profession!

The noble ideals of education and the high principles of management which inspired the Founder had guided the teachers and others associated with the school from the very start and in the year 1935 it had the fortune to receive as its head Sri Ambikaipakan, who had started his teaching career at Batticaloa in January 1934, under the benign influence of H. H. Swami Vipulanandaji. To be brief, the past thirty three years has been a period of steady progress and prosperity for the Vidyalaya. Here I can do no better than quote a statement of Sri C. P. Sundara Sarma, who had been on the Staff of the Vidyalaya for a very long period. In an article for the Vidyalaya Annual of 1949, which was reprinted in the Golden Jubilee Souvenir of 1963, Sri Sarma wrote :

“The story of Vidyalaya ever since Mr. Ambikaipakan's assumption of duties is too well known for me to be recounting here. It has been an era of continued progress. When he came, we were a junior secondary school with only seven on the staff, and today we are a second grade institution with twenty on the staff and the number on roll well over five hundred. In addition to the main hall where we were crammed together, we have a new block of class rooms, a science lab, and larger space to move about freely. These are achievements during the Ambikaipakan era and I am sure many more things will be achieved during his tenure of office.”

Since 1949, there had been many striking improvements. The institution has been raised to a Grade 1 College, and a new Hall costing a considerable amount was opened in 1954. The total strength of the Staff is over sixty, and the number on the roll 1500. This is an achievement of which any principal can be justly proud.

Education is both a science and an art. If it is at present the most intricate and complex of all the sciences, it is also the most difficult of all the arts a man can practice. As a science, education deals with the human organism, the most complicated of all subjects; and as an art it tries to shape the growing human individual, which is undoubtedly the most intractable of all materials. Only one who has understood these dual aspects can prove a successful educationist. Sri Ambikaipakan is one such qualified

teacher. Whenever I think of him, I always recall to my mind the name of Sri T. S. Avinasilingam of Coimbatore. Both have been brought up under the spiritual culture of Sri Ramakrishna and Swami Vivekananda, which accounts for their remarkable and extraordinary success in the educational field.

My intimate association with Sri Ambikaipakan for over quarter of a century is mainly in the spiritual realm. We are both servants of Saints and Sages. The secret of our spiritual fellowship lies here. There was hardly any religious or cultural activity in the Northern province in which he was not associated. In fact, he was always the guiding star for many such movements in the North. Fortunately for the society he served, he has kept himself completely aloof from power-politics.

Now that he is going to be free from the responsibility of running a big educational institution, we can well hope to see his time fully occupied in the social, cultural, literary and spiritual activities of the community. All new comers to such movements can count on his mature wisdom and vast experience. He has all the qualifications of head and heart to be the Head of an organization for training volunteer workers in that direction. May he be blessed with perfect health of both body and mind, and may his successor and all those associated with him continue to maintain the long-cherished traditions of the Vidyalaya is the solemn prayer of the writer to Lord Vaidyeshwaran.

“The conception of a Universal welfare state, where we look upon the whole world as our sacred home, is the dream of religious Seers. One earth, one family. Truly religious people are called upon to strive for and serve this world community. Religious men will be revolutionaries as long as there are errors to be overcome. Their ambition would be to remove the greatest burden of man, namely, the exploitation of man by man.”

— S. Radha Krishnan.

அறிஞர் அம்பிகைபாகன் குணப்பெருங்குன்றனையர்

ஜே. எம். சோமசுந்தரம்

விரிவுரையாளர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழன் வாழப் பிறந்தவன். தமிழன் தோன்றிய கால முதலே அவன் பிறந்த நாடும், வளர்ந்த நாடும் செழித்தோங்கின. அவற்றின் குன்றப் புகழ் அன்றும் இன்றும் என்றும் நின்று நிலவும் மாண்புடையது. நில இயல் வல்லுனரும், இலக்கண நூலோரும் தமிழன் பிறந்த நாட்டை நாற்பத்தொன்பது நாடுகளாக வகுத்துள்ளார்கள். காலத்தாலும், கடல் கோளாலும் மறைந்த நாடுகளில் எஞ்சி நின்றதுதான் ஈழம். தொன்மைச் சிறப்புடையது. இராமாயண தொடர் புடையதும் கூட.

பிற்காலத்தே தமிழன் ஈழத்தைச் சிறப்படையச் செய்தான். சென்ற நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஈழத்தை உலகச் சிறப்புடைய நாடாக்கியவர்களில், சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் அருணாசலம், டாக்டர் ஏ. கே. குமாரசுவாமி ஆகியவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். அச் சிறப்பாலேயே தமிழன் ஒரு தனிப்பெரும் வாழ்வை அமைக்க முடிந்தது.

இக்காலத்தே தமிழன் சிறப்படைந்த வரலாறு அவனால் தோற்றமெய்திய கல்வி, கலை நிலையங்களாலமைந்தவையே. அவற்றிற் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமாகும். அதன் பெருமையும் சிறப்பும், அதன் முதல்வராகிய திரு. அம்பிகைபாகனைச் சேர்ந்தவை என்றால் மிகையாகாது.

அறிஞர் அம்பிகைபாகனார் வயதில் இளையவரானாலும் அறிவிலும், ஆற்றலிலும் முதிர்ந்தவர், முற்பட்டவரேயாகும். தமிழனது நற்பண்புகள் அனைத்துக்கும் ஓர் இலக்கியமாகவும் அதன் இலக்கணமாகவும் திகழ்கிறார். தமிழுலகத்திலும், ஈழத்திலும் அவரை அறியாதவர்கள் அறியாதவர்களே.

அறிஞர் செயலுடையவர். அவரது நற்பெயருக்கிணங்க — அம்பிகையின் அழியா சக்தியையும், அம்பிகை பாகனது ஞான ஒளியையும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவர். அவரால் புகழடைந்த ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் பெரும் பேறடைந்தது. அவர் இது போது ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வதென்றால் அவரது நற்பணி மற்றும் நண்பர்களில் தொடங்கி, வழி வழியாக வளர்ந்தோங்க வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கமே காரணமாகும். “நவில் தோறும் நூல் நயம் போல” அறிஞரின் பணி எண்ணுந் தோறும் ஏற்றம் தருவதாகும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

திரு. அம்பிகைபாகன் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, தமிழனது ஆற்றலையும் அறிவையும் வளமாக்கும் துறைகளிலே மலர்ந்து, என்றும் ஒளி வீசி, மணம் பரப்ப வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனது தாள் வணங்குவோமாக.

A PROGRESSIVE LIBERAL

BY

S. H. PERINBANAYAKAM, B. A. (Lond.)
Principal Emeritus

In Proctor T. N. Subbiah's home at Vannarponnai many of the leading lights of the Jaffna Youth Congress often used to meet for a cup of coffee, a chew of betel, a smoke and high talk on politics, literature, art etc. It was completely informal and anyone who dropped in could join in. Among habitués were advocate M. S. Eliyathamby, S. C. Chithambaranathan, C. Mylvaganam, K. Navaratnam, M. Kathiravelu, A. E. Tamber, C. Subramaniam and myself. Occasionally Ambikaipakan would drop in, in Navaratnam's company. It was then I think that I first met him. In course of time he became an active member of the Youth Congress and served in the committee. The Kala Nilayam, then located at Pirappankulam Road, opposite Navaratnam's home was in effect the cultural department of the Youth Congress. There was no formal affiliation but among its influential and active members were Navaratnam, Eliyathamby, Subbiah, myself, Mudaliyar Thiruhcittambalam and later on Ambikaipakan.

Whenever distinguished personages from outside Jaffna participated in the annual sessions of the Congress, they were taken in procession to the venue to the accompaniment of Indian music. Ambikaipakan had a great passion for processions of this sort and would always take an active share in organizing and conducting them.

He had his University education in Madras at the time of the nationalist upheaval in India. The Ghandhian Revolution was at its height. The campaigns for the removal of untouchability, the use of mother tongue as the medium of education, the boycott of foreign goods particularly textiles filled the youths of the land with burning zeal. Ambikaipakan was not immune to the effects of these mighty happenings. I do not know if he ever took any active part in public demonstrations that were then frequent in

Madras and elsewhere; but there is no doubt that his sojourn in Madras had a profound effect on his life. Sprung from an orthodox Hindu home, he spent his childhood in an atmosphere that must have been hostile to the new gospel he had espoused in Madras. I cannot say that Ambikaipakan was at anytime a revolutionary. My impression is that he has always been a progressive liberal with a large place in his philosophy for the Ghandian doctrine. On the question of caste and untouchablity his convictions have remained unchanged. A few weeks ago, he and I happened to participate in a seminar on the present caste crisis in Jaffna. It did my heart good to hear him reiterate the position which we both had proclaimed from the Youth Congress platform. He is a professing Hindu, versed in Hindu lore and familiar with Hindu doctrine, and maintained that caste while it was a strong element in the Hindu social system had no place in Hinduism as a religion. His association with leading Hindu intellectuals like Swami Vipulananda and Kalaipulavar Navaratnam also must have influenced his total outlook on society and religion.

During the last thirty odd years I have been associated with him in various public activities such as Youth Congress, Kala Nilayam, Teacher's Associations, Principal's Associations etc. It would not be possible for me to go into details about the role Ambikaipakan played in all these. Suffice it to say that in all these fields of action he was a committed personality who took responsibilities seriously to heart and discharged them with efficiency and integrity. I have no personal knowledge of how well he administered Vaidyeshwara Vidyalaya; but during his stewardship the school has grown from strength to strength; its influence in the community has widened and deepened; the teaching staff cheerfully assumed extra burdens, the plant has grown in size and the school in stature during Ambikaipakan principalship. Knowing his personality, I am sure, he could not have been an authoritarian and I am equally sure that authoritarianism never engenders good will, comradeship or co-operation; friendliness, persuasion, informality must have been the qualities that enabled him to secure the goodwill of his staff and pupils and to spread the influence of the school in the community.

RETIRES INTO A WIDER SPHERE OF SERVICE

BY

T. T. JEYARATNAM, B. A. (Lond.) J. P.

Principal, Mahajana College

and

(President, Northern Province Principal's Association)

Ever since he took over the reins of office as the head of Vaidyeshwara Vidyalaya, Mr. Ambikaipakan has been a perfect synthesis of Principal, public man and pioneer of the religious and cultural revival in the North. And the people of Jaffna have been staring in wonder for over three decades at the resourcefulness and dynamism of this bespectacled man with a slim figure and an ever smiling countenance. Though his services to Vaidyeshwara are in themselves adequate to earn him a niche in the Hall of Fame, his impact on the educational, cultural and religious life of the people has been of such significance that he deserves to be viewed in a broader perspective.

It is in the fitness of things that a person of such catholicity and inner discipline should be nurtured by the Ramakrishna Mission — the cradle of many a Karma Yogi. Tutored and trained by Swami Vipulanandaji of revered memory and inspired by his spirit of service — as by that of a galaxy of Swamis of the Ramakrishna Mission — he realised that he had a role to play in the revival of our cultural heritage. The rediscovery of the perennial values of the Hindu way of life became with him a magnificent obsession. And Vaidyeshwara Vidyalaya, which grew under his fostering care became a wonderful instrument in his hands. He so fashioned and perfected the school that it carried out for the benefit of the pupils most of what he had planned for the Hindu community at large. In due course it turned out to be the hub of all Hindu activities in Jaffna. The tradition which he and his associates built around Vaidyeshwara has given it the unmistakable aroma of a religious and cultural centre for the Hindus.

To a person of inner refinement and scholarship, the headship of a school could not be his only pre-occupation ; nor religion, just an attitude of mind. So Mr. Ambikaipakan was instinctively drawn towards voluntary organisations whose objectives were in full accord with his own aspirations. He associated himself with the activities of the Jaffna Saiva Paripalana Sabbai, the Hindu University Movement and the Thiruketheeswaram Temple Restoration Society and helped elevate, broaden and sustain the religious sensibility of the Hindus. He also became an active member of the Jaffna Oriental Studies Society, which sought to revive and foster Sanskrit and Tamil learning. His long association with this body made him in due time its distinguished representative on the courts of the University of Ceylon. His work as the youthful and energetic Secretary of the Northern Province Teachers' Association nearly thirty years ago, and the sage and sober counsel which he gave the Northern Province Principals' Association as its esteemed President towards the close of his eventful career, will ever remain green in the minds of his fellow educators.

It is our hope that Mr. Ambikaipakan will, in his well-merited retirement, press more vigorously toward the mark which he has set for himself. Fortunately he lays down the burden of office at a time when his health and his mental faculties are still unimpaired. He will, therefore, be able to bring to his wider sphere of activity the same zest and the same talents as he has displayed in the past. May he be granted sufficient strength to speed up the cultural and literary revival that is coming over our country.

“How dull it is to pause, to make an end,
To rust unburnished, not to shine in use
As tho' to breathe were life.....
Some work of noble note, may yet be done.”

அம்பிகைபாகர்

சி. கந்தசாமி, B. Sc., Dip-in-Ed. (Lond.)

அதிபர், பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

திரு. ச. அம்பிகைபாகர் அவர்களை மாணவப் பருவம் முதலாக அறிவேன். ஏறத்தாழ நாற்பத்தாறு வருடங்களுக்குமுன் ஸ்ரீ பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் யான் கல்வி பயின்றபொழுது அம்பிகைபாகன் அவர்கள் இந்துக்கல்லூரியில் மாணவனாய்ப் புகைவண்டியிற் பிரயாணஞ் செய்வார். அதனால், நாம் இருவரும் நெருங்கிப் பழகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அந்த நண்பு கலாசாலைப் பருவத்தையும் தாண்டி நாம் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றும் இன்று வரையும், இன்னும் நெருங்கி வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது.

இவ் விடைக்காலத்தில் ஒரு சந்ததியின் கல்வி வளர்ச்சியை நாம் அவதானித்து வந்துள்ளோம். அன்றியும் கல்வி மாற்றங்களையும் அவற்றின் பலாபலன்களையும்பற்றி அடிக்கடி கலந்துரையாடுவோம். இராமகிருட்டினர், விவேகானந்தர் ஆகியோர் கொண்ட கல்வி நோக்கங்களைப் பரப்பும் இலட்சியவாதி திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் என்பது அவர் கருத்துக்களிற் தொனிக்கும். வட மாகாணத்தில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தை இந்நிலைக்கு உருவாக்க அவர் எடுத்த பெரும் பிரயத்தனத்தை உலகம் அறியும்.

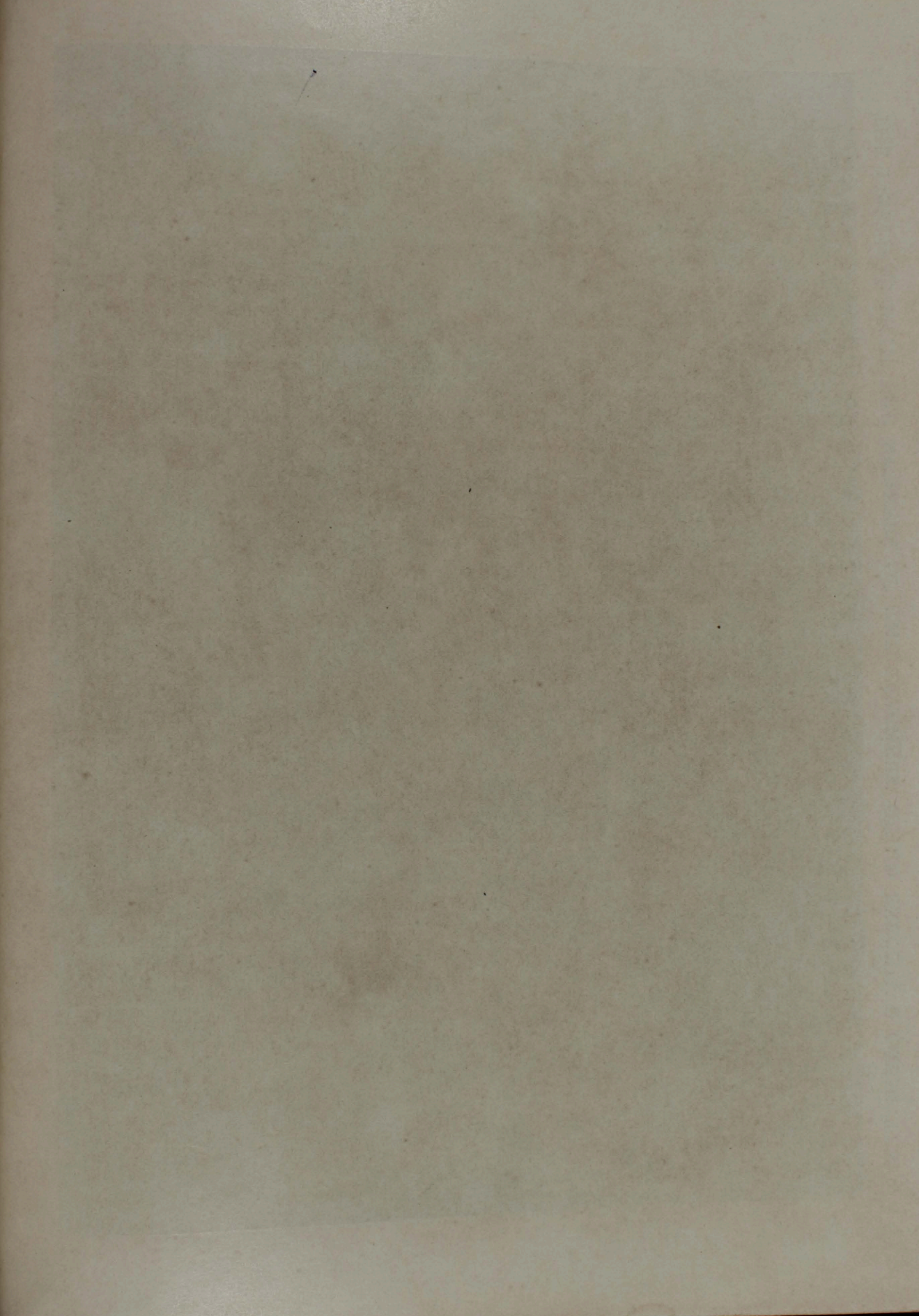
அம்பிகைபாகன் இந்திய இலங்கை கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக்கு ஒரு பாலமாக அமைந்தார் என்றால் மிகையாகாது. இந்திய அறிஞர்களோ எழுத்தாளர்களோ இலங்கைக்கு வந்திருந்தால், அம்பிகைபாகன் வீட்டில் தங்குவது வழக்கம். பேரறிஞர்களுடைய சொற்பொழிவுகளோ, இசைவிழாக்களோ மகாநாடுகளோ பெரும்பாலும் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெறுவது யாவருமறிந்ததே. இதனால், கலாசாலையில் மட்டுமன்றி சமூகத்திலும் கலாசார தீபத்தை ஏற்றி வைக்க அம்பிகைபாகன் பெருமுயற்சி கொண்டார் என்பது விளங்குகின்றது.

இவர் ஓய்வு பெற்றாலும், சமூகம் இவரது அனுபவத்தையும், இனிய சுபாவத்தையும் தான் பயன்பெற்றுக்கொள்ளவே உபயோகிக்கும். ஆகையால், ஒரு சேவையின் ஓய்வு இன்னொரு சேவையில் கிளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் என எதிர் பார்க்கின்றோம். அவர் பல்லாண்டு வாழ்க.

இரவில் வானில் பல நகுத்திரங்களைக் காண்கிறாய். காலை யில் சூரியன் உதித்தவுடன் அவற்றைக் காண்பதில்லை: அதனாலேயே பகற்பொழுதில் ஆகாயத்தில் நகுத்திரங்கள் இல்லை என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? அவ்வாறே, நீ அஞ்ஞான தசையில் இருக்கையில் சர்வசக்தி வாய்ந்த இறைவனைக் காண்பதில்லை. அதனால் இறைவனே இல்லை என முடிவு செய்துவிடாதே.

THE PRINCIPAL WITH THE MEMBERS OF THE TEACHERS' GUILD EXECUTIVE COMMITTEE

AMBIKAIPAKAN OF VAIDYESHWARA

BY

K. POORANAMPILLAI, B. A. (Lond.) Post-Graduate Trained.

Principal, St. John's College Jaffna.

When Mr. S. Ambikaipakan of R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya retires from the Principalship on the 2nd of May this year, the Educational service of this country will be losing a devoted teacher, a lover of Tamil, a believer in the importance of religion in the educative process and a fighter for the rights of teachers.

Soon after he had become Principal in 1935, I attended a meeting of the Northern Province Teachers' Association at Vaidyeshwara. We felt heartily welcomed not only by Mr. Ambikaipakan, but also by the Staff, both tutorial and non-tutorial. It was, I believe, because of the welcome that exuded from everybody there that Vaidyeshwara became the venue for the meetings of the N. P. T. A. and also the N. P. P. A. To this atmosphere, Mr. Ambikaipakan contributed not a little with his broad smile and warmth of welcome.

Mr. Ambikaipakan has been noted for his liberal outlook. Educationists know that the intangibles like attitudes and values are caught — from the home, from one's friends and associates, and from one's teachers. There is no doubt that Mr. Ambikaipakan is what he is because his parents and relatives have been persons of culture. We can also trace the influence of his associates in Madras — at the Presidency College and Victoria Hostel — persons like Prof. T. M. P. Mahadevan, M. P. Periasamy, Theertharappan, C. Subramaniam, Marai Malai Adigal, Namasivaya Mudaliar, Kalki and others. It was also probably his association with the Indian struggle for freedom that made him a supporter of all progressive movements and liberal causes — whether it be the Youth Congress, the fight for the rights of teachers, or of the Minorities, including the Minority Tamils.

People, especially politicians and educationists, often talk of the importance of religion in education. There is no doubt that religion is the basis of a sound education, but many who say this pay only lip service: religion does not play a vital role in their lives, nor in the institutions with which they are associated. But

those who have been to Vaidyeshwara Vidyalaya, especially at opening time, would have been struck by the fact that religion has a significant part in the life of the School. The Head of the School and his Assistants must themselves take religion seriously for it to have any influence on the pupils. This has happened at Vaidyeshwara, and in that respect, pupils of the School, have had the basis of a sound education. The School, by its location, has had to draw a fair proportion of its pupils from homes not abundantly blessed with cultural influences, but nevertheless, they go out into the world with the right values and ideals caught from the Principal and his assistants.

Mr. Ambikaipakan's love of Tamil has shown itself in the many activities with which he was associated. Most distinguished Tamil or Hindu Scholars visiting Ceylon are persuaded to visit Jaffna and Vaidyeshwara. If, as the Greeks said, education results also from the contemplation of greatness, the visits of religious dignitaries and Tamil Scholars will not be without their effect. One should not be surprised if among the Tamil writers of the near future in Ceylon, are to be found many old pupils of Mr. Ambikaipakan.

The aspect of his character which has attracted us, fellow Heads of Schools, was his dedication to the School. He and his two aides, Messrs C. Vyramuttu and T. Seenivasagam, were sincere teachers, and together they collected a team of like-minded assistants. It is this happy team work under Mr. Ambikaipakan's leadership, that not only raised Vaidyeshwara to Grade I status, but also made it in a sense, a centre of cultural and religious activities. To-day the School has an ethos of its own, and people will look back on the Ambikaipakan period as the Golden Age of Vaidyeshwara Vidyalaya.

Mr. Ambikaipakan has a strong team spirit, which made him not only appreciative of his colleagues, but also willing and ready to do the "little bit extra", necessary to achieve success in whatever was in hand. These qualities, together with his wide knowledge and his organising ability, led to his being elected to hold high offices in the teachers' world: President of the Northern Province Teachers' Association, President of the Principals Association, Member of the Senate of the University of Ceylon, and of other University bodies. Those of us who have been associated with him will remember him as a man of culture, genial and warm hearted, and as a principal who has made a definite contribution to education in Jaffna.

A TRIBUTE

BY

K. A. SELLIAH, B. Sc., F. P. S., Dip-in-Ed., J. P.

Manager, Jaffna College

I am glad of the opportunity afforded by the Editor of this Souvenir to pay my tribute to the life and work of Mr. Ambikaipakan, whom I have known for many years and quite closely during the last few years. My close association with him was during the period when we were members of the Northern Province Principals' Association and of its Executive Committee.

I first came to know him as an active member of the Jaffna Youth Congress. When Mahatma Gandhi visited Jaffna in 1927 he was in the forefront amongst the youth, serving as a volunteer and helping out in the organisation of the programme during this visit.

Then for some years I lost sight of him. During this period he was away in India pursuing his University studies. When he returned after his University studies he became a teacher and later principal of Vaidyeshwara Vidyalaya. During this period he threw himself fully into the activities of the Northern Province Teachers' Association. He and I served on the committee of the N. P. T. A. for many years and I came to know him and his views on many educational and religious matters. I was strengthened in my assessment of him as a teacher, as a Hindu leader, as a person of culture later on, when he and I were more closely associated with the Northern Province Principals' Association.

Vaidyeshwara Vidyalaya owes its present position as one of the first grade Colleges in the North to his wise administration and able leadership. He is the maker of modern Vaidyeshwara Vidyalaya.

Mr. Ambikaipakan is one of the finest exponents of Hindu Tradition and Culture and is a gentleman to his fingertips. His humility, geniality and friendliness have made lasting impressions in

my mind and I always think of him as one of the finest Hindu friends for whom I have very great respect.

He was closely associated with some of the Hindu leaders in India. This association gave him a fresh outlook on life and especially on religious matters. Whatever cause he advocated he always did it with a genuine passion for the cause, but never allowed his passion to run riot and hurt the feelings of others. The Kala Nilayam, The Tamil festivals and visits of religious and cultural leaders from India took a great deal of his attention and time. He and the community at large were happy about these associations. The work he did for the progress of his own religion and for the advancement of Tamil Culture and the deep and abiding interest he has taken in social and educational matters are well known to the Jaffna public. It is my hope and that of many others like me that during his retirement he will continue to do the good work he has been doing in the social, religious and cultural fields.

It is my prayer that God will bless him and grant him health and strength during his retirement to continue to do the good work he has been doing in the various fields mentioned above. The Tamil community needs more men and women of his type.

Education is not the amount of information that is put into your brain and runs riot there, undigested all your life. We must have life-building, man-making, character-making, assimilation of ideas. If you have assimilated five ideas and made them your life and character, you have more education than any man who has got by heart a whole library. If education were identical with information, the libraries would be the greatest sages in the world and encyclopaedias the Rishis.

— Swami Vivekananda.

SHRI S. AMBIKAIPAKAN — THE MAN AND HIS ACHIEVEMENT

BY

C. VYRAMUTHU, B. A.,

Retired Vice-Principal, Vaidyeshwara Vidyalaya.

On the 2nd of May 1968, when Shri Ambikaipakan steps down from the Principal's pedestal, he will have completed thirty two years and seven months of service as Principal of Vaidyeshwara. Looking at him one finds it difficult to believe that he has reached the statutory age of compulsory retirement. But for a bald patch on his pate, visible only from the rear, his youthful appearance, the beaming smile and the dimples on his cheeks belie his age. Blessed with a band of loyal colleagues at school and a dutiful and devoted family at home, well may one point to him as an illustration of the ancient Tamil adage, “ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.”

Shri Ambikaipakan's association with Vannarponnai and with those connected with the Vaidyeshwara Vidyalaya began from the time he joined Jaffna Hindu College for his secondary education. His years at Jaffna Hindu under Principal Troupe helped to develop in him a taste for English Literature and a love for reading, which has been a passion with him ever since. Besides, it was during this period that he came into close contact with the late Yogar Swamigal of revered memory and his band of devotees who included among others the late Kalai Pulavar Navaratnam and Shri C. Mylvaganam. They exercised a very beneficent influence on him during his formative years. It was to them that he owed his introduction to the vast Ramakrishna—Vivekananda Literature and his intense love and devotion to the ideals of the Ramakrishna Mission.

On the completion of his secondary education at Jaffna Hindu, he was keen on going for higher-studies, but in the twenties, the Ceylon University College which prepared candidates for the external examinations of the London University was the only avenue

open for those who wanted to go for higher education in Ceylon. But here he was at a diadvantage, as he had not studied a classical language earlier. He did not, however, like many others in those days, begin with declining 'mensa' and conjugating 'amo' but on the advice of a veteran school master, took the bold step of crossing the straits and seeking admission to the Presidency College, Madras. It was a bold step, as employment opportunities were so few and even London Graduates were hard put to it to get a teaching post.

His stay in Madras during those eventful years of the Indian National Movement and the struggle for Independence with the Satyagraha campaigns, picketting, boycott and lathi-charges, had a profound influence in moulding his character and personality. The intense patriotism, the self-less service and the spirit of dedication of the great Indian leaders left a great impress on him. One visible change which his friends noticed in him was his love of Khaddar. He was then such an uncompromising Khadarite, that at his wedding in 1941, neither parental pleading nor the persuasion of friends could make him wear anything other than Khaddar as a bride-groom. His admiration for the Indian leaders was very great and he would often recall with a sense of justifiable pride how, within hours of the passing away of Motilal Nehru, he had set on foot a campaign for the collection of funds for getting a portrait of the great leader unveiled in the hall of the Victoria Hostel. Besides the nationalist movement, the Ramakrishna Mission and its activities attracted his attention and he became a regular visitor to the Ramakrishna Math and Students Home at Mylapore. The story goes that some who saw this handsome young man so often at the Ramakrishna Math began to feel he would one day don the saffron robes and join the monastic order. Fortunately, their fears did not materialise and in 1941, he became Nagulambikaipakan and to the great relief of his fond parents he has been successful in leaving his image behind in ample measure. He returned from Madras, imbued with the high and noble ideals of the Mission.

It was in the fitness of things that some time after his return from Madras, on the completion of his University studies,

he should have been chosen by the late Swami Vipulanandaji as his collaborator in the work of building the Shivananda Vidyalaya. Those were difficult days of pioneering when they were building an educational township in what was then an arid and inhospitable sandy tract at Kalladi-Uppodai. He used to refer to this period as the period of penance and Tapasya. They really were; and the Tapasya he performed bore immediate fruit and within a short period of less than two years he was able to come over to Jaffna and the head-ship of the Vaidyeshwara Vidyalaya, when, in October 1935, Mr. P. Ragupathy succeeded in persuading Swami Vipulanandaji to release him from the headmaster-ship of the school.

Vaidyeshwara Vidyalaya in 1935 was a small Junior Secondary school with about hundred and fifty students and seven teachers with classes up to the Junior School Certificate. The school which until then had a chequered career, now entered upon an era of stabilisation and progress. With the encouragement given by Swami Vipulanandaji and a sense of purpose engendered by the new set-up, the combined efforts of the small band of dedicated workers began to yield results. Cent per-cent or near cent per-cent results at the Junior School Certificate examinations, then the highest examination conducted by the Department of Education, earned for the school the confidence of pupils and parents and paved the way for its subsequent development. With the outbreak of the second world-war in 1939 and the consequent difficulty in holding the Cambridge Examinations in Ceylon, the Department of Education began holding its own Senior School Certificate Examination to replace the Cambridge Examination and Vaidyeshwara Vidyalaya began presenting candidates for this examination. Once again the school scored a cent per-cent success when it presented its first batch of students and thus the school was set on the road to progress.

But this, however, meant a widening of the curriculum, provision of library and laboratory facilities that would compare favourably with those provided by the long established schools in the neighbourhood. All these tasks, stupendous though they were, did not find Ambikaipakan wanting. With the generous assistance

of parents, old students and friends he was, over the years, able to meet the challenge and in the post-Free Education era Vaidyeshwara Vidyalaya had already become established and was in a position to assume greater responsibilities and render greater service for the cause of education.

The unprecedentedly swelling numbers that now sought admission rendered the physical expansion of the school a compelling necessity. The first building programme inaugurated in 1947, when the foundation for the laboratory block was laid by the late Sir Vaitilingam Duraiswamy, proved to be an auspicious beginning. The building programme started then has continued ever since, with a great leap forward in 1954, when, with the ample funds that came in as a result of the carnival and raffle organised in 1953, the hall and the extensions to the laboratory block were constructed. Since then, by a careful husbanding of resources and with the assistance of the members of parliament for the area he has been able to transform the sheds that once formed the school into permanent buildings, and with the block lately declared open by Mr. G. G. Ponnambalam Q. C., M. P. for Jaffna, he may well claim that he leaves not a single cadjan roof behind.

Situated in the heart of the town, with a number of well-established schools with hoary traditions all around, it was no easy task for Vaidyeshwara Vidyalaya, which had literally to inch its way to its present position as a super-grade institution. That it has been able to do it, is the measure of the success of Ambikaipakan's stewardship of the institution over the years, and an eloquent testimony to his grit and tenacity of purpose. He always had a clear idea of his objective and worked assiduously to achieve it. His ability to pick on the right persons for the job, and the unreserved confidence he reposed in them together with the very informality of his attitude to his colleagues helped to create a climate of good-will and friendliness wherein each felt himself his master and gave of his best for the common good. This has been a distinctive feature of life at Vaidyeshwara and the secret of its success.

Ambikaipakan's work at school, great as it is, formed only a part of his activity. No single field of activity could contain his

ebullient spirit. He has played a prominent part in all professional, social, religious, literary and cultural activities in Jaffna. There has been hardly any public activity in Jaffna during the last quarter of a century with which he has not been connected in some measure or other. His services in various fields have earned for him due recognition. The old students of Vaidyeshwara showed their affection and gratitude for his services by celebrating in a very fitting manner his Silver Jubilee when in 1960 he completed twentyfive years of service as Principal. And at the Kamban Vizha celebrated about two years ago, an appreciative public presented him with a medal in recognition of his manifold services in the cause of religion, literature and culture; and the Northern Province Principals' Association conferred on him the signal honour of electing him its President for two consecutive terms.

It was my great good fortune to have enjoyed his friendship and affection now for nearly forty years and been his co-worker, sharing in his trials and joys and see the institution, so dear to us both, grow under his fostering care.

One of our quondam colleagues, whom we affectionately called Father Sarma, had a peculiar delight in coining jingles. One such was — "The joy of joys is the joy that joys in the joy of others"; and Ambikaipakan was one who always joyed in the joy of others.

And now when he bids good-bye to birch and book — the twin symbols of pedagogic authority — and is relieved of the chores of school administration, he will, we hope, enter on a period of dynamic retirement when he can devote his time and attention, among other things, to the wider field of reform in educational policy so necessary for the progress of the country.

An intensely religious person that he is, he has for sometime been longing for the quiet and seclusion of his rural retreat at Mani-Manai, there to ponder over the subtleties of the Sidhantha philosophy or the Vedantha-Sidhantha Samarasam of Saint Thayumanavar and the excellence of Kamban's poetry and the devotional lyrics of the great Saiva Saints.

May Lord Vaidyeshwaran bless him and his family with long life, health and prosperity and enable him to live a life of continued usefulness to the country and its people.

திரு. ச. அம்பிகைபாகன்

திரு. து. சீனிவாசகம் B. A., J. P. அவர்கள்

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் 1935-ம் ஆண்டு இராமகிருஷ்ண மிஷன் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டனர். அப்பொழுது அநுபவமும் வயதும் குறைவாக இருந்த பொழுதும் பலரது விருப்பத்திற்கிணங்க ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலாநந்தா அவரை அதிபராக நியமித்தனர். அவர் பாடசாலையின் பொறுப்பை ஏற்கும் பொழுது 125 மாணவர்களும் 7 ஆசிரியர்களுமே இருந்தனர். அவர் பிரமச்சாரியாக 6 வருடகாலம் கடமையாற்றினர். அப்பொழுது 7 ஆசிரியர்களில் 6 ஆசிரியர்கள் பிரமச்சாரிகளாகவே இருந்தனர். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் கலவன் பாடசாலையென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். பெற்றோர்கள் தமது பெண்பிள்ளைகளை இத்தனை பிரமச்சாரிகள் ஆசிரியர்களாகவுள்ள பாடசாலையிற் சேர்ப்பதற்குத் தயங்கினார்கள் இல்லை. வயது வந்த பெண்பிள்ளைகளைப் பெண்கள் பாடசாலைகளிற் சேர்ப்பிக்கும் வண்ணம் பெற்றோரைத் திரு. அம்பிகைபாகன் தூண்டுவர். பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்களிடமும் அதிபரிடமும் தமக்கு நல்ல நம்பிக்கையிருக்கிறது, தமது பெண்பிள்ளைகள் வித்தியாலயத்திலேயே கல்வியிலட்டும், தடை செய்யாதீர்களென அதிபர் அம்பிகைபாகனை வேண்டிநிற்பர். திரு. அம்பிகைபாகனதும் உதவியாசிரியர்களினதும் தன்னலங் கருதாச் சேவையும், கற்பிக்குந் திறனும், நேர்மையான சீவியமுமே பெற்றோர் பள்ளிக்கூடத்தில் இத்துணை நம்பிக்கை வைத்ததற்குக் காரணமாக இருந்ததென்பதை யாவரும் அறிவர்.

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பதவியேற்ற காலத்தில் பாடசாலை மாணவ மாணவிகளிடம் பெற்ற சம்பளம், பாடசாலையின் நடைமுறைச் செலவு நீக்கி, ஆசிரியர்களுக்குச் சமபங்காகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பங்கீட்டில் ஓர் ஆசிரியர் மாதமொன்றிற்கு ரூபா 40/- வரை பெறக்கூடியதாக இருந்தது. மீதிச் சம்பளத்தை ஓர் ஆண்டின்பின் அரசாங்கம் கொடுக்கும் மான்யத்திலிருந்து ஆசிரியர்கள் பெற்றனர். திரு. அம்பிகைபாகன் பதவியேற்ற சிறிது காலத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி நிஷ்காமாநந்த சுவாமி அவர்கள் மனேஜராக நியமனம் பெற்றனர். அவரின் உதவியினாலும் திரு. அம்பிகைபாகனின் முயற்சியினாலும் மாதா மாதம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய முழுச்சம்பளத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பாடசாலை முன்னேறியது.

திரு. அம்பிகைபாகன் பாடசாலையின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முயற்சித்ததுடன் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் சொந்தமாகிய சங்கீதக் கலையையும் கும்மி, கோலாட்டம் ஆகிய நடனங்களையும் வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் முயற்சித்து வந்தனர். அம்முயற்சியில் வெற்றியும் கண்டனர். சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடாத்தப்பெற்ற போட்டிகளில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தை முதலிடம் பெறச் செய்தனர். இப்போட்டிகளில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய மாணவ மாணவிகளும் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலை

மாணவிகளும் மிக்க திறமையுடன் குறித்த நடனங்களைச் செய்தமையால் இவ்விரு பாடசாலை மாணவ மாணவிகளும் அக்கால வித்தியாதரிசி திரு. அருள்நந்தியவர்களால் கொழும்புமாநகருக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டனர். கொழும்பு.வாசிகளுக்கு அந்நடனங்கள் காண்பிக்கப்பட்டு, அப்பாடசாலைகள் யாவருடைய பாராட்டையும் பெற்றன. இதனூற் சேகரிக்கப்பட்ட பணம் வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் நிதிக்கு உதவப் பெற்றது. இத்துறைகளில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் முன்னேற்ற மடைந்ததற்குக் கலைப்புலவர் திரு. K. நவரத்தினமும் அவரது தர்மபத்தினியார் திருமதி மகேஸ்வரிதேவியும் உறுதுணையாக இருந்தனர்.

திரு. அம்பிகைபாகன் பாடசாலையைக் கையேற்கும் பொழுது விஞ்ஞான பாடங்களில் நாட்டுச் சீவனசாஸ்திரம் மாத்திரமே கற்பிக்கப்பட்டது. விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களோ உபகரணங்களோ அக்காலத்தில் இல்லை. திரு. அம்பிகைபாகன் அதிபராகப் பதவியேற்றதும் விஞ்ஞானத் துறையிற் பாடசாலை முன்னேறத் தொடங்கியது. நாட்டுச் சீவன சாஸ்திரத்திற்குப் பதிலாகத் தாவரவியல் இடம் பெற்றது. பின் சிறிதுகாலத்தில் உயிரியலும், அதன்பின் இரசாயனவியலும் அதன்பின் பொளதிகவியலும் படிப்படியாகக் கற்பிக்கும் பாடங்களாக அமைந்தன. இப்பாடங்கள் கற்பிப்பதற்கேற்ற ஆய்வுக் கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டு, தேவையான உபகரணங்களும் சிறிது சிறிதாகச் சேர்க்கப்பட்டன. இப்பாடங்களுடன் தூயகணிதம், பிரயோக கணிதம் ஆகிய பாடங்களும் இடம் பெற்றன. இப்பாடங்கள் கற்பிப்பதற்கேற்ற திறமைவாய்ந்த ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு திரு. அம்பிகைபாகன் பெருமுயற்சி எடுத்தனர். அதில் நல்ல வெற்றியும் கண்டனர். வித்தியாலயத்தில் திறமையாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறதென்ற பெயர் எங்கும் நிலவியது. அதன்காரணமாகப் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை வித்தியாலயத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற விருப்பம் எழக்கூடிய அளவிற்குப் பாடசாலை முன்னேறியது.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் மக்களின் பேருதவியால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே, அவ்வாலயம் பொதுமக்களுக்கு எல்லாவகையிலும் பிரயோசன முடையதாக இருக்கவேண்டுமென்ற பெருவிருப்பு திரு. அம்பிகைபாகனிடமிருந்து வருகின்றது. அவ்விருப்புக்கிணங்க யாழ்நகரில் அரசியற் கூட்டங்களைத் தவிர்ந்த மற்றைய நல்ல விஷயங்களுக்காகிய கூட்டங்கள் அநேகமாக வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெறுவதை நாம் காண்கின்றோம். இயல், இசை, நாடகம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஆலயப்பிரவேசம், கூட்டுறவு, வீடமைப்பு, இந்துசமய வளர்ச்சி, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்க முயற்சிகள், சகாயநிதி, ஆசிரியர் சங்கமுயற்சிகள் ஆகிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட சங்கங்கள் வித்தியாலயத்தில் தங்கள் தங்கள் கூட்டங்களை நடாத்திவருவதை நாம் பார்க்கிறோம். திரு. அம்பிகைபாகனது சிறந்த மனப் போக்கே இதற்குக் காரணமாகும்.

கல்வி கற்கும் மாணவ மாணவிகள் சமய அடிப்படையில் கல்விபயில வேண்டுமென்ற சிறந்த மனப்பான்மையுடையவர் திரு. அம்பிகைபாகன். அதற்கிணங்கப் பிரார்த்தனையுடனேயே தினமும் கல்வி பயிலல் ஆரம்பமாகும். அப்பிரார்த்தனையில் சகல பிள்ளைகளும் ஆசிரியர்களும் கட்டாயமாகப் பங்குபற்ற வேண்டும். இந்துக்களுக்கு வேறுகவும் முஸ்லீம்களுக்கு வேறுகவும் பிரார்த்தனை நடைபெறும். இப்பிரார்த்தனைகளில் பங்கு பற்றிய பெரியார்கள் வித்தியாலயத்தில் நடைபெறும் காலைப் பிரார்த்தனையைப் பற்றி வியந்துரைத்திருக்கின்றனர். நால்வர், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், ஸ்ரீ விவேகானந்தர் ஆகியோரது குருபூசைத்

தினங்கள் சமயப் பிரசாரத்திற்குப் பெரிதும் திரு. அம்பிகைபாக்குல் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

திரு. அம்பிகைபாகன் தமக்குக்கீழ்த் தொண்டாற்றும் ஆசிரியர்களுடன் நடந்துகொள்ளும் முறை பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றது. அவர் எல்லா ஆசிரியர்களையும் ஒரே மாதிரி பட்சபாதமின்றி நடத்துவர். பிழைகண்டவிடத்தில் அதனைக் கண்டிச்சுப் பின்வாங்குவதில்லை. அதே நேரத்தில் எவ்வாசிரியரையும் மன்னிக்கும் மனப்பான்மையும், எக்குற்றத்தையும் உடனேயே மறந்து, ஆசிரியர்களுடன் ஒத்துழைத்து அன்பு பாராட்டுவதும் அவரது சிறந்த குணதிசயமாகும். தமது கடமையிற் பிழைவிடும் ஆசிரியர்மீது கடினமாக இருப்பதும், தமது கடமையைத் திறம்பட ஆற்றிவரும் ஆசிரியருக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதும் அவருடைய அருங்குணமாகும்.

இத்தகைய அதிபரின் கீழ் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் நாளொருமேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து 'ஏ' தரப் பாடசாலையாகச் சீக்கிரம் வளர்ந்து, பழையமாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் பெருமைப்படக் கூடிய முறையிற் பாடசாலை காட்சியளித்துக் கொண்டிருப்பது பெ மைக்கும் மகிழ்ச்சிக்குமுரிய தொன்றாகும். திரு. அம்பிகைபாகன் இளைப்பாறியபின் அவரது நேரத்தை கல்வி, சமூக, சமய வளர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் பயன்படுத்தச் சிறந்த மனோநிலையையும் சரீர சுகத்தையும் கொடுத்து, நீண்டகாலம் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கு எல்லாம் வல்ல வைத்தீஸ்வரன் அருள்புரிவானாக.

ஒரு துறவி பூரிசேஷத்திரத்தில் உள்ள ஜகந்நாதர் சந்நிதிக்குச் சென்றார். கடவுளுக்கு உருவம் உண்டா, இல்லையா என்று சந்தேகம் அவருக்கு வெகு நாளாய் இருந்து வந்தது. அவர் ஆலயத்துட் சென்று விக்ரகத்தைக் கண்டதும் அதைப் பரிசோதித்துத் தன் ஐயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பினார். தம் கையில் இருந்த கோலை இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்திற்குச் செலுத்தி அது விக்ரகத்தைத் தீண்டுவதை உணர விரும்பினார். சற்றுநேரம் அவர் ஒன்றும் காணவில்லை. தம் கோலைக் கொண்டும் அவர் உணரமுடியவில்லை. ஆகவே அவர் கடவுளுக்கு உருவம் இல்லை என்று தீர்மானித்தார். பின் அவர் தம் கோலை வலது புறத்திலிருந்து இடது பக்கமாய்ச் செலுத்திப் பார்த்தார். அது அப்போது அவ்விக்ரகத்தைத் தீண்டியதை உணர்ந்தார். இதிலிருந்து அவர் 'கடவுள் உருவமும் உடையவர்; அருவமும் ஆனவர்' என்னும் உண்மையை அறிந்தார்.

THE PRINCIPAL WITH HIS FAMILY

AN ERA ENDS

BY

Dr. K. BALASINGAM, M. R. C. O. G.

The retirement of our Principal, Mr. S. Ambikaipakan, brings to an end an era in the annals of our Ulma Mater, Vaideshwara Vidyalayam. This marks the departure of the last of the three musketeers under whom the school has progressed immensely. Mr. S. Ambikaipakan is retiring after 35 years of yeoman service. He has been an idealist, and I am sure that it will be a difficult problem to find a suitable replacement. During his service of 35 years, he has devoted all his time and energy for the great cause of improving the school and thereby not only kept the Torch of learning lit, but also made its rays shine over a greater area and for this service, the people of Vannarponnai and the Tamil Nation at large owe him their sincere thanks.

During my student days at the Vidyalayam, Mr. Ambikaipakan had taught me English Literature, and Tamil. My association with him has left a lasting impression on me and what I am to-day is really due to his guidance and help.

His amiable disposition, pleasing smile, simplicity and devotion to his duties had made him stand miles ahead of the present day teachers. He had discharged his duties so efficiently that he earned the distinction as a great teacher.

Mr. Ambikaipakan had not limited his activities to the school alone; but had also actively engaged in literary works. He had been a regular contributor to the Elakesari, Virakesari and Ela Nadu. He had distinguished himself by being the president of the Principals Association and by being a member of the Ceylon University Senate, University Court and National Commission of the UNESCO. He was actively engaged in organising receptions for great religious and literary leaders like Swami Ramadas,

Yogi Suthananda, Poet Namakal Ramalingam, Kalki Krishna-
moorthy etc.

He had addressed on many platforms and has distinguished himself as a great speaker. He could speak on any subject at any time for any length of time and keep the audience spell bound by his masterful oratory. In one of his recent speeches he had espoused the cause of establishing a University for Jaffna which is a great need of the day. He had also advocated the need for a Sister College and the expansion of the present school with a playground. I wish that these see the light of the day in his lifetime and I hope the old students, and other well wishers and benefactors take up these causes and fulfill his desires. By doing so we will be rewarding him for the yeoman services he has rendered to us over the past 35 years as a Principal.

We read in the Bhagavad - Gita again and again that we must all work incessantly. All work is by nature composed of good and evil. We cannot do any work which will not do some good somewhere; there cannot be any work which will not cause some harm somewhere. Every work must necessarily be a mixture of good and evil; yet we are commanded to work incessantly. Good and evil will both have their results, will produce their Karma. Good action will entail upon us good effect; bad action, bad. But good and bad are both bondages of the soul. The solution reached in the Gita in regard to this bondage-producing nature of work is, that if we do not attach ourselves to the work we do, it will not have any binding effect on our soul.

துள்ளும் நினைவலைகள்

M. M. MAKBOOL B. A. (Ceylon), C. A. S.

மனிதன் பெற்ற வரப்பிரசாதங்களுள் நினைவாற்றல் மிகப் பெரியதொன்றாகும். இந்த ஆற்றல் இல்லாதிருக்குமாயின் எத்தனையோ நாகரிகங்களின் வரலாறே மறைந்து மண்ணோடு மண்ணாகியிருக்கும். நடந்ததை நினைத்து மகிழ்வதும், துன்புறுவதும், நடக்கப்போவதை நினைத்து ஏங்கிப் பொருழுவதும் மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துவிட்ட அம்சமாகும். இவ்வாறு மனித இயல்போடு இணைந்த நினைவாற்றலைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் பெரிதும் பிரலாபிக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களின் பொருளே துள்ளும் நினைவலைகள் தாம் எனில் தவறாகாது. பொருள் தேடிச் செல்கின்றான் தலைவன். பொருள் தேடிச் சென்ற நாட்டிலே அவனது நினைவலைகள் தன் தலைவியை நோக்கி ஓடுகின்றன. கலைமாமும் பிணைமாமும், களிறும் பிடியும் அவனுக்குத் தன் தலைவியை நினைப்பூட்டுகின்றன. தன்னை நினைந்து ஆற்றியிருக்கும் தலைவி என்ன பாடுபடுகின்றாளோ என்று வருந்துகின்றான். ஆற்றியிருந்த தலைவியோ, கலைமானையும் பிணைமானையும் கண்டு ஏங்குகின்றான். அவர் சென்ற நாட்டில் கலையும் பிணையும் அவர்க்கு என் நினைவை ஏற்படுத்த மாட்டாவோ; அவர் செல்வைத் தடுத்து நிறுத்த மாட்டாவோ என வெதும்புகிறான். இத்தகைய செய்திகளைக் கலித்தொகை போன்ற சங்க நூல்கள் பலவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. தலைவனை வருத்துவதும் தலைவியை வருத்துவதும் நினைவலைகளே. மனிதவாழ்வை உற்றுநோக்கி அவதானிக்கும் சங்கப் புலவர்களுக்குப் பாடப் பொருள் வழங்கியதும் இந்நினைவலைகளே எனில் மிகையாகாது. இதனாலேயே நினைவலைகள் வேகமும் ஆற்றலும் பொருந்தியவை என முன்னர் குறிப்பிட்டேன். இன்றும் நினைவலைகளையே “அசையாக”க் கொண்டு வாழும், வாழ்ந்த மனிதர்களை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மேலோட்டுத் தத்துவ அறிஞர் ஒருவரைப் பார்த்து, “உங்களது வாழ்நாளிற் பொன்னான பகுதி எனக் கருதும் பகுதி யாது?” என்று வினாவினாராம் ஒருவர். அதற்கு அவ்வறிஞர், “வாழ்க்கையில் பொன்னான பகுதியென்று கூறும் தகைமை பெற்ற பகுதி எதுவுமே இல்லை. வீணானவையே நிறைய உண்டு. எனினும் வீணானில் ஒரு பொன்னான பகுதி யொன்று நிச்சயமாக இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதுதான் என்னுடைய பள்ளிப் பருவம்,” என்று கூறினாராம். உண்மை! ஒருவனது வாழ்க்கையில் பொன்னான பகுதி பள்ளிப் பருவமேயாகும். “துடுக்கடக்கிப் பள்ளிக்குச் செல்லடா” என்று அன்னை அனுப்பிய நாளிலிருந்து பள்ளியிலிருந்து புறப்பட்டு வெளியுலக வாழ்க்கையில் காலடி எடுத்துவைக்கும்வரையுள்ள காலம் பொன்னான காலம் மட்டுமல்ல, இன்பமயமான காலமும் ஆகும். எனது பள்ளிப் படிப்பின் குறிப்பிடத்தக்க ஆண்டுகளை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் கழித்த நான் அந்த வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், ஆக்கத்திற்கும் உறுதுணையாய் நின்ற மூவருள் ஒருவரான அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களை நினைப்போது எனது நினைவலைகள் துள்ளும் நினைவுகளாய், பசுமை நிறைந்தனவாய்க் கரையை முட்டிமோதிக் கடலுள் கலக்கும் அலைகளாய்ப் பின் நோக்கிச் செல்கின்றன.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் 1953-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1960-ம் ஆண்டுவரை ஏறக்குறைய எட்டு ஆண்டுகளாய் மாணவகை இருந்துள்ளேன். வெளி உலகை உணர முடியாத நிலையில், ஒரு பாடசாலையிலும் உணர ஆரம்பிக் கத் தொடங்கிய காலத்தில், வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலும் காலடி எடுத்து வைத்தேன் நான். அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் கல்லூரியில் செலவிட்ட 33 ஆண்டுகளோடு ஒப்பிடும்போது எனது 8 ஆண்டுகள் மிக மிகச் சுருங்கிய ஒரு கால கட்டமாகும். இந்த 8 ஆண்டுகளிலும் அவரோடு நெருங்கிப் பழகுகின்ற சந்தர்ப்பம் இறுதிக் காலமாகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலேதான் எனக்குக் கிடைத் தது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகளே 20 ஆண்டுகளாய், 200 ஆண்டுகளாய் ஏன் 200 யுகங்களாய் இருந்திருக்கக் கூடாதா என்று தற்போது என் பேராசை பிடித்த மனம் எண்ணுகிறது.

**உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்**

என்றார் சான்றோகிய வள்ளுவப் பெருந்தகை. மனிதர்கள் பலவிதம்; சிலரைக் கண்டால் அவரைக் கண்ட மாத்திரத்தே நம் அகமும் முகமும் மலர்ந்து விடும். ஆனால், அவரைத் திரும்பக் காணமாட்டோமா என்ற ஓர் ஆசை ஏற்படுவதில்லை; கண்ட மாத்திரத்தே உவகை கொள்ளுவதோடு மனம் திருப்தியடைந்து விடு கிறது. இன்னொரு சாரார் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கண்டால் இவர்களை ஏன் சந்தித்தோம் என்று மனம் தடுமாறுகிறது. தவிர்க்க முடிந்தால் அதையும் செய் யத் தயங்குவதில்லை. ஆனால் இன்னுமொரு சாரார் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கண்ட மாத்திரத்தே உவகையால் உள்ளம் பூரிக்கிறது. அவர்களோடு அளவளாவு வதில் மனம் எல்லையில்லாப் பெருமிதமும் ஆனந்தமுமடைகிறது. அவர்களைப் பிரிந்து விட்டாலோ துயரடைகிறது. அது மட்டுமல்ல, இனிமேல் எப்போது இவர் களைச் சந்திப்போம்: அளவளாவுவோம் என்று மனம் ஏங்குகிறது. அவரது பிரிவை நினைத்து ஏங்குவதோடு மாத்திரம் நின்று விடாது அவரை இனிமேல் சந்திக்கும் நன்னை எந்நாளென்று ஏங்கித் தவிக்கிறது. இத்தகைய சான்றோர் களைப் பற்றியே வள்ளுவர் மேலே கூறப்பட்ட ஈரடிக் குறளிற் கூறியுள்ளார். திருவாளர் ச. அம்பிகைபாகனை நினைக்கும்போது என் மனம் மேற்கூறிய குறளையே நினைவுகூருகின்றது. சான்றாண்மை தானாகப் பெறுவதொன்றன்று. அது இயல் பாய் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அதிபர் அம்பிகைபாகனைப் பொறுத்த வரை யில் கருவிலேயே சான்றாண்மை பெற்றவராதல் வேண்டும். ஏனெனில், வள்ளுவர் தமது குறளிற் கூறிய உணர்ச்சியையே அவரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்கள் அவரிடம் காண்பதாகக் கூறியதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்,

அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகனைப் பற்றி எண்ணும்போது இரு வேறு உருவங்கள் என் கண்முன்னே தோன்றுகின்றன. நெருங்கிப் பழகமுன் அவரது தோற்றம் பற்றி நான் கொண்டிருந்த கருத்து ஒருவிதமானது. நெருங்கிப் பழகிய பின் அவரது தோற்றம் பற்றி நான் கொண்ட கருத்து இன்னொரு விதமானதா கும். பாடசாலையிற் சேர்ந்த முதல் நாள் அதிபரைப் பற்றி அறிய ஆவல் எழுந் தது. அருகிலிருந்த மாணவன் ஒருவரிடம் அதிபர் எப்படி? என்று கேட்டேன். “அவரா, அவர் ஒரு நெருப்பு”, என்ற பதில் மட்டுமே கிடைத்தது. கிடைத்த முதற் தகவலே அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அந்த அதிர்ச்சி நீங்குமுன் “ஆங்” என்ற சத்தம் அந்தச் சிறு ஓலைக்கொட்டிலை அதிர்ச் செய்தது. “அதோ! வருகிறார்”

என்று அருகிலிருந்த மாணவன் காதினுள் குசு குசுத்தான். “சந்தைக் கடையாக” இருந்த கொட்டில் “தியான மண்டபமாக” மாறியதை அன்று நான் பிரத்தியட்சமாகக் காணக் கூடியதாயிருந்தது. துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டு மெல்ல நிமிர்ந்து வகுப்பறையின் வாசலினுடாகப் பார்த்தேன். வெள்ளை வெளேரென்ற உருவம்; அதற்கு அழகூட்டுவதுபோல தும்பைப் பூப்போன்ற வேட்டியும் மேலங்கியும்; தோள்களிலே மடித்துச் சலவை செய்யப்பட்ட விசிறிச்சால்வை; கண்களில் ஒளிரும் பிரகாசத்திற்குக் கண்ணாறு கழிப்பது போல் கண்களிலே கண்ணாடி; அறிவு முதிர்ச்சியைப் பறைசாற்றுவதுபோல் சற்றே விழுந்த வழுக்கை ஆகியவற்றுடன் நிலத்தைத் தொடும் வகையில் பிரம்பொன்று நீட்டிக் கொண்டிருக்க அதிபர் அவர்கள் நின்றார்கள். வெள்ளை தூய்மையைக் குறிப்பதல்லவா! சாந்தத்துக்கு அதுதானே சின்னம்! தூய வெள்ளை ஆடையணியும் இவரை ஏன் நெருப்பு என்று குறிப்பிட்டார் அந்த மாணவர் என்று என்மனம் யோசித்தது. ஆனால், அடங்கிக் கிடக்கும் எரிமலை குழுவாவதும் உண்டு என்பதை அனுபவத்தின் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளும் துர்ப்பாக்கியமான நிலை எனக்குப் பலமுறை ஏற்பட்டது. ஆம்! உண்மைதான்! அவர் ஒரு நெருப்பு. நெருப்புத்தானே தங்கத்தின் மதிப்பை உயர்த்துகிறது. இதனாற்றானே தூயவனும் மேலவனும் ஆன கண்ண பிரானுக்கு அதிகச் சூட்டை அளிக்க வல்ல நெருப்புச் சுவாலையாகிய நீல நிறத்தைச் சான்றோர் உரியதாக்கியிருக்கின்றனர். இத்தகைய “நெருப்பாக” அதிபர் இருந்திராவிட்டால் வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் கல்விகற்கும் ஒரு மிகப் பெரிய பாடசாலையை எவ்வாறு திறமையுடன் நிர்வகித்திருக்க முடியும் என்று தற்போது எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பாரதியார் கண்ணை “மந்திரியாய், நல்லாசிரியனாய், சேவகனாய்க்” காண்கிறார். மேற்கூறிய இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாய் அதிபர் அவர்கள் விளங்குவதை நெருங்கிப்பழக நேர்ந்தபோது நான் அவதானித்தேன். மந்திரியைப்போல் எங்களுடன் பிரச்சினைகளை மனம் விட்டுக் கதைப்பார். சேவகனாய் இருக்கவும் அவர் தயங்கியதில்லை. நன்கு கற்கும் மாணவர்களுக்குப் பாடசாலையில் எத்தகைய வசதிகளையும் செய்து சொடுப்பதற்குத் தயங்காத பெருந்தன்மை ஒரு சிலருக்கே கைவரப்பெற்ற நற்குணமாகும். “நல்லாசிரியனாய்” அவரைக் காணும் வாய்ப்பு எவருக்குமே இருந்திரா தென்பதே என்னுடைய முடிவு. ஏனெனில், அவரது நேரத்திற் பெரும்பாலான பகுதி பரிபாலனத்திலேயே செலவழிந்தது. ஓரிரு பாடங்களையே அவர் படிப்பித்ததை நான் அறிவேன். மொழி பெயர்ப்பு, பொது அறிவு ஆகியவையே அவர் கற்பித்த பாடங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாம். “மொழி பெயர்ப்பு” பாடத்துக்காக வந்தமர்ந்து பாடத்தை ஆரம்பிக்கு முன்னரே அவருக்கு அழைப்பு வந்து விடும். யாராவது பிரமுகர்கள் காரியாலயத்தில் அவருக்காகக் காத்திருப்பார்கள். எனினும், பல்கலைக் கழகப் புருமக வகுப்பில் “பொது அறிவு”ப் பாடத்தை முழுமையாக நடத்திய சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளம். தேடித் துருவி எங்கிருந்தாவது புதுப் புது விடயங்களைக் கொணருவார். ஒரு நாளைக்கு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை அலசுவார்; அடுத்த நாள் இலங்கையின் கல்விப் பிரச்சினை வகுப்பில் எதிரொலிக்கும்; இன்னொருநாள் மதம் அலசி ஆராயப்படும். இவ்வாறு கல்வியில் “உலோபத் தனமின்றி” அதை எங்களுக்கு வாரிவாரி வழங்குவார். எங்களிடையே பாடத்துக்கு அப்பாற்பட்ட நூல்களைக் கற்கும் ஆர்வத்தை ஊட்டியவர் அன்னாரேயாகும்.

அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் ஏனையோரைப் போன்று தம்மைச் சுற்றி வலை பின்னிக்கொண்டு அதனுள்ளே வளைய வருபவரல்ல என்பதை உணருவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. பொதுவாக எந்தத் தொழிலிலுமுள்ளவர்கள் தமது வேலைக்கு அப்பாற்பட்ட எதையும் முயற்சி செய்ய விரும்பாத காலத்தில், அதனைத் தகர்த்தெறிந்து பல இயக்கங்களில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டுள்ள திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களைப்பற்றிப் பலர் வியந்து கூறுவதை என் காதாரக் கேட்டுள்ளேன். கல்லூரியின் பரிபாலனத்துடன் மாத்திரம் அவர் நின்றுவிடவில்லை. இலக்கிய மகாநாடுகள் கூட்டுவதிற் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளார். இலக்கிய மேதைகளை வரவேற்று உபசரிப்பதில் அவர் கொண்டிருந்த உற்சாகம் எத்தகையதென்பதை மாணவ நாட்களில் உணரக்கூடியதாயிருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தம்மையே இலக்கியத்துக்காக அர்ப்பணிக்கவும் தயாராக இருந்தார். ஒரு நாள் சீமெந்து உற்பத்தி பற்றிய செய்திகளை வகுப்பிலே விவரித்துக் கொண்டிருந்தார் அதிபர் அவர்கள். மாணவர்கள் தமக்கேற்பட்ட ஐயங்களை அதிபரவர்களிடம் வினவிக்கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று மாணவர்களைப்பார்த்து, “கொஞ்சம் இருங்கள், எனக்கு ஒரு பாடல் நினைவுவருகிறது” என்றார். பின்னர் ஓசை விகற்பங்களில் எதுவித பிழையுமின்றிப் புறநானூற்றில் வரும் பின்வரும்

“குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிகில் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறையில்லைத் தாம் வாழுநாளே.”

என்ற பாடலைப் பாடினார். பின்னர் அத்துடன் நில்லாது அதனை விமரிசனம் செய்யவும் புகுந்தார். “எவ்வளவு அழகாகப் பாடியிருக்கிறார் பாருங்கள். ஓசையிலே குழந்தை அழகு நடைபோட்டு வருவதை நீங்கள் அவதானிக்கவில்லையா? வள்ளுவர் பாடிய “குழலினிது யாழினிது” என்ற பாடலுக்கு இது விளக்கமாக அமைவது போலில்லையா? இதுவல்லவோ பாட்டு; இதுவல்லவோ கவிதை; இன்றைக்கும் கவிதை இயற்றுகிறார்களே! அவை கவிதைகளா? இந்த ஒரு பாடலின் முன்னே தலைதுாக்கி நிற்க முடியுமா” பேசிக்கொண்டே போனார். அங்கு அதிபரவர் களை நாங்கள் காணவில்லை. கலைவெறி கொண்ட கலைஞனைக் கண்டோம். தமிழில் மயங்கிய அன்பரையே கண்டோம். அதிபரவர்கள் இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர் என்று கேள்விப்பட்டிருந்தோம்; ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் உணர்ந்துமிருந்தோம்; ஆனால் அன்றுதான் அவரது “இலக்கிய வெறியை” கண்களால் நாங்கள் கண்டோம். இன்னொரு நாள் எங்களைப் பார்த்துக் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? அவர்களது பாடல்களை உணர்ந்து படித்திருக்கிறீர்களா? என்று வினவிவிட்டுப் பதிலை எதிர்பாராதவர்போல்

“கல்! கல்! கல் கல்லடிப்பட்ட
நாயின் சத்தம் லொஸ்! லொஸ்!
சொல்! சொல்! சொல் சொல்லித் தந்த
பாட்டிக்கெங்கே பல்! பல்!

என்று பாடத் தொடங்கினார். கையை அசைத்துக் கல்லை வீசுவது போலவும், நாய் குரைப்பது போலவும் அதிபரவர்கள் குழந்தையாகவே மாறிவிட்டதை நான் கண்டேன். பின்னர்தான் விடயம் புரியவந்தது. மத்தி நேர இடைவேளையின்போது அதிபரவர்கள் இதனைப் படித்திருக்கின்றார். அவருக்கே ஆனந்தம் மிகுந்து விட்டது. அதனை அசைபோட்டுச் சேரணிக்க வைத்திருக்கிறார் எங்கள் வகுப்பறையில். இப்படியாக அழகிய கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அதைத் தாமும் சுவைத்து மற்றையோரையும் உணர்ந்து அனுபவிக்க வைக்கிற வள்ளற் றன்மை எங்கள் அதிபராகவிருந்த அம்பிகைபாகனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு கைங்கரியமாகும்.

தமிழும் சைவமும் பிரிக்கமுடியாத ஒன்றெனில் தமிழில் ஈடுபாடுடைய திரு, அம்பிகைபாகனையும் சைவத்தையும் பிரித்துணர முடியாதென்பது என்னு டைய அபிப்பிராயமாகும். வித்தியாலய மண்டபத்தை ஆலயமாக்கிய முயற்சி யில் திருவாளர் அம்பிகைபாகனுடைய பங்கு இன்றியமையாத தொன்றாகும், சைவத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டுகளை நான் கூறிப் பிறர் அறிய வேண்டியதில்லை. மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தில் அவருக்குப் பெரும் ஈடுபாடுண்டு. மணிவாசகர் என்பருகப் பாடிய திருவாசகத்தில் ஒரு பாடலாகிய “ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை” என்னும் பாடலை அவர் ஒருமுறை ஊனியை உருக்கிப் பாடியதை நான் காதாரக் கேட்டுள்ளேன். இது சைவர்க்கே அன்றிப் பிறர்க்கும் பொருந்தும் என்று அதற்கு விளக்கம் செய்தபோது மணிவாசகர் உருகியதைக் கண்ணாரக் காணாத நாம் திருவாளர் அம்பிகைபாகன் உருகியதைக் கண்ணாரக் கண்டோம்.

சிறு குடிலாக இருந்த வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தைப் பிரமாண்ட மான மண்டபங்களாக மாற்றியமைத்த பெருமை திருவாளர் அம்பிகைபாகனையும் அவர்க்குப் “பாகமாய்” இருந்து பெருந் தொண்டாற்றிய உப அதிபர் திரு. வைரமுத்து அவர்களையுமே சாரும். தமக்காக வாழாது பிறர்க்காக, பிறரது கல்விக்காக வாழ்ந்து கைம்மாறு எதிர்பாராது வாழ்ந்த இவ்விருவரையும் எவருமே மறப்பதற்கில்லை. அவர்களது பேச்சும், முச்சும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற் காகவே செலவிடப்பட்டனவெனில் அது மிகையாகாது. இதற்காக அவர்கள் நிதி திரட்டுவதற்கு எடுத்த முயற்சிகளையெல்லாம் நோக்கும் போது ஊனியப் பாலாக்கித் தன் சேய்க்களிக்கும் தாயின் பெருந்தன்மையே நினைவுக்கு வருகின்றது.

நினைவலைகள் நீண்டுகொண்டே போகும். எதற்கும் ஒரு எல்லையுண்டல் லவா? அதிபரவர்கள் இளைப்பாறப் போகின்றார்கள். அதை நினைக்கும்போது ஒரு சூனிய நிலை தோன்றுகிறது. வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அல்லும் பக லும் பாடுபட்டுத் தம்மையே தேய்த்து அழித்துக் கொண்ட சந்தனக் கட்டை யான உப அதிபர் திரு. வைரமுத்து அவர்கள் இளைப்பாறியதால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி நீங்கு முன்னரே இன்னொரு அதிர்ச்சியை ஏற்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய மான நிலை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரிக்கும், அதன் ஆசிரியர் குழாத்துக்கும், பழையமாணவர்கட்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விதியை யார்தான் வெல்ல முடியும்? திறமையும் ஆற்றலும் மிக்க ஒருவரின் சேவையை ஒரு தனித் தாபனத்துக்கே உரியதாகுமாறு விட்டுவைக்க இறைவனுக்கு விருப்பமில்லைப் போலும். அவர் தம் சேவை குறுகிய வட்டத்துள் அமைந்து விடக் கூடாது; அது பரவவேண்டும்; ஆல் போல் தழைத்து அண்டி வருவோர்க்கு நிழலாய் அமைய வேண்டுமென்று பரம்பொருள் விரும்பியது போலும். ஆனால் அவரது சேவை பரம்பரை பரம்

பரையாய்க் கிடைத்து வந்த ஒரு கல்வி நிலையத்துக்கு இல்லாது போவது துக்க கரமானதொன்றாகும். உப அதிபரவர்கள் இளைப்பாற எண்ணம் கொண்டபோதே திருவாளர் அம்பிகைபாகன் அவர்களும் இளைப்பாற எண்ணியிருக்கவேண்டும் என நான் கருதுகிறேன். அம்பிகைபாகனாகிய சிவனுக்குப் பாகமாய்ச் சக்தியாகிய உமையவள் விளங்கினாள். அதிபர் அம்பிகைபாகனின் பாகமாய் உப அதிபர் திரு, வைரமுத்து அவர்கள் விளங்கினார்கள். “சக்தியின்றேல் சிவமில்லை. சிவமின்றேல் சக்தியில்லை” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆனால் இங்கே “பாகம்” இல்லாமலே அதிபரவர்கள் சிறிது காலம் இயங்க வேண்டியிருந்தது. அது இளைப்பாறும் அவரது எண்ணத்தை வலிவடையச் செய்து விட்டது போலும். இந்த இழப்பை ஈடு செய்வது மிக மிகக் கஷ்டமானதாகும். எனினும், தங்கள் நடத்தையாற் பிறருக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய இவ்விருவரும் தம்மையறியாமலே ஒரு வாரிசை உரு வாக்கியிருப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். ஏனெனில், வைத்தீஸ்வர வித்தி யாலயத்தின் பழைய மாணவர் ஒருவரை அதிபராகக் கொண்ட பாடசாலை ஒன்றில் ஒரு சிறு காலம் ஆசிரியனாகக் கடமையாற்றிய அனுபவம் எனக்குண்டு. இவ்விருவர்களின் அடியொற்றிக் கடமையாற்றும் எவருக்கும் தாழ்வு ஏற்படாது என்பது என் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை.

திரு. அம்பிகைபாகன் இளைப்பாறுவதால் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஒரு சிறந்த பரிபாலகரை இழக்கிறது; தமிழன்பனை இழக்கிறது; சைவப் பழ மொன்றையும் இழக்கின்றது. ஆனால் ஒரு சிறந்த பரிபாலகரைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நல்வரவு கூறி வரவேற்கின்றது. தமிழன்னை தன் நலம்பேண நல் மகன் ஒருவனை இருகைநீட்டி அழைக்கிறாள்; சைவப் பெரு உலகம் நிமிர்ந் தெழுந்து அவர் வரவை எதிர் நோக்குகிறது. ஆனால், பரந்துசெல்லும் சேவை யின்போது அவர் தமது பழைய தனயனை மறந்து விடமாட்டாரென்று முற் றுக நம்பலாம். இறைவன். அவர்க்குச் சகல பாக்கியங்களையும் தேக ஆரோக் கியத்தையும் அளிப்பானாக,

காந்தத்துக்கும் இரும்புக்கும் உள்ள தொடர்பே இறைவ னுக்கும் ஜீவனுக்கும் உள்ளது. அப்படியிருக்க, இறைவன் ஏன் ஜீவனைத் தன்பால் இழுப்பதில்லை; இரும்பு மண்ணிற் புதைந்து மண்ணால் கனமாக மூடப்பட்டிருப்பின், அது காந்தத்தால் இழுக்கப்படுவதில்லை. அது போலவே மாயையிற் பதிந்துள்ள ஜீவனும் இறைவனை நாடிச் செல்லுவதில்லை. நீரால் கழுவி மண்ணை அகற்றினால், இரும்பு காந்தத்தை எளிதாக இழுக்கின் றது. அவ்விதமே ஜீவனும் பிரார்த்தனைகளாலும், அனுதாபக் கண்ணீராலும் தூய்மை அடைந்து மாயை நீங்கியபின் கடவுள் பால் கவர்ச்சியடைபவன் ஆகின்றான்.

HE IS AN INSTITUTION BY HIMSELF

BY

K. KAILANATHAN,

Shroff, Jaffna Mutual Benefit Fund Ltd.,

Vannarponnai, Jaffna.

My association with Mr. Ambikaipakan extends over a short period only. But I knew him from my childhood. I have heard about him, seen him in action and he has asserted himself sufficiently to draw my attention towards him.

As one of the closest friends of my father, I have seen them chatting together at my father's office, The Jaffna Mutual Benefit Fund Ltd. In fact, my knowledge about Mr. Ambikaipakan is through my father. Since my father's office and his school are situated side by side, only separated by a wall, their association extends over a number of decades. My father knew him in and out. He used to tell me about him, the state of the institution at that time when he joined as its Principal and the work he has been doing devotedly to bring the institution to the present state.

I should say that Mr. Ambikaipakan must have been born to shape the destinies of Vaidyeshwara. I myself could recollect the state and size of the school about 30 years back when I was a small boy; and I have myself seen the institution growing day by day, year by year into a magnificent one with substantial buildings, science laboratories, library etc. And I hear that it has a well-qualified and adequate staff. It is well known that these were the results of the efforts of Mr. Ambikaipakan. And we Hindus cannot forget Mr. Ambikaipakan for the services he has rendered indirectly but devotedly to the Hindu community in particular and to the whole of the Island in general by making Vaidyeshwara Vidyalaya one of the leading Hindu institutions in Ceylon.

It was in the fitness of things that The Ramakrishna Mission appointed him as the Principal of Vaidyeshwara in 1935 when he was just 27. For me it is very difficult even to imagine

how any other person could have shouldered that responsibility so courageously and bravely at such a young age as Mr. Ambikaipakan. Of course they say that the courageous are the wittiest. Mr. Ambikaipakan must have been a man of some extraordinary ability, talent and aptitude, to impress the authorities of that great Ramakrishna Mission at such a young age. It is true that Mr. Ambikaipakan is a man of dynamic personality.

The biography of Mr. Ambikaipakan would show that his activities were not confined to the school alone. He was an active trade - unionist who held a number of important and responsible offices in the teachers' unions. He was secretary of the Northern Province Teachers' Association. He was president of the Northern Province Principals' Association. He has taken active part in the various social and religious activities. He was responsible for bringing down to Ceylon a number of religious people and learned scholars on various occasions as speakers. He has edited a number of books. He is a regular contributor to a number of daily papers and magazines on religious, literary and educational topics. He was a member of the Ceylon University senate. He was a member of the Ceylon University Court for three years as a representative of the Oriental Studies Society. He was a member of the National Commission of the UNESCO. He was a member of the Ceylon Sahitya Academy and organised the Sahitya day in Jaffna. These are a few of his activities outside the school. Very seldom do we come across a versatile man like Mr. Ambikaipakan. He is an institution by himself.

We cannot separate Vaidyeshwara and Mr. Ambikaipakan, for, when we think of Vaidyeshwara we think of Mr. Ambikaipakan and vice versa. We cannot think or imagine a Vaidyeshwara without Mr. Ambikaipakan. No person is more familiar than Mr. Ambikaipakan to almost two generations of teachers and students at Vaidyeshwara and every stone in that institution has a tale to tell about this great soul.

By his retirement the school has lost one who could be an example and a source of inspiration to every section of the school community. His retirement would be felt very much by his colleagues and by his students and above all by the parents of the students at Vaidyeshwara and the public of Jaffna. In the history of this institution, "The Ambikaipakan Era" can be considered as the "Golden Era" of Vaidyeshwara. May he live a long life of retirement with peace, happiness and prosperity.

பேரறிஞர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A. அவர்கள் போற்றற்குரிய மாஅதிபர்

திரு. க. சதாசிவம் (கட்டட ஆலோசகர் Dip - Civil Eng.,
வைத்திஸ்வர வித்தியாலயப் பழைய மாணவர் சங்க உப தலைவர்,
வேலணைக் கிராமசபை முன்னாள் தலைவர்.

இயற்கை வளங் கொழித்துப் பாலுந்தேனுங் கலந்தோட, ஆகாயத்தைத் தடவிக் கொடுக்கும் அடுக்குமானிகைகள் பல அணி அணியாயமையப் பெற்ற குபேர நாடாம் மலாய் நாட்டில் யான் ஆங்கில ஆரம்பக்கல்வி கற்று, கட்டடக் கலைஞனாகத்தேறி மலா யரசாங்க சேவையிற் சேருமுன் இடைக்காலத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் வைத்திஸ்வர வித்தியாலயத்திற் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

யான் மலாய் நாட்டில், சிறுவனாகக் கல்வியிலுங் காலத்தில், ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண சங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவனாக விருந்தேன். அக்காரணத்தினாலும், வித்தியாலயத்திற் சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றிய வரும், எனது உறவினரும் நியாய துரந்தரருமாகிய திரு. கு. வை. இராசையா அவர்களின் தூண்டுதலினாலும், “ஓலைக் கொட்டிலாகக் காட்சியளித்த” இவ்வித்தியாலயத்திற் சேர்ந்து படிக்க விருப்பமின்றியே சேர்ந்தேன். ஆனாலிப்பொழுது “யான் வித்தியாலயப் பழைய மாணவரிலொரு வன்” என்று சொல்வதில் மகிழ்ச்சியும், பெருமையுங் கொள்ளத்தக்க வகையில் இவ்வித்தியாலயத்தின் தரமும், நிர்வாகமும், கட்டடமும் அமைந்திருக்கின்றது. ஓலைக் கொட்டிலும், ஆரம்ப வகுப்புச் சிறார்களுமாக அன்று காட்சிதந்த இவ் வித்தியாலயம் இன்று உயர் கல்வி கற்கும் அடுக்குமணிமாடமாக — கலைக்கூடமாக வளர்ந்து மிளிர்வதற்கெல்லாம் காரணராக, அயராது உழைத்தவர் அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் என்பதை, யாம் அல்ல ஈழமுமல்ல தமிழுலகமே ஒப்பும் உண்மை எனலாம்.

இவரது சீரியப்பண்பு, சிறந்த சேவை, செயற்றிறன். சமயப்பணி, தமிழ்ப் பற்று, தளராவுளவுறுதி இன்றோரன்ன நல்லியல்புகளெல்லாம் இவர்மீது என்னுளத்தே வற்றாத பேரன்பை வளர்த்து விட்டது. இவர் எனது நண்பர் என்ற வகையில் இவரை யான் பாராட்டி யுரைவரையக் கருதவில்லை. எனினும்,

“நயனொடு நன்றிபுரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டு முலகு.”

என வள்ளுவர் கூறியதுபோல இவரை உலகமே பாராட்டும் என்றால் யான் ஏன் பாராட்டத் தயங்கவேண்டும்? என்ற வினாவுக்கு விடையாகவே இதை எழுதுகிறேன்.

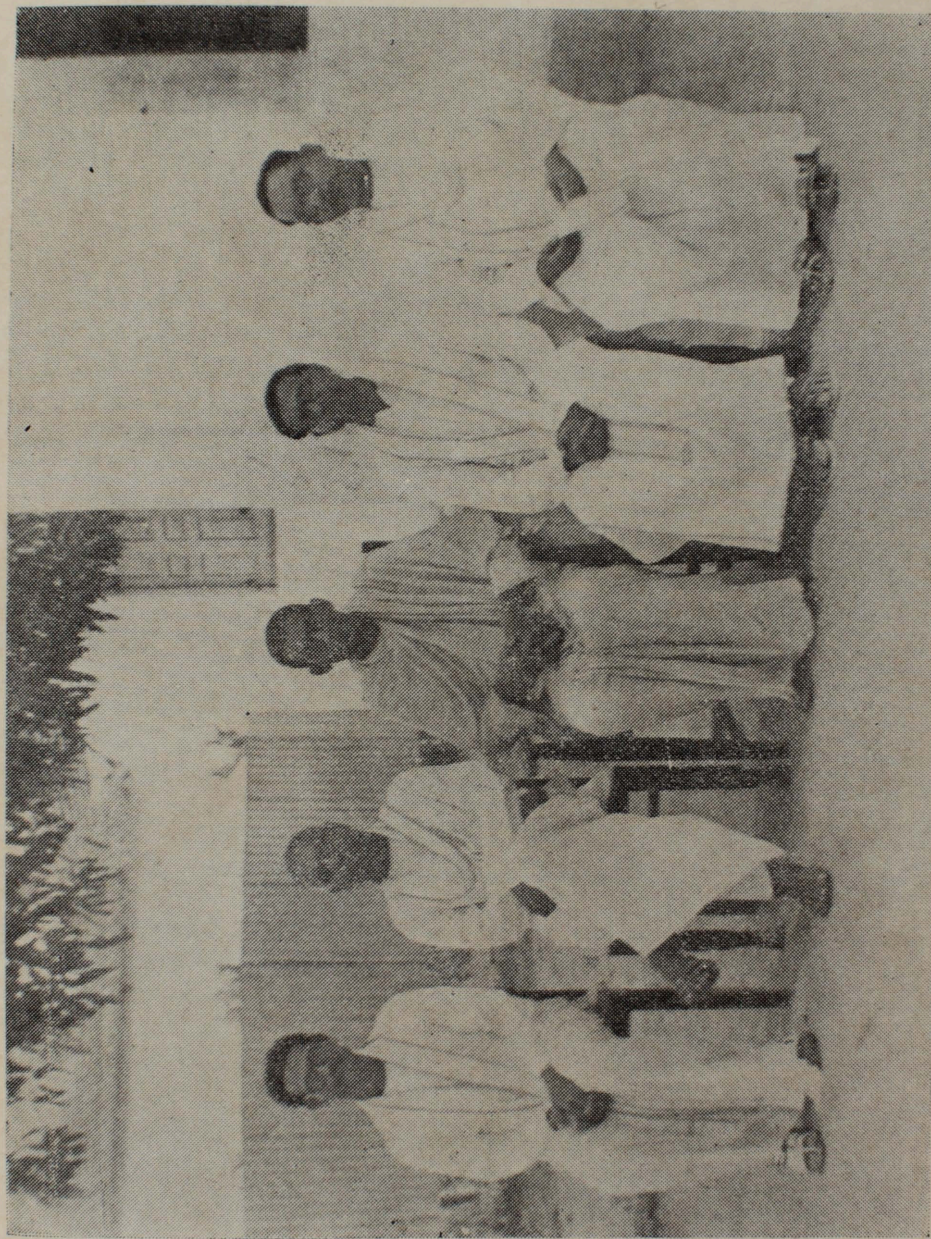
வித்தியாலயத்தின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த அயராதுழைத்தது மாத்திரமல்ல, கல்வித் தரமுயரக் கட்டடத் தரமு முயரவேண்டு மென்ற சிந்தனையா லுந்தப்பெற்ற அதிபரவர்கள், உப அதிபர் திரு. கா. வைரமுத்து, இன்னும் திரு. து. சீனிவாசகம் முதலான உதவியாசிரியர்கள் அனைவரது சீனையா உழைப்புடனும் 1953ஆம் ஆண்டிலே கலைவிழாவும் நடாத்தி நண்பர்களின் — அன்பர்களின் உதவி யுடன் நிதி சேர்த்து வெற்றிகண்டார். இந்த விழாவிலே, அதிபரவர்கட்கும் நம்மவர்கள் எல்லார்க்கும் அன்புக்கும், மதிப்புக்கு முரியவராயிருந்து அமரத்துவ மெய்திய கலைப்புலவர் திரு. க. நவரத்தினமவர்களே முக்கிய ஆலோசகராயிருந் துதவி புரிந்தார்கள் என்பது மறத்தற்கரியது. விழாவெடுத்தவர்கள், கலந்து கொண்டவர்கள் எல்லவருமே அன்பும், சரஸ்பும்மிக்க கலைப்பொக்கிஷங்களான மையினால் அவ்விழா இந்திர விழாப்போல மிக விமரிசையாக வெற்றியுடன் நடை பெற்றது. யானும் அவ் விழாவில் ஓர் விருந்தினனாகக் கலந்து மகிழும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

எனக்கும் அதிபர் அவர்கட்கும் நண்பர்களாகிய உப அதிபர் திரு. கா. வை. அவர்கள் திரு. து. சீனி அவர்கள் ஏனைய சக ஆசிரிய அன்பர்கள் அனைவரும் இவரது சிறந்த நிர்வாகத்துக்கும், சீரிய தொண்டுக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஆதரவுங் கொடுத்து அயராதுழைக்க விழைந்து அடிதழீஇ நின்றார்களெனின், வள்ளுவர் கூறியது போல அதிபரவர்கள் குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மன்னகை வல்லவா வாழ்ந்திருக்கின்றார்.

இளைப்பாறும் வயதை எய்தமுன்னமே உடல் நலமின்மையால் 1952ஆம் ஆண்டு சேவையிலிருந்தோய்வு பெற்றுத் தாய்நாடு வந்து சேர்ந்தேன். 1953 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக அதிபர் அவர்களுடனும் அவரது அன்புக்குரிய அமைச்சர்களையன்ன சகாக்களுடனும் சேர்ந்துழைத்த தோடு, இப்போதிருக்குங் கட்டட வேலைகளை நடாத்துதற்கு ஆலோசகராக, அதிபரவர்கட்குதவி புரியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமையால் அவரது பெரு முயற்சியையும், நல்லியல்புகளையும் நாளாந்தம் நுகரக் கூடியதாக விருந்தது. இப் பண்புடையாளன் தொடர்பு “நவில் தொறும் நூல்நயம் போலப் பயில் தொறுஞ் சுவைதரத்தக்கது”

இப்பாடசாலையை அரசாங்கம் சுவீகரிக்க முன்னர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் சபையின் ஆதரவிலிருந்த காலத்திற்குள் அதிகமான கட்டடங்கள் கட்டப் பெற்றது. அதிபர் அவர்களின் தொண்டினைக் கண்ட ஷை சபையினர் மதிப்பும், ஆதரவுங் கொடுத்து வந்தார்கள், ஸ்ரீ பிரேமாத்மானந்த சுவாமிகளும், சங்கத் தைச் சேர்ந்த ஏனைய சுவாமிகள் எல்லோரது அன்பையும், ஆதரவையும் பூரண மாகப் பெற்று இவ்வித்தியாலயத்தைச் செவ்வனே நடாத்தி வந்தார்கள்.

இக் குடாநாட்டிலே கல்லூரிகள் பல உண்டு. அவைகள் எல்லாம் காலப் போக்கிற்கேற்ப வளர்ச்சியடைந்தே வருகின்றன. ஆனால், இவ் வித்தியாலயம் ஆரம்பகால நிலையிலிருந்து ஒரே அதிபர் காலத்தில் இப்போதைய அந்தஸ்தை அடைந்ததை உற்றுநோக்குமிடத்து, இதனது துரிதவேக முன்னேற்றத்தோடு மற் றெந்தக் கல்லூரியையும் இணைபகரவியலா தென்பதை எவருமே ஒப்புக்கொள்வர்.

OUR PRINCIPAL WITH THE SWAMIJI AND HIS CLOSE ASSOCIATES

(Seated Left to Right — Mr. T. Seenivasagam, Mr. K. Navaratnam,
Smt. Swami Prematmanandaji, Mr. S. Ambikaipakan and Mr. C. Vyrarnuthu.)

வைத்தீஸ்வரன் கருணையினால், ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணபகவானின் திருவருளி னால் நடாத்தப்படுமிக் கல்லூரிக்கு ஒப்புமையற்ற அதிபராக முப்பத்து மூன்றாண்டு காலம் சேவை செய்து அளப்பரிய கைங்கரியங்களை யெல்லாம் ஆற்றி ஓய்வு பெறும் போது வெள்ளி விழாவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பெற்ற அதிபர் இந்த ஈழநாட்டில் இவர் ஒருவரே எனத் துணிந்து கூறுவேன்.

அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகனவர்களைப் பின்பற்றி இவ் வித்தியாலயத்தில் ஆற்றவேண்டியிருக்கின்ற பல தொண்டுகளையும் மேற்கொள்வதோடு, இக்கல்லூ ரியை இன்னும் மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர அயராதுழைக்க வேண்டுமென இனி வரவிருக்கின்ற அதிபரவர்களையும் சக ஆசிரிய அன்பர்களையும் அன்புரிமை தழுவிப் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

எங்கள் அதிபர் ஒரு சிறந்த தெய்வஞானி; தவப்பேறு பெற்றவர். ஒழுங் காகவும், முறையாகவும் நடைபெறும் ஆலயப்பணிகள், சமயப்பணிகள் எதிலுங் கலந்து பங்குகொண்டு பணிபுரிபவர். உருத்திரபுரம் சிவாலயத் திருப்பணி வேலை யில் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஆதரவுந் தந்துதவியமை என்றும் மறத்தற் கரியது; பாராட்டுக் குரியது. “தவமும் தவமுடையார்க்காகும்” என வள்ளுவர் கூறியுள்ளது போல திருத் தொண்டோ, கல்வித் தொண்டோ ஆற்றும் வாய்ப்புப் பெற்ற இவ்வதிபரவர்கள் தவமுடையார் என்பது சாலவும் பொருத்தமானது.

திரு. அம்பிகைபாகனின் சிறப்பினையும் சேவையினையும் பாராட்டி எழுத என்போன்றார்க்குப் புலமை ஏது? இவர்பற்றி அறிஞர்கள் எழுதுவார்களானால் அது ஆயிரமாயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட நூல்வடிவினதாகிவிடும். அவர்தம் அரும்பண்புகளை அந்நூல்வாயிலாகப் பார்க்கும் பிற்சந்ததியினரும் பயனடைவ ரென எண்ணி என்னுரையைக் குறுக்கிக்கொள்கின்றேன்.

அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களே; அவர்தம் பாரியார் அவர்களே; புத்திரர்களே; நீங்கள் எல்லீரும் இந்நீடுலகில் நெடிது வாழ்ந்து நற்பணிகள் பல புரிந்து பேரும், புகழும், சீரும், சிறப்புமெய்திப் பல்லாழி உய்வீர்களாக.

“அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோ டீர்ந்தா னிடை”

அறம்பல புரிந்தார் வாழ்வு எப்படி? மறம் புரிந்தார் வாழ்வு எப்படி அமையும்? என்பதை வள்ளுவர் ஒரே இடத்தில் இருசாராரையும் எவ்வளவு அழகாக விளக் கிக் காண்பிக்கின்றார். திரு. அம்பிகைபாகன் போன்றார் பற்றி வள்ளுவர் கூறிய தன்மேல் நாம் புகழ்வதும் பாராட்டுவதும் வாழ்த்துவதும் மிகை.

வணக்கம்

உதாரண புருஷர்

வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B. O. L.

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள் மூர்த்தி அவனிக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்” என்று தொடங்கும் தேவாரம் பலரும் அறிந்தது. அதில், கேட்டாள் என்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் வினாவினாள் எனப் பொருள்படும் என்பர் சிலர். செவிமடுத்தாள் எனப் பொருள் கூறுவர் சிலர். எதுசரியாயிருக்கும்?

“வாழ்க அந்தணர் வானவர்” என்று தொடங்கும் பாடலில், ஆழ்க தீய தெல்லாம் அரன்நாமமே சூழ்க என்பதைப் பிரித்துப் பொருள் கூறும்பொழுது ஆழ்க தீயதெல்லாம் எனவும் அரன் நாமமே சூழ்கஎனவும் பிரிப்பர் ஒரு சாரார். ஆனால் பெரிய புராணத்தில், ஆழ்க தீயது எனவும் எல்லாம் அரன் நாமமேசூழ்க எனவுமே பிரித்துச் சேக்கிழார் பொருள் கூறுகின்றார்.

இவ்விதமான சொற் பொருளாராய்ச்சி சிலவேளைகளில் நடைபெறும்.

“அண்மையிலே வெளிவந்ததொரு நாவலைப் படித்தேன். நீங்களும் படித்துப் பாருங்கள். அதன் ஆசிரியர் இளைஞரேயானாலும் நிறையப் படித்தவர். அது அந்த நாவலைப் படிக்கும்போதே தெரிகிறது. அந்த நாவல் மிக அற்புதமான படைப்பு. கதை அமைப்பு, வசனநடை எல்லாம் அருமை! ஆனால், கதாநாயகனை அதீதமானவனாகச் செய்து விட்டார் ஆசிரியர். சாதாரண மக்களின் எண்ணப் பாங்கிற்கும் இலட்சியப் பாங்கிற்கும் அப்பாற்பட்டவனாகக் கதாநாயகன் காட்சியளிக்கிறான். உங்கள் அபிப்பிராயத்தை, அதைப் படித்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.”

இவ்வாறு இடையிடை இலக்கியத் திறனாய்வும் நடைபெறும்.

மேலே கண்டவாறு, சமய நூல்களையும் இக்கால, முற்கால இலக்கிய நூல்களையும் ஆராய்ந்து சுவைத்தலையும், தாம் கண்ட நூல்நயங்களைப் பிறருக்குக் கூறி மகிழ்தலையும் தமக்கு இயல்பாக உடையவர் அவர். வித்தியா விநோதர் என்றும் அவரைக் கூறலாம். அரிய நூல்களைத் தேடிப் பெற்றுப் படித்துச் சுவைக்கும் அவருடைய வீட்டில் உள்ள நூல்களை மதிப்பிட்டால் அவற்றை வாங்குதற்குச் செலவிட்ட பணம் ஒரு வீடுகட்டுதற்குப் போதுமானது! அவர் படிப்பதில் செலவிடும் நேரத்தைப் பார்த்தால் இக்காலத்திற் பரீட்சை எழுதும் மாணவர்தாமும் வியப்படைவர்! இவ்வாறு கற்றலிலே இன்பங்காணும் ஒரு பெருமகனும் இந்நாளில் இருக்கிறாரா? இப்படி ஒரு வினா எழலாம். ஆம், அவர் இருக்கவே இருக்கிறார்! வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் அதிபராயும் இருக்கிறார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக இறுதிப் பரீட்சையிற் சித்திஎய்தி மீளும்போது, திரு. அம்பிகைபாகன் என்னும் இளைஞர் பட்டம் பெற்றோம் என்னும் பெருமிதத்

தோடு வரவில்லை. இன்னும் படிக்கவேண்டும், அறிவை இன்னும் வளர்க்கவேண்டும் என்னும் ஆவலோடுதான் வந்திருக்கவேண்டும் என்பது நிச்சயம். படிப்பை முடித்த அவர் பணத்தையோ பதவியையோ பின்தொடராமல், என்ன ஆச்சரியம்! கலைமாணியாய் இலங்கை மீண்ட சில நாளிலேயே நூலாராய்ச்சியில் நுழைந்து விட்டார்! திருக்குறளும் அறமும், இராம கிருஷ்ணரும் சைவநாயன் மாறும், பகவத்கீதையும் பெரிய புராணமும் என்பன முதலாகிய அரிய கட்டுரைகளை வரைந்து வெளியிடலும் செய்தார்! இங்ஙனம் நூல் நுட்பம் காணும் நோக்கு இவர்க்கு எங்ஙனம் உண்டாயிற்று? இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறலாம். ஒன்று இவரிடத்தில் இயல்பாக அமைந்த கலையார்வம்; மற்றையது இவரது கல்விக்கால சகவாசம். தமிழ் நாட்டில் இலக்கியம், தத்துவம், அரசியல் என ஒவ்வொருதுறையில் தமக்கிணையின்றி விளங்கும் பெரியார்களென இப்பொழுது மதிக்கப்படும் திரு. ம. பெ. தூரன் அவர்கள், கலாநிதி T. M. P. மகாதேவன் அவர்கள், முன்னேநான் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முதலானோரும் அமரர்க்கு, தீர்த்தாரப்பன் (தீபன்) முதலானோரும் இவருடைய சக பாடிகள் என்றால் இவரது இளமைக்காலக் கல்விச்சூழலின் சிறப்பு எத்தகையது என்பதை நாம் ஊகிக்கமுடியும். பல்கலைக் கழகத்திற் பயிலுங்காலத்தில் முனைவிட்டு வளர்ந்த நூலார்வம் பின்னர் தவத்திரு விபுலானந்த அடிகள், கலைப்புலவர் நவரத்தினம் ஆகியோரின் மதிப்பரிய நட்புறவென்னும் நன்னீர் வளத்தால் கிளைவிட்டு அரும்பு கட்டி மலர்வதாயிற்று. இதன்பயன், தமிழ்நயந் தேரும் (ஆங்கில) கலைமாணி ஒரு வரை ஈழம் கண்டது.

திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் தமிழ் நூல்களை ஆராயுந்தோறும், ஆராயுந்தோறும் ஓர் உயரிய விருப்பம் அவரது உள்ளத்தில் நாள்தோறும் வளரலாயிற்று. அவ்விருப்பம் முன்னூலில் தமிழ் மன்னர்களிடத்திற் குடிக்கொண்டிருந்தது; பின்நாளிலும் இந்நாளிலும் வள்ளல்களிடத்தில் குடிபுகுந்தது. தமிழ்க் கல்விமான்களைப் போற்றவேண்டும், தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் — இதுவே அந்த உயரிய விருப்பம். அளவிறந்த செல்வம், அதிகாரச் சிறப்பு இவற்றுள் ஒன்றேனும் இல்லாத ஒருவரிடத்தில் மேற் கூறிய நல்விருப்பம் இருந்தும் என்ன பயன்? என்றுதான் பலரும் கூறுவர். ஆனால், ஆர்வம் மிக்க திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களோ அவ்வச் சங்கங்களின் செயலாளரெனவோ பொருளாளர் எனவோ பொறுப்பையேற்று, பெரிய கருமங்கள் பலவற்றைத் தமிழின் பொருட்டும் சைவத்தின் பொருட்டும் சாதித்துவிட்டார்! கல்கி, ஓவியமேதை மாலி, நாமக்கல் கவிஞர், சுத்தானந்த பாரதியார், சுவாமி இராமதாஸ் — இவர்கள் வருகையால் ஈழம் மகிழ்ந்தது. மகாவித்துவான் கணேசையர்க்குப் பொற்கிழி வழங்கியும், நான் காவது தமிழ் விழாவினைக் கோலாகலமாக நடாத்தியும் ஈழத்துத் தமிழ் உயர்ந்தது. சைவசித்தாந்த மகாசமாச ஆண்டு விழாவினை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு முறையும் திருக்கேதீச்சரத்தில் மற்றொரு முறையும் நடாத்தி ஈழத்துச் சைவம் தலைநியர்ந்தது. மூர்த்தி சிறிது, கீர்த்தி பெரிது என்றபடி, இடத்திற் சிறியதும் எண்ணிக்கையிற் சிறுதொகையினரைக் கொண்டதுமான நம் ஈழநாடு தமிழார்வத்திலும் சைவாபிமானத்திலும் மிகமிகப் பெரியது எனப் பிறர் வியக்கிறார்கள். அதற்கு மூலகாரணமாகத் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களும் அவரைப் போன்ற பெரியார்கள் தன்னலமற்ற அரும்பணிகளைத் தளராத ஆற்றிவருகின்றார்கள்.

“தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்கிறார் பாரதியார். தம் தந்தையரை — தந்தையர் சாதித்த சாதனைகளை அறியும் பொழுது எவர்க்கும் தம் நாட்டைப்பற்றிய பெருமித உணர்வு தோன்று திராது. நம் நாட்டிலே உலகம் போற்றத்தக்க பேரறிஞர்களும், உள்ளம் குழைந்து துதிக்கத்தக்க உண்மை ஞானிகளும் காலந்தோறும் தோன்றியுள்ளனர். ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் மட்டுமல்ல, அண்மைக் காலத்திலேயும் அத் தகைய பெருமக்கள் நம் நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி நாம் அறியும்போது பெருமித உணர்வு பிறக்கிறது; பிறர் அறியும்போது நன்மதிப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஈழத்துத் தமிழ்மக்களுக்கு அப்பெருமித உணர்வையும் நன் மதிப்பையும் அளிப்பன, “ஈழநாட்டுப் பெருங்குடிகள்” என்னும் கட்டுரையும், “கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி”, “யோகர் சுவாமிகள்”, “செல்லாச்சி அம் மையார்” என்னும் சிறுபிரசுரங்களும், இலக்கணத் தம்பிரான் எனப்படும் முத் துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் நினைவுமலரும் ஆகும். இவற்றை முதன் முதலில் வெளியிட்டு ஈழத்தின் பெருமையைக் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காக்கியவர் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களே. கம்பர் தம்மைப் பாதுகாத்த சடையப்ப வள்ளலை நன்றியுணர்வோடு காவியத்தில் இடமளித்து நாடறியச் செய்தார். திரு. அம்பி கைபாகன் அவர்களோ, தம் நாட்டுப் பெரியார்கள் என்னும் பெருமித உணர் வினால் கலாயோகியரையும் சிவயோகியரையும் கலையுலகும் சைவஉலகும் அறிந்து போற்ற வைத்துள்ளார்.

தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி என்பதுபற்றி இற்றைக்குச் சில ஆண்டுகட்குமுன் ஈழ நாட்டிற் பேச்செழுந்தால், இருவருடைய பெயர்களே பேச் சில் இடம் பெறும். பொதுநலப்பணி எதுவானாலும் அதனை இந்த இரட்டை யர்கள் உடனிருந்தோ தூர இருந்தோ ஊக்குவிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களை ஈழத்தமிழ்மக்கள் — சிறப்பாக யாழ்ப்பாண மக்கள் நன்கறிவர். அவ் விருவரும் பொதுப்பணியில் இணைந்து நின்றது மட்டுமன்றி, யாழ்ப்பாண மாமுனி வரின் அருட் பேற்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வில்லாதவர்களே. அவ்விருவரில் மூத்தவ ரான கலைப்புலவர் அவர்கள் இப்பொழுது பூதஉடலோடு காணப்படா விடினும், திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களது உள்ளத்தில் அன்புருவில் நிலைநிற்கின்றார்; அவர்களது பேச்சினிடையே புகழுருவிற் போற்றப்படுகின்றார். எனவே, அவர்கள் இருவரும் எப்பொழுதும் இணைபிரியாத இரட்டையர்களே. நட்புரை மறவாது அவரது அன்பினையும் அருமையினையும் நினைந்து நினைந்து மகிழ்பவர் ஒருவர் உளர் என்றால் அதற்குதாரணமானவர் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களே.

கற்றலில் தீவிர நாட்டம், கற்றவர்களைப் போற்றுதலில் கரைகடந்த ஆர்வம், தன்னலமற்ற சமூகப்பணி, அருளாளர் ஆகி, அரிய நட்புப்பேறு இவை யனைத்தும் ஒருங்கு அமையப்பெற்ற ஒருவர் அதிபரென வாய்க்கப் பெற்றமை யால் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் அமைப்பிலும் தரத்திலும் உயர்ந்தது மட்டு மன்றி, தக்கோரது மதிப்பிலும் பன்மடங்கு மேலோங்கி விட்டது.

அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள்

வித்துவான், பொன். அ. கனகசபை

அதிபர் உயர்திரு. அம்பிகைபாகனது புகழ் தமிழ் கூறு நல்லுலகு எங்குங் கமழ்கின்றது. செந்தமிழுஞ் சிவநெறியுமே இவரது இரு கண்கள். இவர் சிவனை மறவாத சிந்தையினர்; அன்பு கனிந்த பேச்சும், அருள் ஒழுகு பார்வையும் உடையவர்; உயர்ந்த நோக்கும், பரந்த உள்ளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர். அருங்கலைகளை ஆராய்தலே இவரது பொழுது போக்கு, தவஞானச் செல்வர் யோகசுவாமிகள், தவத்திரு விபுலானந்த அடிகள் போன்றோரின் ஆசியால் எழுந்ததே இவரது நல்வாழ்வு.

அருள்நெறி அபிமானமும், அருங்கலையார்வமும், செந்தமிழ்ப் பற்றுஞ் சேவை மனப்பான்மையும் இவர்பாற் குடிகொண்டுள்ளன. பூர்வ புண்ணிய வசத்தால் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும் வந்து வாய்த்த அதிர்ஷ்டசாலி இவர். எடுத்த அலுவலைத் தொடுத்து முடித்து வெற்றி காணும் நல்ல கைராசிக் காரர். முன்னைப் பழமைக்கும், பின்னைப் புதுமைக்கும் பாலமாய் அமைந்தவர். புன்சிரிப்பால் ஆசிரியர் மாணவர் அனைவரையும் ஏவல் கொள்ளும் ஆண்மையாளர்.

அரசியலார் ஆதரவும், இராம கிருஷ்ண சங்கத்தார் உறவும், மாணவர் பக்தியுங் கொண்டு வளர்ந்த உள்ளூர்ப் பழமரமாக விளங்குகின்றார், தன்னை நாடிவரு விருந்தினரை நானும் நல்வரவேற்று, தலைநாட் போன்றே தலையளி செய்கின்றார். நாற்றிசை விருந்தினரும் இவ்வேளையில் நயந்து நல்வாழ்த்துக் கூறுகின்றனர்.

“கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்”

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியை உள்ளத்து உணர்ந்து வாழ்ந்து காட்டுகின்றார். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தை வண்ணைத் தேவாலயம் ஆக்கினார்; ஆசிரியர்களை ஆலய அர்ச்சகர்களாக ஆக்கினார்; வழிபடுவோராகவே மாணவரைப் பயிற்றினார்; நித்திய பூசையாகப் பாடங்கள் நிகழ்ந்தன; வகுப்பறைதோறும் சரஸ்வதி பூசை வகைவகையாக நடந்தது. தேவாலயத்துக்குப் பூசைத் திரவியத்துடன் செல்வோரைப் போல, வித்தியாலயத்துக்குச் சரஸ்வதி பூசைக்கான பொருள்களுடன் செல்லுங் காட்சியை என்றுங் காணலாம். வார விழா, திங்கள் விழா, வருடாந்த விழாக்கள் தப்பாமே நடைபெறுகின்றன. அருளுலகில் கோயில் என்பது சிதம்பரங் கோயிலைக் குறிப்பதுபோல, அறிவுலகில் வித்தியாலயம் என்பது வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தையே குறிக்கும். மங்கல வார ஓலை மடத்தை ஓட்டுமடம் ஆக்காது மங்கலமான மணி மண்டபம் ஆக்கிய பெருமை அதிபர், திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களையே சாரும். அதிபர் அவர்களின் சேவைக்கு இதனைவிட வேறோர் எடுத்துக் காட்டும் வேண்டுங் கொல்!

‘தினந்தோறும் எட்டுத் தேர் செய்யவல்ல தச்சன் ஒருவன், முப்பது நாள் முயன்று செய்து முடித்த ஒரு தேர் எத்தகைய செப்பமுந் திண்மையும் உடைய தாயிருக்கும்.’ அத்தகைய மனச் செப்பமும் திட்பமும் அமைந்த அதிபர் ஒருவர் எம்முள்ளேயும் இருக்கின்றார் என்பதை எண்ணும்போது எல்லையில்லா உவகை எழுகின்றது. அதிபர் தனக்கென வாழாது நமக்கென வாழ்கின்றார். அருநெல் லிக் கனி அளித்த அதியமானே ஓளவையார் வாழ்த்தியவாறு.

“பாஸ்புரை பிறைதுதம் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடம்(று) ஒருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே” (புறம் 91)

என நமக்கு இதம் அளிக்கும் அதிபரை நாமும் வாழ்த்துவோம்.

வாழ்க அதிபர்! வளர்க அவர் புகழ்!

பிரார்த்தனை செய்யும் முறை யாது? இவ்வுலக விஷயங்களில் ஆசை வைத்து அவற்றைப் பெறுவதற்கு இறைவனின் உதவியை நாடிப் பிரார்த்தனை செய்தல் ஆகாது. நாரத பகவான் பிரார்த்தித்தபடி கடவுளைப் பிரார்த்தியுங்கள். ஸ்ரீராம சந்திர னைப் பார்த்து நாரத மகரிஷி, ‘இராமா, உன் திருவடித் தாமரை களில் பக்தி உண்டாகும்படி எனக்கு அருள் புரிவாயாக’ என்று வேண்டினார். இராமனும் அவரை நோக்கி, ‘அங்ஙனமே ஆகுக. எனினும், உனக்கு வேறு ஏதேனும் வேண்டாமா?’ என்று வின வுனார். அதற்கு நாரதர், ‘பிரபுவே, உலகத்தை மயக்கும் நினது மாயை என்னைக் கட்டுப்படுத்தாதிருக்க வரம் அருள்வீராக’ என்றார். இராமசந்திரரும், ‘நாரத முனிவரே சரி, உம் இஷ்டப் படி அவ்வரமும் தந்தேன். உமக்கு இன்னும் வேறு என்ன வரம் வேண்டும்?’ என்று வினவினார். நாரதர், ‘ஸ்வாமி, எனக்கு வேறு ஒரு வரமும் வேண்டாம். தேவரீர் அருளிய இரண்டு வரங்களே போதும்’ என்று மறுமொழி கூறினார்.

*

*

*

OUR PRINCIPAL

by

P. ELANKANAYAGAM, B. A.,

Post-Graduate Trained.

Seven or eight principals have I worked with and many more have I come across. Most of them have seemed to me very efficient in their work and generally pleasant and agreeable in their speech and conduct. But here was one gifted with all their virtues and yet so different from them all. What could have made this difference? Nothing transforms men so much as the company of the wise. Our principal seems to have been singularly fortunate in this respect. From his infancy he seems to have grown in an atmosphere hallowed by saintly people and had imbibed that bright sunshine which always glowed through him, making him loved and loving.

Blessed with a right vision and understanding, resulting from such noble association, it was not difficult for him to love his neighbours as himself and to do unto others as he would like to be done unto himself. He had a capacity to love everyone, irrespective of their attitude towards him, with such a love as covers a multitude of misunderstandings and changes foes into friends.

His administrative skill lay in a direct appeal to the hearts of his fellow teachers or students. So he always welcomed a direct and informal approach to problems. Even if on some rare occasion some hard word had to be used to call back someone who strayed, everyone knew it came from the same region from where his words of encouragement and praise had come, and none who thought aright could resent for long. Once the writer set a composition exercise for the students in his class on a pen-picture of any one of their favourite teachers. Most of the students wrote about the principal and in spite of the variety of murderous assaults on the Queen's good English, one sentence came off right in almost everyone of their compositions. "Our principal is a

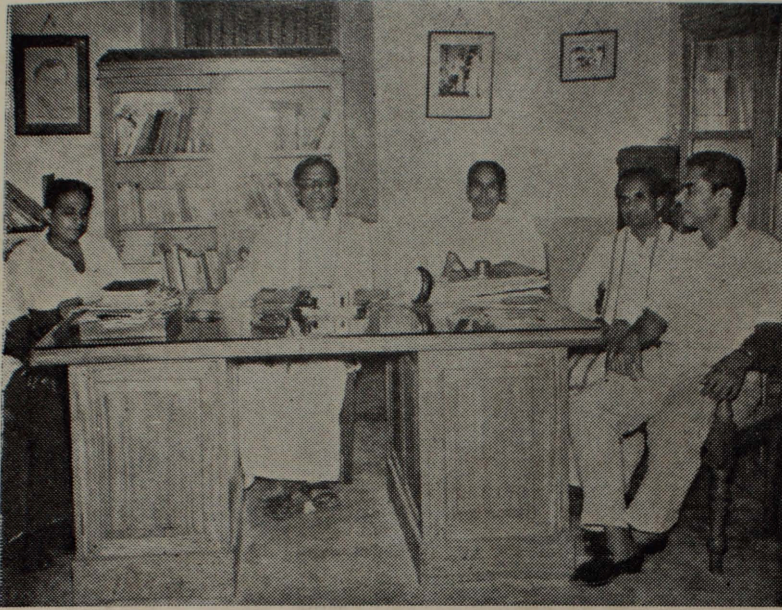
kind-hearted man." Love and kindness are like a bright light set on a mountain and can never be hid. Everyone sees them, recognizes them and rejoices on their account.

Our principal always strove to enable those around him to grasp those elusive but very real values in life — of beauty in conduct and speech, of good taste, of right proportion and above all of true vision. As these have to be caught and cannot be taught, he sought all seekers after truth and beauty (in life and literature) and had them introduced to those around him at school and outside. Such service is the most significant part of education and such ministering to the spirit of men cannot be measured in terms of physical labour. His versatility and sociability enabled him to popularize those high truths extolled in the scriptures but too exalted for the reach of common men.

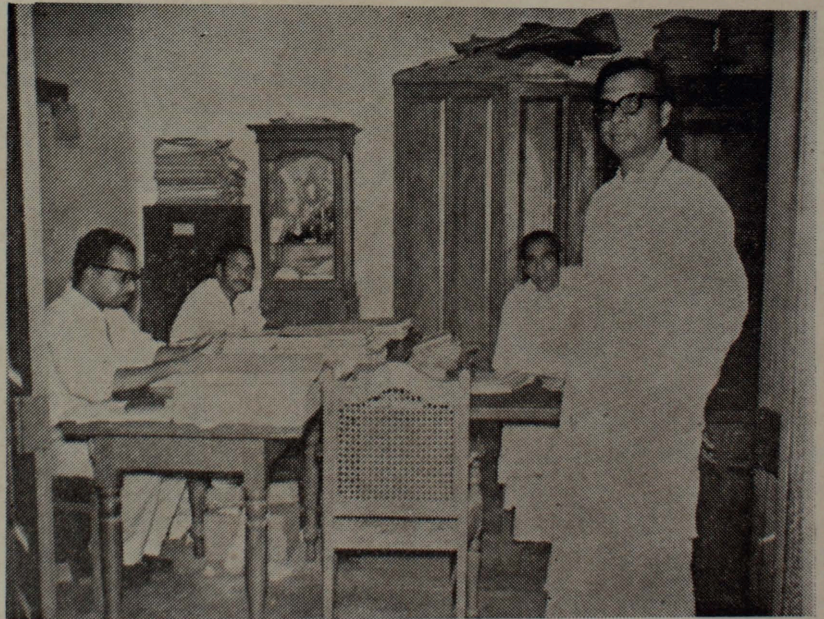
Truly was our school blessed to have such a man at its helm. The path of service blazed by Sri Krishna in the Bhagavad Gita has been truly trod by our Principal and his other half, our Vice-Principal and the field where two such men have laboured for more than a quarter of a century can bring forth nothing but good. Our school shall therefore always continue to lead people from ignorance to knowledge and from darkness to illumination. That perhaps is the only manner in which we can repay our debt.

It cannot be that the soul knows, but it *is* knowledge. It cannot be that the soul is happy, it *is* happiness itself. That which is happy, has borrowed its happiness; that which has knowledge, has received its knowledge; and that which has relative existence, has only a reflected existence.

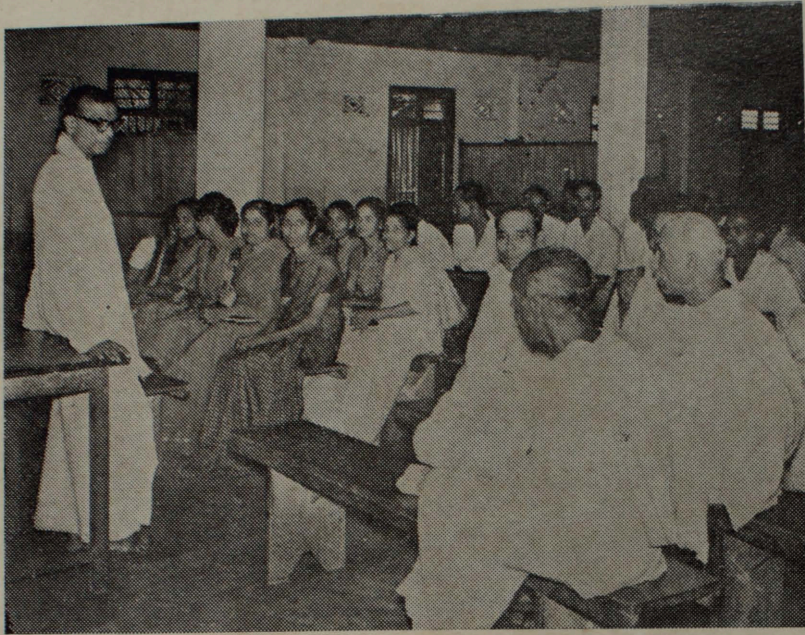
— Swami Vivekananda.

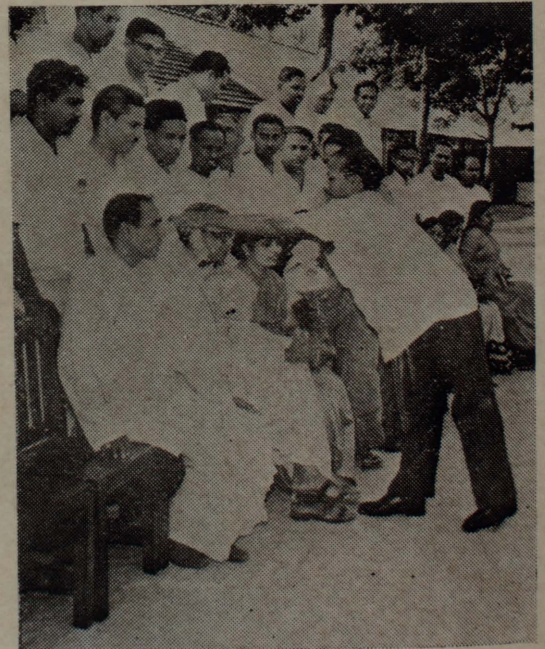
The Principal with the Deputy-Principal
and the Sectional Heads

Our Principal in the College office
with the Deputy Principal and the Clerks

The Principal addressing his Staff

The Principal being garlanded at a
Teachers' Guild Function

அன்பர்தம் சிந்தையில் உறையும் தொண்டன் திரு. ச. அம்பிகைபாகன்

திரு. து. சங்கரப்பிள்ளை

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய கனிஷ்ட பாடசாலைத் தலைவர்.

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காயவும்
பருவமாய் நமது உள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

எல்லோர்க்கும் முன்னோனாகிய அம்பிகைபாகன் மூத்த குமாரனும் விநாயகனை முன்னிட்டு திருவளர் செல்வர் S. அம்பிகைபாகன் அவர்களைப் பற்றி அறிந்தவைகளை இயன்றவரை எழுதுகின்றேன். குற்றம் நீக்கிக் குணங்களைக் கொள்ளுமாறு வாசக அன்பர்களை வாயார மனமார வழத்துகின்றேன்.

திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் பெருமை, அவர் பெற்றார் அவருக்கு இட்டபெயரினாலேயே, கலங்கரை விளக்காகத் துலங்குகிறது. இவர் பெற்றார் செய்த தவத்தின் பயனாகவே இவர் உதித்தார். பெற்றோரும் பொய்யா மொழியார் திருவாய் மொழியாம்

“தந்தை மகற்கு ஆற்று நன்றியவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்”

என்ற தெய்வ வாக்கிற்கு இணங்க, அவரை கற்றோர் அவையில் அறிவொளி பெறச் செய்தனர். அவர் தன் கடனைச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போதெல்லாம் செலுத்தி உள்ளார்.

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல் என்னும் சொல்”

என்பதற்கிணங்க, இவரைப் பெறுதற்குத் தாய் தந்தையர் என்ன தவம் செய்தனரோ என்று கூறக் கூடியதாக நடந்துள்ளார்.

இவர் அதிபராக இருந்து ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும், சட்ட திட்டங்களால் அன்றி உள்ளன்பாலும், அறிவொளியாலும், தெய்வ பக்தியாலும், ஈரம், தீரம் பொருந்திய செயல்களாலுமே வென்று ஆட்சி புரிந்தார் என்பது நான் கூறாமலே ஆசிரியர், மாணவர், அன்பர், நண்பர், மற்றும் பண்புள்ளோர் அனைவருக்கும் தெரியும். நாடு நலம் பெற, மாணவர்கள் குணமும் நலமும் பெற, ஆசிரியர்கள் இனநலம் பெற, சேவைசெய்த சீரிய தொண்டன் அம்பிகைபாகன் என அடியேன் கூறத்தேவை இல்லை. அவர் சுயநலம் நீக்கி நற்பண்புகளை, சைவப் பண்புகளை, தமிழ்ப் பண்புகளை, அடியார் தொண்டுகளை,

பிறர் நலம் பெருகும் பண்புகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, கல்விச் செல்வியை மணம் புணர்ந்து நல்லறம் நடாத்தினர்.

உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவு மிக அவசியம் என்பது போல, மக்கள் வாழ்வு வளம்பெறத் தெய்வ நினைவு, சமய உணர்வு அவசியம் என உணர்ந்து அறம் பல புரிந்தார். பாடசாலையின் உள்ளும் புறமும் அவர் இந்தச் சீரிய தொண்டை ஆற்றுவதற்கு வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியமணிகள், பொன்மணிகளாம் அருட்சத்தி மணிகள், இளமணிகள் அனைவரும் ஒத்தாசையாய் இருந்துள்ளனர். விசேடமாகக் கூறுகில் நவரத்தினம், வைரமுத்து, சீனிவாசகம் ஆதியோரின் உறுதுணை என்றும் கிடைக்கக்கூடிய அன்பைச் செலுத்தி உள்ளார். அவர்கள் மாத்திரமல்ல, சூரசங்காரனும் பாலசுப்பிரமணியன், இலட்சுமிகாந்தனும் இலங்கை நாயகம், முக்கணன் குமரனும் முத்துக்குமாரன் போன்ற முத்துக்கள், நடராச வள்ளல்கள், வைத்திய நாதாக்கள், சேனாதிராசாக்கள் போன்றவர்களின் பக்கத் துணை என்றும் கிடைத்துள்ளது. பன்னீர்ச்செல்வனதும், பதிவிரதா சிரோமணிகளாம் அருட்சத்திகள் அனைவோரதும் அன்புக்கு உகந்தவராய் இருந்துளார். ஆறுமுகத் தான் துணை இருந்தமையின் அன்பர்தம் சிந்தையில் உறைந்தார். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து ஆசிரியர், மாணவர் அனைவரதும் அன்புக்கு உகந்தவராகவே இருந்து தொண்டாற்றி உள்ளார். அவர் நீண்ட காலம் அதிபராய் இருந்து ஓரளவு சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைய அன்பாலும், பண்பாலும், அறிவாலும் இனிய மொழி களாலும் அனைவரையும் கவர்ந்துளார்.

அம்பிகைபாகன் அவர்கள் பேராற் பெரியோன், ஊராற் பெரியோன், குணத்தாற் பெரியோன், இனத்தாற் பெரியோன், மனத்தாற் பெரியோன், தனத்தாற் பெரியோன், சொல்லாற் பெரியோன், செயலாற் பெரியோன், தவத்தாற் பெரியோன், பத்துக் குற்றங்களை ஒன்றாகவே பார்க்கும் பண்பாற் பெரியோன். அன்புடைப் பெண்டிர், மைந்தர் சுற்றம் உடையோன். வெளி ஒளியும் உள் ஒளியும் ஓர் அளவு உடையோன்.

சிவயோகக் குருமணியின் பாதபூசை போற்றும் உத்தம இனமுடையோன். கன்னகத்தார், மல்லாகத்தார், மற்றுமுள ஊரார் போற்றும் மாபெரும் தவ மூதாட்டியாம் செல்லாச்சி அம்மாவின செங்கமலச் சேவடிகளைப் போற்றியும், பாத யாத்திரைகளிற் பங்கு பற்றி மாகேசுர பூசை செய்தும், திருவடித் திருத் தாண்டகம் முதலாம் தேவாரப் பதிகங்களை அச்சிடுவித்து இலவசமாக அடியார் களுக்கு உதவியும், கச்சியப்பர் கந்தபுராண சாரம் முதலிய ஆராய்ச்சி நூல்களை அச்சிடுவித்து உதவியும் இன்னோரன்ன பலவித சமயப் பணிகளினாலும் அன்பர் தம் சிந்தையில் உறைகின்றார். இவருடைய அரசாட்சியில் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரி யர்களுக்கும் கிடைத்த நன்மைகளை நினைந்து நினைந்து நாம் அனைவரும் உருக, அவர் நம்மைச் சட்டப்படி பிரிந்தாலும் நாம் அவர் அன்பையும் பண்பையும் என்றும் மறவோம். ஆண்டவன் ஆசியும் அருளும், துதி வாணி வீரம், விசயம், சந்தானம், துணிவு, தனம், மதி, தானியம், சௌபாக்கியம், போகம், அறிவு, அழகு புதிதாம்பெருமை, அறக்குலம், நோயகல் பூண்வயது முதலாம் பதினாறு பேறும் பெற்று முத்திப்பேறும் பெற ஆண்டவனை மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி இதனைப் பூர்த்தி செய்கிறேன்.

AT VAIDYESHWARA VIDYALAYA

BY

T. PARARAJASINGAM, B. A., (Lond.)

"First time I did something entirely on my own. It was due to the circumstances. It is your appointment. I always consulted others before I did anything here. I was very happy when I found others here were jubilant when I told them about your appointment", were the words of Mr. Ambikaipakan, the principal, as I stepped into the office to report for work. Some moments passed and there was a pat on my back. I turned round to see the man of the place in all smiles saying, "It is a happy occasion at Vidyalaya and you are most welcome". It was Mr. Vyramuthu. In a short while, Mr. Seenivasagam was about the place and spoke to me a lot which I understood, only it was not articulated into sounds and words. The mould was different, the approach was peculiar but all the same — it was pleasant. Is it the hands of the Ramakrishna Mission which they represent here that had shaped them into what they are? Is it something intrinsic? It was human goodness at its best and it is an experience that will be cherished and that will remain imprinted in me for ever. I knew the so called trio earlier but I never for a moment thought that they could elevate themselves to such human heights and radiate something which we generally attribute to sages and saints.

In the footprints of Mr. Nagamuthu, one of my teachers, I thought, it was inviting. I took to it and I found myself swimming with the others along with the tide. Weeks, months and years passed for me here and I found myself in the midst of an achievement. Certainly, I had no hand in it. Of course, I am delighted with the discovery. Just a cadjan shed building, hardly the semblance of a school, dwarfed in by two premier educational institutions in its immediate neighbourhood, it was struggling for survival and was almost given up as lost only thirty years ago. What it is today with its glitter and glamour is common knowledge.

From where comes the Midas touch? How comes it to be the gravitational centre in the North that embodies and disseminates what is good and best in our spiritual and cultural aspirations? The cramped and bulging classrooms filled with happy, blossoming human faces, boys and girls, immersed in their pursuits, is surely a sign of prosperity. What matters it to them where they are — so long as there is teaching and learning? It is a hive and full of life.

The laurels are there - ever fresh and green in the human breasts of generations that had gone through and still to go through the sacred portals of Vidyalaya. It is an edifice — founded in humility, built by human toil, guided by common sense and is moulded — for ever.

The hands that steered, the teams that toiled, had earned not only commendation and congratulation but also our warmest gratitude.

Get the mercy of God of His greatest children; these are the two chief ways to God. The company of these children of Light is very hard to get; five minutes in their company will change a whole life, and if you really want it enough, one will come to you. The presence of those who love God makes a place holy, "such is the glory of the children of the Lord." They are He; and when they speak, their words are Scriptures. The place where they have been becomes filled with their vibrations, and those going there feel them and have a tendency to become holy also.

— Swami Vivekananda.

மனத்தூய்மையும் மாசற்ற சேவையும்.

பண்டிதர் செ. நடராசா.

வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் அதிபராகக் கடமை யேற்றப்பொழுது தமிழன்னையும் சைவத்தாயும் மங்கள ஆசிகூறினர். அவ்விரு ஆசி மொழிகளும் அருந்துணையாகப் பல்லாண்டு காலம் மாணவருலகுக்கும், தமிழுலகுக்கும், சைவ உலகுக்கும் அருந்தொண்டாற்றி அம் மூன்றுலகங்களும் நன்றி கூறும் வரை உழைத்து இன்று ஓய்வு பெறுகிறார். இவ்விதழில் அன்னரின் நற்குணங்களையும் உயரிய நோக்கங்களையும், அருஞ் செயல்களையும் பாராட்டி அன்பர்களும் பெரியோரும் பல பல விரித்துரைக்கின்றனர். ஈண்டுயான் ஒருகோணத்தில் நின்று நோக்கி திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களது மனத்தூய்மை அமைந்த சேவையைக் குறித்துச் சில கூற விரும்புகின்றேன்.

“மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர்பிற” என்ற திருக்குறளில் அறம் என்பது மனத்தூய்மையுடன் செய்யும் பணியேயாகும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1935-ம் ஆண்டு தொடக்கம் வண்ணார்பண்ணையில் நடைபெறும் சமயக் கூட்டங்கள், தமிழ்க் கூட்டங்கள், தமிழ் விழாக்கள், சமய கொண்டாட்டங்களெல்லாம் வித்தியாலயத்தை மையமாகக் கொண்டன என்றால் மிகையாகாது. சுருங்கக் கூறின் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களின் சம்பந்தமுடையனவே. இந்தியாவில் இருந்து வரும் தமிழ்ப் பெரியார்களையும் சைவப் பெரியார்களையும் அன்புடன் உபசரித்து அவர்கள் அறிவுச் செல்வத்தை யாழ் நகர மக்களுக்கு உதவ உதவியவர்கள் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களே. கலைப் புலவர் க. நவரத்தினம் அவர்கள் இத்தொண்டிற்குத் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு உதவி அளித்தனர். யாழ் நகரில் நடைபெறும் எந்தச் சமய விழாவிற்கும், தமிழ்க் கொண்டாட்டங்களுக்கும் வித்தியாலய மண்டபம் அன்புடன் அளிக்கப்பட்டுக் கொண்டாட்டங்களுக்கு நீண்ட காலமாக ஆதரவு அளித்து வந்ததைத் தமிழ் மக்கள் மறக்கமுடியாது. சைவத் தமிழ்ச் சபைகள் ஒவ்வொன்றும் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களை அங்கத்தவராகவோ, நிர்வாகியாகவோ அமைப்பதிலே தவறுவதில்லை. ஆசிரிய சங்கங்கள், சகாய நிதிச் சங்கங்கள் ஆலோசனைச் சபைகள், ஆலய பரிபாலனச் சபைகள், புனருத்தாரண சபைகள், ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள், ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழக ஆலோசனைச் சபை, கல்விச் சபைகள் ஆதிய சபைகள் எல்லாம் சென்ற 33 ஆண்டுகளாகத் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களின் சேவையைப் பெற்றிருக்கின்றன.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களால் அம்மையப்பராலய மொன்று அவர்கள் பிறந்த நக்சுத்திரத்திலேயே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் கல்வித் தலம் கோயிலானது. வித்தியாலயம் கலைக் கோயிலாக மிளிர்வது திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களின் தன்னலமற்ற

சேவையின் பயனே “செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” என்ற வள்ளுவர் கருத்துப் படி வித்தியாலய மென்னும் கலைக் கோயிலின் சிற்பியாகத் திகழும் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் மாணவர் மனக்கோயிலில் இடம் பெற்றுவிட்டார். விவேகானந்த மண்டபத்தைப் பார்த்தால் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களது தூய சேவை புலனாகும். இத்துணைச் சேவைக்கும் உழைப்பிற்கும் மேலாக நாம் எண்ணத் தகுவது அவர்களிடம் காணப்பட்ட மனத்தூய்மையே. அவர்களுடன் பழகியவர்கள் எவரும் அவரிடத்தில் கள்ளம் கபடத்துடன் கூடிய வார்த்தைகளையோ செயல்களையோ கண்டிருக்கவே முடியாது. நிர்வாகத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இத்தகைய புனிதமான வாழ்க்கையைக் காண்பது மிக அரிது. ஆனால், திரு. ச. அம்பிகைபாகனது புனித உள்ளம்தான் அவரது உயர்ச்சிக்கும், சேவைக்கும் காரணமாய் அமைந்தது. தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மாசிலா உள்ளத்தினாலேயே தூய்மையுற்றுப் பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் பெற உதவியாக நின்றது. மாணவருலகம் எதிர்காலத்திலே பின்பற்றத்தக்க தூயவாழ்க்கையைக் கண்முன்னே வாழ்ந்து காட்டிய பெருங்கூவரெனப் போற்றுகிறது. தம்முத்தியோக காலத்திலேயே மாணவரின் அன்பையும் புகழையும் பெற்ற நம்மதிபர் அவர்களின் புகழ் எழுத்திலடங்குவதன்று.

ஒரு பக்தன் குருவை நோக்கி, “இறைவனைக் காண்பதற் குரிய மார்க்கம் யாது?” என்று வினவினான். குரு பதிற் கூறினார்: ‘தீவிரமான ஆசையுடன் அவனுக்காகப் புலம்புவாயா? குழந்தை மனைவி செல்வம் முதலியவற்றிற்காக மனிதர் குடங் குடமாகக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனரே: பகவானைப் பெற அழுவார் யாரே? குழந்தை பொம்மையை வைத்துக்கொண்டு தன் மனத்தை விளையாட்டிற் செலுத்தும்போது தாய் அக் குழந்தையைக் கவனிப்பதில்லை. சமையல் முதலிய வீட்டு வேலைகளில் முனைந்து இருக்கிறாள். ஆனால் குழந்தை விளையாட்டுச் சாமான்களில் சலிப்படைந்து, அவற்றை அப்பால் எறிந்துவிட்டுத் தாயை நினைத்துக்கொண்டு உரத்துக் கதறி அழும்போது தாய் தன் குழந்தையின் அழுகரல் கேட்டுத் தன் வேலையை அப்படியே போட்டுவிட்டுக் குழந்தையைக் கவனிக்க ஓடி வருகிறாள். அப்படியேதான் லோகமாதாவும் தன்னைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் விரும்பாத அடியவனிடம் விரைந்து வருகிறாள்.’

*

*

*

தூய உள்ளம் படைத்த உத்தமர்

திரு. அ. சரவணமுத்து B. A.

“தன்னை யறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது
பின்னையொரு பற்றுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே”

என்ற தாயுமான சுவாமிகளின் திருவாக்கினுண்மை அதிபர் அவர்களின் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்திருந்தமையை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர் நன்கு அறிவர். தன்னையறிந்து பற்றற்று வாழ முயன்றவர். தன்னையறிந்த மகானின் ஆசீர்வாதம் பெற்றவர். அம்மகானின் உபதேசங்களைப் பலகாலங் கேட்டவர். கேட்டதோடமையாது வாழ்க்கையிலும் அவற்றைக் கடைப்பிடித்தொழுகுபவர். அந்த மகான் அருளிய தெய்வீகச் சக்தியே தம்மை வழி நடத்துவதாக அதிபர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள். நல்லாரிணக்கமும், நற்சிந்தனையும், இடையறாத இறையன்புமே அதிபரின் உயர்ச்சிக்குக் காரணமாயமைந்த சாதனங்கள்.

சிறந்த சமய சாஸ்திரங்களைக் கற்பதும், கற்றாரோடு கலந்துரையாடி ஐயம் தெளிதலும் அவற்றைச் சிந்தித்தலுமே அதிபரின் ஓய்வுநேரப் பொழுதுபோக்கு. அவற்றோடமையாது தாம் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறரும் பெற்றுப் பெரும் பேறடைய வேண்டுமென்ற ஆரா அன்பினால் கற்ற நூல்களைப் பிறருக்குக் கொடுத்துதலும் தாம் கற்றனவற்றில் நல்லனவற்றைப் பிறருக்கெடுத்துரைத்தலும் அவரது சிறப்பியல்புகள்.

வித்தியாலய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிபர் கைக்கொண்ட நெறி ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

“இதனை இதனால்இவன் முடிக்கு மென்றாய்ந்து

அதனை அவன்கண் விடல்” என்பது வினையாளுந் திறனுக்கு வள்ளுவன் வகுத்த நெறி. வைத்தீசுவரன் கலைக் கோயிலைக் கட்டி வளர்க்க அதிபர் கைக் கொண்ட நெறியும் அதுவே. எந்த ஆசிரியர் எந்த வேலையைச் சிரமமின்றிச் செய்வாரோ, அந்த ஆசிரியரிடம் அந்த வேலையை ஒப்படைத்து, அதனை நிறைவேற்றுவிப்பதில் அதிபர் கைதேர்ந்தவர். கருமத்தை ஒப்படைத்தபின் அவர்மீது சந்தேகங் கொள்ளாதலோ அன்றேல் செய்யுங் கருமத்துக்குக் குறுக்கே தடையாய் நின்றலோ அவர்களிடத்திலாத குணங்கள். இதனால் இருவகைப் பயன்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்று, எடுத்துக்கொண்ட கருமம் இலகுவிற் செவ்வனே நிறைவேறியது. அக்கருமத்தைச் செய்துமுடித்த ஆசிரியரும் மனமகிழ்ச்சியும் தன்னம்பிக்கையும் உடையராயிருந்தமை மற்றைய பயனாகும். இந்த உபாயந்தான் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபரும் ஆசிரியரும் ஒரே குடும்பம்போல் ஒற்றுமையாய் வாழ வழி வகுத்தது.

ஆசிரியர்களிடத்திலாயினுஞ் சரி, மாணவர்களிடத்திலாயினுஞ் சரி கோபத்தையோ, பகைமையையோ வைத்துச் சாதிக்குமியல்பு அதிபரிடத்திலலை.

“சாரைப் பாம்பு சிறுமேயன்றிக் கடிக்காது. அதுபோல சில கருமங்களை நிறைவேற்ற முற்படும்போது அதிபர் என்ற முறையிற் சேற நேரிடும், கடிப்பதில்லை” என்று அதிபரின் வார்த்தைகளே அவரது உண்மை இயல்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. அதிகாரத்தைச் செலுத்தி அடக்கியாள வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களிடத்து எள்ளளவுமில்லை. அதிகாரம் நிலைநிற்காது; அன்புதான் நிலைநிற்கும் என்பது அவரது அடிப்படை எண்ணம். இத்தகைய உள்ளப்பாங்கு படைத்த ஒருத்தம குணசீலர் தலைமைப் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் முதன்மை பெற்று விளங்கியதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

அதிபர் எடுத்துக்கொண்ட எந்தக் காரியமும், அவர் கலந்துகொண்ட எந்தக் கருமமும் வெற்றியடையக் காரணம் அவரது உள்ளத் தூய்மையே. மலர்ந்த முகமும், வசீகரமான சிரிப்பும், மாறாத இளந் தோற்றமும் அவரது உள்ளத் தூய்மையை எடுத்துக் காட்டும் கண்ணாடிகள்.

இவ்வாறு, உள்ளத் தூய்மையுடன் வித்தியாலய வளர்க்கிக்காக அதிபர் ஆற்றியபணிகள் மேலுஞ் சிறந்து விளங்க வைத்தீசுவரப் பெருமானின் திருவருளும், பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் தெய்வீக ஒளியும் என்றும் நின்று நிலவுவனவாக.

பக்தன் : சுவாமி, ஆனால் இறைவனைக் காணும்வரை எல்லா வேலையையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதா தேவரீர் கருத்து?

குரு : அன்று, அன்று. நீ ஏன் எல்லாக் கருமத்தையும் விட வேண்டும்? தியானம், துதித்தல், நாமஜபம், இவைபோன்ற பக்தியை விளைவிக்கக்கூடிய கருமங்களைக் கட்டாயம் இயற்றி வர வேண்டும்.

பக்தன் : நான் தங்களைக் கேட்பது இது அன்று. உலக சம்பந்தமான கருமங்களை எல்லாம் விடவேண்டுமா என்பது தான் என் கேள்வி.

குரு : நீ அவற்றையும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான அளவு செய்து வரலாம். உலகில் வாழ்பவனுக்கு இக்கருமங்களை முற்றும் துறத்தல் இயலாது. எனிலும் இக்கருமங்களைச் செய்து வரும் போதும் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் இறைவனை அவனது அருள் வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பயனில் விருப்பத்துடனோ, இவ்வுலகிலும் தண்டனைக்குப் பயந்தோ செய்யாமல் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யுந் திறனை அளிக்க வேண்டும் என்று இறைவனை மனமுருகிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

*

*

*

காலநதி தீரத்திலே கலையார்வலர்

திரு. வை. கி. சிவப்பிரகாசம், M. A.

ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் மகாகவி பாரதியார் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்தபோது பிரெஞ்சு மொழி நிபுணர் பேராசிரியர் சுப்பிரமணிய ஐயர் என்ற நண்பரும் பாரதியாரும் அவ்வப்போது சந்தித்து உரையாடுவது வழக்கம். ஒழிவுள்ள நேரங்களில் 'நல்ல சங்கீத ரஸிகர்; சரித்திரத்துக்கடாக் கதைகள் சொல்லுவதில் சமர்த்தர்; பரம ரசிக சிரோமணி' (மகாகவி பாரதியார்: பக்கம்: 61) என்று பெயர் பெற்ற 'கல்லூரியாச்சாரியார்' சுப்பிரமணிய ஐயரோடு சல்லாபமாகக் காலக்கழிவு செய்வதிலே பாரதியார் மிகவும் பிரியமுடையவராய் விளங்கினார். அப்பேராசிரியரும் பாரதியாருடைய பாடல்களைக் கேட்டு 'ஆனந்த பரவசம்' அடைவார். ஒரு நாளைக்கு, ஒரு முறையாயினும் பாரதியார் அவரைக் கண்டு நலம் நாடுவதும், நயம் துய்ப்பதும், பிரெஞ்சு மொழி பற்றிய தெளிவு பெறுவதும் வழக்கம். இருவர் சந்திப்பும் அரியதோர் சிந்தனை விருந்தாகவும் இலக்கியக் கூட்டுணவாகவும் அமைவதும் வழக்கம்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற் பணியாற்றும் குறுகிய காலத் தமிழ் வாழ்விலே முதல்வர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன்பால் யான் கண்ட பண்புகளைச் சீர்தூக்குங்கால் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியே என் உள்ளத் திரையிற் படர்கின்றது. மகாகவி பாரதியாரிடம் காணப்படும் 'சுவைநோக்கு' முதல்வர் அவர்களின் முதன்மையான இயல்பு என்பதைச் செவி நுகர் திறன் படைத்த எவரும் எளிதில் உணர்வர். வரலாறு, இலக்கியம், தத்துவம், சொற்பொழிவு, திறனாய்வு என்றினை துறைகளில் வெளிவரும் கட்டுரையையும் பிறவுரையையும் தாம் நயப்பதோடமையாது 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்றருங்கு மற்றோரையும் நயப்பிக்கும் சீரிய நோக்கமுடைய கூட்டுச் சுவைஞரே நமது முதல்வர். அவருடைய நெஞ்சம் நவையறு நலம் நாடும் தாபம் நிறைந்தது. அவரோ,

“தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்”

[குறள்: 399]

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு வாழும் இலக்கியமாக இலங்குபவர்.

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் கல்லூரியின் முதல்வராய் வாய்த்தது எவ்வாறு, எப்போது? என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆயின், கூட்டுச் சுவைக் கலையின் முதல்வராய் எவ்வாறு, எப்போது அமைந்தார்? என்ற வினாவே என் சிந்தனையையும் வியப்பையும் தூண்டுகின்றது. சிறப்பாகத் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், கலைகள், தத்துவம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு சிறிதுமில்லாதோர் கல்லூரித் தலைமைப் பொறுப்பை யேற்றுக்கொள்ளலே பெருவழக்காக அமைந்த காலத்தில் அதிபர் பதவியையேற்ற திரு. ச. அம்பிகைபாகன்பால் இத்தகைய சுவைத்திறன் காணப்படுதல் வியப்பினும் வியப்பே. எனினும், அவருடைய கடந்தகால, நிகழ்

கால வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து நோக்கின் வியப்பு மறையும்; மதிப்பு நிறையும்; உண்மை உதிக்கும்; எண்ணம் சிலிர்க்கும். மறைமலையடிகள், கா. நமச்சிவாய முதலியார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் போன்ற புலவர் பெருமக்களின் உறவு முதல்வர் அவர்களின் உள்ளத்துக்கு உணவாகியுள்ளது. கல்கி, மாயாவி முதலிய எழுத்தாளர்களின் தொடர்புதந்த புதுமைச்சுவை அவரின் நெஞ்சைக் கனிவாக்கி யிருக்கின்றது. டி. எம். பி. மகாதேவன், விபுலானந்த அடிகள், சுவாமி இராம தாசர் போன்றோர் அன்னரின் சமயச் சிந்தனைகளைப் பக்குவப்படுத்தியுள்ளனர். கவிஞர் பெ. தூரன், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகியோர் செவி நுகர் கனிகளைத் துய்க்கும் செவி நலமும் மன நலமும் அதிபரிடம் உருவாகத் துணையாகியுள்ளார்கள். சுருங்கக் கூறின், பலதுறை யறிஞர்களின் நட்பும், உறவும், தொடர்பும், அறி முகமும் அளித்த உள்ளப் பண்பாடே திரு. ச. அம்பிகைபாகன் சுவை நுகர்ச்சி யிலும் முதல்வராயிருப்பதற்கு அடிகோலியுள்ளது.

இத்தகைய சுவைநோக்கும், சுவைப்போக்கும் படைத்த ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாய வாழ்விலே ஈடுபாடு கொள்ளாமல் எவ்வாறு இருத்தல் கூடும்? இலக்கியம், கலை, கல்வி, சமயம் பற்றிய எக்கூட்டந்தானும் இனைய அருங்கலை யார்வலரின் ஆதரவோ ஆலோசனையோ இன்றி நடைபெறுதல் எவ்வாறு இயலும்? கலா நிலையம், யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர் காங்கிரஸ், நான்காம் தமிழ் விழா, சாகித்திய மண்டலம் போன்றன திரு. ச. அம்பிகைபாகனின் தொண்டுகளால் உயர்வு பெற்றுள்ளன; அன்னார்க்கும் உயர்வு அளித்துள்ளன. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்திலே சாகித்திய தினம், நான்காம் தமிழ் விழா, விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு விழா போன்ற கொண்டாட்டங்களின் வெற்றிக்கு அதிபர் ஆற்றிய பணி அளவிடற்கரியது. இவ்வாறு அருங்கலை அமைப்புக்களை உயர்த்தி நிலையாய் பணிகளாலே தலையாய பயன் பெற்ற பெருஞ்செயலை உன்னும்போது உயிர் வாழ்வின் ஊதியம் இளைத்து என்பது புலனாகின்றது.

முதல்வரின் சுவைத்திறனும், கலையார்வமும் மற்றுமொரு வழியிலும் வெளிப்பாடு கண்டுள்ளன. எழுத்துத்துறையில் அவர்க்கிருந்த ஈடுபாட்டை ஈழகேசரி, வீரகேசரி, ஈழநாடு, கல்கி போன்ற ஏடுகளில் வெளியாகிய கட்டுரைகளும், கலைக் களஞ்சியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளும் பறைசாற்றுகின்றன. சிறுகதை, நாவல் போன்ற படைப்பிலக்கியங்களை இயற்றும் நாட்டம் அவர்பால் அமையா விடினும், கட்டுரைகள் வரையும் துறையிலே அன்னார் ஊக்கங்கொண்டு ஆக்கந் தந்துள்ளார். தாம் எழுதுவதோடு அமையாது திருக்கேதீச்சரசர் சைவ மாநாட்டு மலர், முத்துக்குமாரசுவாமித்தம்பிரான் நினைவுமலர் முதலிய சிறப்பிதழ்களின் பதிப்பாசிரியராயும் தக்க பணிபுரிந்துள்ளார். நிர்வாகச் சுமையிடும் வரையறைகள் எழுத்துலக வாழ்விற்குப் பெருந் தடையாய் அமைந்தமையின் இத்துறையில் அவர் முழுநேரப் பணியாற்றல் அருமையாயினமை வியப்பைத் தரவில்லை.

இலக்கியம், கலைகள் முதலியன தரும் உள்ளக் கனிவு நிறையாகப் போற்றப்படுவதோடு சிற்சில வேளைகளிற் குறைபோலக் கருதுவதற்கும் இடமுண்டு. இத்தகைய உள்ளக் கனிவால் விளையும் இளகிய மனம் வஞ்சமற்ற நெஞ்சமாதலின் யாருக்கும் தீங்கு செய்ய நினைக்காச் செம்மை நலஞ் சான்றது. அதே செம்மை நலம் நிர்வாகத் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டிய நிலைமைகளிற் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மாணவர்

போன்ற பக்குவங்குறைந்தோராலே தவறாகத் தமக்குச் சாதகமாக மாற்றப்படுதலுமுண்டு. அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகனின் செம்மை நலத்தை மாணவர் சிலர் இவ்வாறு கருதமுயன்றதும் உண்டு.

கூட்டுச்சுவைத்திறன், பெரியார் இணக்கம் விளைத்த உள்ளக் கனிவு, கலையார்வத்தின் சமுதாய நோக்கு, வஞ்சமற்ற நெஞ்சம், செம்மை நலத்தின் வெளிப்பாடாகிய மலர்ந்த முகம், இளமை இலங்கும் இதயம், சிந்தையைக் கவரும் சிரிப்பொலி யாவும் குடிகொண்ட நெடிய, இனிய உருவம் தன் தலைமைப் பொறுப்பைத் துறந்து, காலநதி தீரம் அளிக்கும் அமைதி கனிந்த ஓய்விற்பத்தை நாடுவதை நினைத்து வருந்துவதா? வாழ்த்தி விடை கொடுப்பதா? ஆர்தர் அரசனின் அவையைப்பாடும் டென்னிசன் கூற்றை நினைந்து, பழைய அமைப்புக் கழிதலும் புதிய அமைப்பு மலர்தலும் இயல்பேயென்று நெஞ்சையாற்றுவதா?

“The old order changeth yielding place to new.”

இயேசுநாதர் ஒரு நாள் கடற்கரை வழியே சென்று கொண்டிருந்தார். அவருடைய பக்தன் ஒருவன் அவரை அணுகி, ‘ஐயனே, கடவுளை ஒருவன் அடைவது எப்படி?’ என்று வினவினான். இயேசு அவரை அழைத்துக்கொண்டு கடலுக்குட் சென்று அவனைக் கடல் நீரில் ஆழ அமிழ்த்தினார். சற்று நேரங் கழித்து அவனை வெளியில் தூக்கி அவனைப் பார்த்து, ‘அப்பா, உனக்குத் தண்ணீருக்குள் இருக்கையில் எப்படி இருந்தது?’ என்று வினவினார். அவன், ‘ஸ்வாமி, மூச்சுத் திணறி இறந்துவிடுவேன் என்று பயந்துவிட்டேன். என் நிலைமை மிகக் கஷ்டமாக இருந்தது’ என்று பதில் கூறினான். இயேசு அவனை நோக்கி, ‘நீ ஒரு மூச்சுக் காற்றுக்கு எப்படித் திணறித் துடித்தாயோ, அத்தகைய துடிப்பு கடவுளின் தரிசனம் பெறுவதில் இருந்தால் நீ கட்டாயம் கடவுளைக் காணலாம்’ என்று கூறினார்.

*

*

*

OUR PRINCIPAL AS I SAW HIM

BY

KINGSLEY, Special Trained (English).

Vaidyeshwara Vidyalyam.

Nearly 15 months ago I had the pleasure of waiting outside the Principal's office to see the Principal. I had been transferred to Vaidyeshwara Vidyalaya and had come to assume duties. I sat on a long bench outside his office like a patient waiting to see the doctor. During my short wait outside the office I paused to watch the man who was at his desk, rather busy with papers, files and the telephone which disturbed him often.

At the very first sight I was impressed by the profound quietness about him. His essential quality was poise. It gave him an aura of trustworthiness, the mark of an unquestioned leader. Having pictured Mr. Ambikaipakan, I went to him. He received me with his ever pleasant smile and my business was over. I too shouldered the yoke headed by him.

This was my first meeting with our principal, Mr. S. Ambikaipakan, who is held in high esteem by his pupils and teachers, both past and present. In the course of the struggle of moulding the future generation I began to move with him closely. Undoubtedly I was correct in my first impression of him. In his quiet manner he taught us a philosophy of life. We learned pedagogical courage, the practical matter of fact kind, that he had made the keystone of his life. His words often linger in my ears. "Do your best; remember that courage is just a matter of being ready when the unexpected happens".

Probably Mr. Ambikaipakan fully practised H. C. Dent's saying, "Education in a democracy must be of the community, by the community, for the community". He fought the social barriers with his powerful weapons, Language and Religion. Thus he had

achieved his goal and proven that "Education comes not primarily through courses of study but through an intangible spiritual atmosphere created by the community"

He was a successful disciplinarian. His concept of discipline did not differ much from B. Russel's concept of discipline. "The right discipline consists not in external compulsion but in habits of mind which lead spontaneously to desirable than undesirable activities. The spontaneous wish of the child to learn should be the driving force of education. The substitution of this for the rod is one of the great advances of our time". Though many disagreed with his concept, he proved that this was the wisest way of promoting discipline in the school.

During his tenure he always maintained a balanced administration which was a remarkable feature in his career as principal. The staff, students and the parents always commended him for his administration.

He dedicated his life to three main objects: viz. Vaidyeshwara Vidyalaya, Tamil and Religion. The activities at Vidyalaya and their success, Purana class and the various other contributions towards Tamil Language and Hinduism are the fruits of his dedicated service.

He retires after 32 years of service as a pedagogue and principal. Almost all his service was at Vaidyeshwara Vidyalayam. His services will be his own monuments. His retirement will definitely elevate him to a higher degree of service to our mother tongue and to religion, especially Hinduism. May God bless him with health, wealth, happiness and long life.

I am responsible for my fate, I am the bringer of good unto myself, I am the bringer of evil. I am the Pure and Blessed One. We must reject all thoughts that assert to the contrary.

— Swami Vivekananda.

நற்சமயவாதி நற்சமூகவாதியுமாவார்

திரு. இ. வே. செல்வரத்தினம் B. Sc. (Lond.), J. P.

அறிவைப் பெற்று அதன்மூலம் தனது வாழ்க்கையையும் மனித சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையையும் செம்மைப் படுத்தும் ஆற்றலையுடையவன் மனிதன். ஏனைய உயிரினங்கள் இவ்வாற்றலை இல்லாதவை. இவ்வகையிலேயே மனிதன் மற்றைய உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றான். பெரும்பாலும் கல்வி மூலமே மனிதன் அறிவைப் பெறுகின்றான். ஆகவே, இக்கல்வியை விசேடமாகப் பாடசாலைகளில் ஊட்டும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒரு தலைசிறந்த சமூகப் பணியில் ஈடுபட்டவர்களாவார்கள். ஆகவே, இப்பணியை ஆசிரியர்கள் பொறுப்புடனும், திறமையாகவும் செய்யவேண்டிய கடமைப்பாடுடையவர்களாவர்.

எமது அதிபர் இப்பணியிற் சென்ற முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டு இக் கல்லூரியிற் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். இக் கல்லூரியின் இன்றைய உயர்ந்த நிலைமைக்கு அதிபர் அவர்களின் கல்வித் தொண்டும் சமூகசேவை உணர்வுமே காரணமாகும். கல்லூரியின் இதுகாலவரை வளர்ச்சிக்கு அதிபர் அவர்களே முதற் காரணம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதிபர் அவர்கள் உண்மையான சமயத் தொண்டனுமாவார். பல சமயத் தொண்டர்கள் சமூகத் தொண்டை நிராகரிப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். ஒரு சில சமயத் தொண்டர்கள் தாம் சமயத் தொண்டினுடாக சமூகத் தொண்டைச் சமூகமான முறையிற் செய்ய முடியுமென்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுள் எமது அதிபரும் ஒருவராவர். எமது அதிபர் அழைக்கப்படாத அல்லது கலந்து கொள்ளாத சமூக சம்பந்தமான மகாநாடுகள் அல்லது ஆலோசனைக் கலந்துரையாடற் கூட்டங்கள் ஒன்றுமேயிருக்க முடியாது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அண்மையில் நடைபெற்ற ஆலயத்திறப்பு சம்பந்தமான பல கருத்தரங்குகளிலும், கலந்துரையாடல்களிலும், மகாநாடுகளிலும் எமது அதிபர் எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள், வழிமுறைகள் அவர் “நற் சமயவாதி நற் சமூகவாதி” என்ற அவரது கொள்கையை மிகவுந் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்ற காலத்திலேயே நான் இக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக வந்து சேர்ந்தேன். அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்ற ஆரம்ப காலத்தில், அதாவது 1961ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் தனியார் பாடசாலைகளாக மாறிய ஒரு சில பாடசாலைகளிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களாகிய நாம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பாடசாலை அதிபர்களைச் சந்தித்து எங்களை ஆசிரியர்களாக எடுக்குமாறு கேட்டோம். எமது அதிபர் என்னை எடுப்பதாகச் சம்மத மளித்தார். இது எமது அதிபரின் தொண்டு மனப்பான்மை எப்பாற்பட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அதிபர் அவர்கள் பாடசாலை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஜனநாயக வாதியாவார். பாடசாலையின் எந்த விஷயங்களிலும் ஆசிரியர்களுடன் கலந்தாலோசித்தே ஒரு முடிவுக்கு வருவார். அத்துடன் ஆசிரியர்கள் ஒரு மித்து நடக்கத்தக்க வகையில் தனது ஆலோசனைகளையும், புத்திமதிகளையும், கருத்துக்களையும் தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துரைக்கும் பான்மையுடையவர்.

இவ் வருங்குணங்களையுடைய அதிபர், அதிபர் சேவையிலிருந்தும் ஆசிரிய சேவையிலிருந்தும் இப் பாடசாலையிலிருந்தும் ஓய்விற் செல்வது பாடசாலைக்கு மிகப் பெரிய இழப்பாக விருந்தபோதிலும், அவர் இதுகால வரையும் பெற்ற அறிவையும், அனுபவங்களையும், பரந்து கிடக்கின்ற மனிதவர்க்கத்தின் கல்வி சமூக பொருளாதார முன்னேற்றப் பணியில் தொடர்ந்து சென்று பிரயோகிப்பதற்கு நீண்ட ஆயுள் பெறவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

வைத்தியர்கள் முதல் தரத்தினர், இரண்டாம் தரத்தினர், மூன்றாம் தரத்தினர் என மூவகைப்படுவர். மூன்றந்தர வைத்தியர் நோயாளியின் நாடியைப் பரீக்ஷித்து ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட மருந்தை உட்கொள்ளும்படி சொல்லிச் சென்றுவிடுகிறார். அம் மருந்தை நோயாளி உட்கொண்டானால் இல்லையா என்பதைப்பற்றி அவர் கவலைப்படுவதில்லை. இரண்டாந்தர வைத்தியர் அம் மருந்தை உட்கொள்வதால் நோய் தீரும், என்று நோயாளியின் மனத்தில் படும்படி சொல்லி, மேலும் அவன் மருந்தை ஏற்றுக் கொள்ளப் பிரியப்படாவிடிலும் சாந்தமாய் அவனைத் தாண்டி அம்மருந்தை அவன் எப்படியாவது உட்கொள்ளும் உபாயத்தைக் கையாளுகின்றார். ஆனால் முதல் தரமான வைத்தியரோ மருந்தை உட்கொள்ள மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பண்ணும் நோயாளியின் மார்பிலே தமது முட்டை ஊன்றியும், அம் மருந்தை அவரது தொண்டையிற் செலுத்துகிறார். இங்ஙனமே தம் சீடனுக்கு ஞானோபதேசம் மாத்திரம் செய்துவைத்துவிட்டுப் பின் அவனைக் கவனியாதவர் குருக்களில் மூன்றந்தரத்தினர் ஆவர். சீடன் உள்ளத்தில் நன்கு பதியும்வரை தம் உபதேசங்களைப் பன்முறை சொல்லி அவனது ஆத்ம நலத்தில் தனக்கு அக்கறை இருப்பதை அவன் உணரும் படியும் செய்யும் குரு இரண்டாவது தரத்தினராவார். தாம் சொல்வதைக் கேளாமலும், தம் உபதேசங்களை மேற்கொள்ளாமலும் இருக்கும் சீடனை வற்புறுத்தித் தமக்குப் பணியவைத்துப் போதிக்கும் குருவே முதல் தரத்தினர்.

*

*

*

எமது அதிபர்

தருமதி வி. வாமதேவா, B. A.

ஸ்ரீமத் சர்வானந்தா சுவாமி அவர்களைப் போன்ற வலிமையான ஞான ஒளி படைத்த கண்கள், குழந்தை போன்ற தூய உள்ளம், யாவரையும் மகிழ்வுடன் உற்சாகப்படுத்தும் கலகலத்த சிரிப்பு, “நாமார்க்குங் குடியல்லோம்” என்னும் “ஏறுபோன்ற பீடுநடை”, இயற்கையறிவு, யாவரிடத்தும் இரக்கம், இவையும், இவைபோன்ற சாஸ்புகளும் பல படைத்தவரே எமது அதிபர்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களின் உயர்ந்த தத்துவங்களைக் கடைப்பிடித்தும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ யோகசுவாமிகள் அவர்கள்மீது ஆழ்ந்த பக்தியுடையராய் அவருடன் நெருங்கிப் பழகியும், சைவமும் தமிழும் எடுத்துரைக்கும் ஆழ்ந்த உண்மைகளிற் றேய்ந்தும், எப்போதும் பெரியோர்களினதும் நல்லோர்களினதும் உறவையே நாடியும், தமது கடமைகள் யாவற்றையும் தெய்வ அர்ப்பணமாகச் செய்தமையால் முப்பத்திரண்டு வருடம் கல்லூரி அதிபராக இருந்த போதிலும் இன்றும் இளமையுடையவராயும் இன்னும் 32 வருடங்களுக்கு அதிபராயிருக்கக்கூடிய ஆற்றல் உடையவராகவும் காணப்படுகின்றனர்.

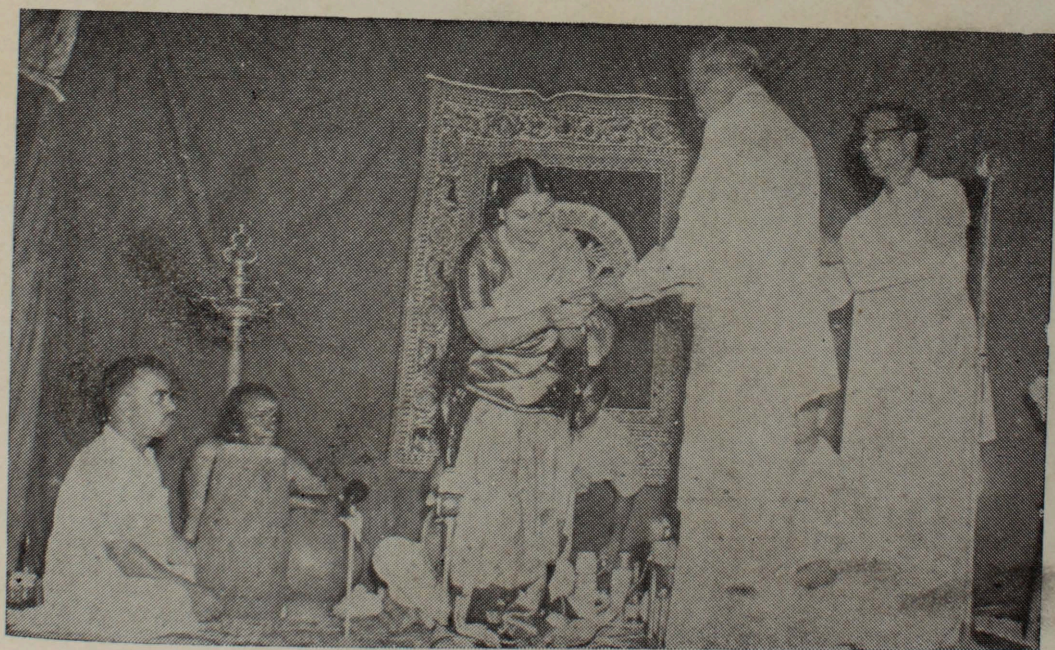
கல்லூரி அதிபர்களிடம் நாம் சாதாரணமாக எதிர்பார்ப்பது நிர்வாகத் திறமை, இராஜதந்திரம், பொறுமை, தயை, எவற்றையும் நன்கு அலசி ஆராய்ந்து உண்மையை அறியுந்தன்மை இவை போன்ற நற்பண்புகளே. ஆனால், இவற்றோடு சமயவளர்ச்சி, கலைவளர்ச்சி, தாய் மொழியின் வளர்ச்சி முதலிய வற்றிற்காக மிகுந்த பற்றுடன் அயராது உழைத்துத் தாய் நாட்டின் பாராட்டுக்களோடு பாரதநாட்டின் பாராட்டுக்களையும் பல தடவைகளிலும் பெற்ற மகிமை எமது அதிபருக்குரியது என்பதையிட்டு நாம் என்றென்றும் பெருமைப்படுவோம்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்குள் வரும் யாவரும் கவனிக்கக் கூடிய தனி இயல்பு, இக் கல்லூரியை ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகளாக ஒரு பொழுதும் குன்றாது வளர்ச் செய்த “மும்மூர்த்திகளினதும்” திறனும் ஒற்றுமையுமே. ஒருவர் நினைக்க மற்றவர் செய்வது போல ஸ்ரீமான் அம்பிகைபாகன் அவர்களும், ஸ்ரீமான் வைரமுத்து அவர்களும், ஸ்ரீமான் சீனிவாசகம் அவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் உறுதுணையாக இருந்து கடமையாற்றியது யாவராலும் போற்றத் தக்கது. மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் ஒருவர் பின் ஒருவராக இளைப்பாறியுள்ளனர். எனவே, ஓர் இளம் மகவு தனது பெற்றோரையும் பாதுகாவலனையும் ஒருங்கே இழந்து தன் வளர்ச்சிக்காகப் பிறரின் தயவை எதிர்பார்த்து ஏங்கி நிற்கும் நிலையிலேயே எமது கல்லூரியும் இன்று உளது. இருந்தும் “வித்தியாலயத்தின்” நறுமணத்திலே இவர்களின் நல்லியல்புகள் என்றும் புலப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்.

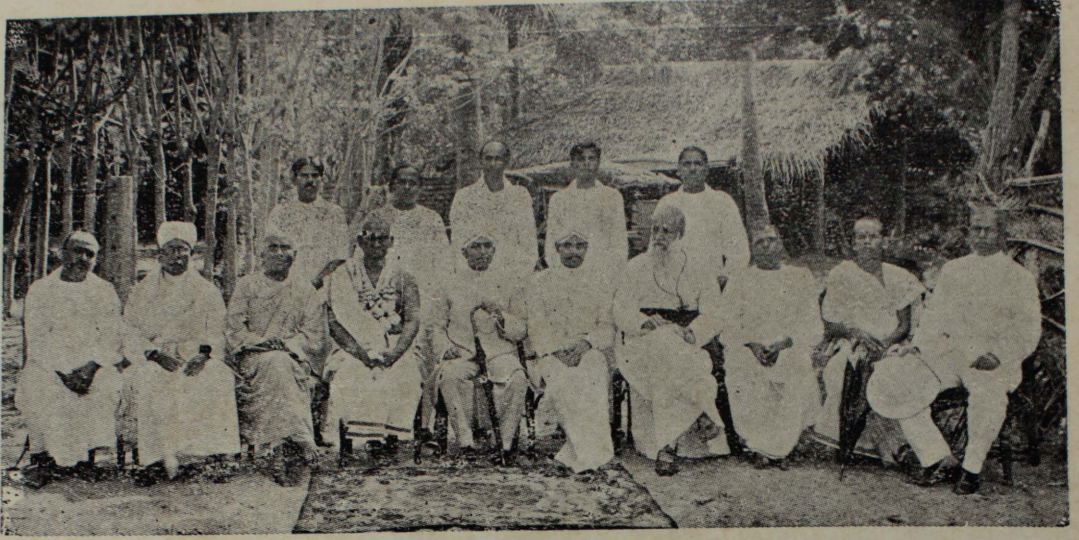
இப்பெரியார் அன்புடன் வளம்பெறச் செய்த “வித்தியாலயம்” என்றும் பல நற்கணிகளை வழங்கும் நல் விருக்ஷங்களை நமது நாட்டிற்குக் கொடுக்குமென்பதிலும் அவர்கள் உழைத்த அச்சீரிய வழிகளிலே எதிர்காலத்திலும் வருகின்றவர்கள் அரும் சேவைகளைச் செய்து இந்த “வித்தியாலய நந்தவனத்தை” ஒரு கல்விப் பெரும் பூங்காவாகச் செய்வார்களென்பதிலும் சிறிதும் ஐயமில்லை.

WITH SWAMI RAMDAS AND ANNAI KRISHNABAI AT VAIDYESHWARA VIDYALAYA

M. L. VASANTHAKUMARI BEING FELICITATED ON THE OCCASION OF THE
BENEFIT PERFORMANCE GIVEN BY HER IN AID OF VAIDYESHWARA VIDYALAYA

The Principal at the presentation of a purse (பொற்கிழி) to
Vidwasiromani S. Ganesh Iyer in 1938

At a Refresher Course of the N. P. T. A. organised by the Principal,
as its Secretary

A HINDU EDUCATIONIST

BY

A. E. TAMBER, B. Sc.

(Retired Principal, Jaffna Central College)

Nature and Nurture had played the rhythm harmoniously to endow and equip Sangarapillay Ambikaipakan from his youth — nay from his childhood — to qualify for service in the cause of Hindu Religion and Education. Young Ambikaipakan hailed from the almost ashramic surroundings of Chunnakam, where the Saintly Sadhu, known to the world as Sellachi Amma (Chunnakathu Amma) practised her Tapas and radiated the spiritual fragrance that sanctified the village for some years. As a toddler and a growing lad he unconsciously imbibed that fervour for the practice of religion which led to an efflorescence of his spiritual tendencies. The writer has heard him say that in this ashram he had met, with a certain amount of boyish fear, his later spiritual Guru — The Sadhu with spiritual fire in his eyes and dynamism in his personality — the Yoga Swamy of revered memory.

With his personality thus moulding he came under the influence of his venerable uncle, the late Sri Thuraiappahpillay, Notary Public of Mallakam, a gentleman highly esteemed for his urbane and elegant way of life according to the Hindu tradition while his father was away in Malaya. He had his secondary education at Jaffna Hindu College where he came under the influence of teachers devoted to learning and the Hindu way of life like V. Muthucumaru, A. Cumaraswamy, N. Sangarapillay, V. Nagalingam and V. K. Nathan; names to be reckoned with among the veteran teachers of Jaffna. There after on the advice of his teachers, he decided to proceed to Madras for his University studies.

While a lad in the senior class, his yearning for higher learning and culture brought him into contact with the Hindu Youth leaders of the time — K. Navaratnam, C. Mylvaganam, T. N. Subbiah, M. S. Elyathamby and others. At that time, Vannarponnai was a

hub of religious and youth activities and it so happened that Yoga Swami added a spiritual pep to the cravings and yearnings of the youth of the time and Ambikaipakan was fortunate to bask in the best sun-shine of this period.

During his stay in Madras, apart from the extra-mural activities normal to his academic career, he established contacts with men and institutions that proved to be a source of intellectual and spiritual vitalisation; and among them notable mention may be made of Dr. T. M. P. Mahadevan, the present Head of the Department of Philosophy, University of Madras; and the late R. Krishnamoorthy (Kalki) of journalistic fame. He also acquainted himself with the cultural and religious movements of that time and was drawn into the vortex of the national movement, especially into the Gandhian socio-religious movement for rebuilding renescent India. He also became wedded to the Khaddar movement and was for a long time a votary of Khaddar in Ceylon.

In the twenties there was a conscious awakening among Hindus in Ceylon to give a Hindu orientation to Education and Hindu leaders and teachers made determined efforts to harness the resources for strengthening existing schools and for establishing new Hindu schools. The national youth movement had fired the teachers and the youth towards a cultural revival. By the thirties the socio-cultural and religious awakening was throbbing with full life and in the political sphere the country demanded independence. It was at this time that Ambikaipakan returned to Ceylon and joined the Hindu Educational service under the Ramakrishna Mission.

His first appointment was in Batticaloa under Swami Vipulanandaji, the apostle of the Tamil and Hindu Renaissance in the twentieth century. He soon gravitated to Jaffna to the present Vaidyeshwara Vidyalaya, the oldest educational institution of the Ramakrishna Mission in Ceylon, which had been galvanised into activity personally by the Revered Swami Sharvanandaji, the founder of the Mission in Ceylon. In the Vaidyeshwara Vidyalaya he found all the scope and the climate for his mission in life as

a Hindu educationist. He had the assistance of devoted lay workers of the Ramakrishna Mission like K. Navaratnam, C. Mylvaganam and others. He had the good fortune to have a small but enthusiastic band of assistants on the teaching staff. He had an unsophisticated Hindu public, who as parents and friends gave all the necessary support for building up a big school from small beginnings.

The pageant of the growth of Vaidyeshwara Vidyalaya in numbers, in teaching staff, in buildings and in equipment has been a pleasant panorama of events unfolding itself for its friends, well-wishers and old students. The enthusiasm with which all rallied round the school during the carnival organised in 1953, is ample testimony to the happy relationship which the Principal had established between himself and the staff on the one side and the old students and the public on the other. Step by step the college grew, till it became a full-fledged Collegiate institution with Advanced Level classes, laboratories, workshops and all the amenities that go to make up a good school. To build up a school from small beginnings in one's life-time as the Head of the school is a worthy contribution to be remembered in the educational life of the country.

Ambikaipakan has lived up to the best traditions of great teachers and head-masters of this country. He has taken a lively interest in the educational and social life in the country. He had been a live-wire of the Northern Province Teachers' Association and had been its secretary. As one of the senior head-masters of the North, he was till recently the President of the Northern Province Principals' Association. He is still the President of the Northern Province Teacher's Provident Society. He has taken a keen interest in literary and cultural activities. His contributions to Tamil Literary and religious journals have been greatly appreciated. He was one of the chief organisers of the Tamil Festival held in Jaffna. His contacts with literary scholars and religious leaders in South India have been of invaluable assistance for the organisation of kindred activities in Jaffna.

His interests and activities won recognition for him in the Jaffna Oriental Studies Society which he later represented in the University Court. He was also nominated to the Senate of the Ceylon University under the old act. He was one of the distinguished delegates of this country at the World Tamil conference held early this year in Madras.

His retirement from the school is only a passing phase. He has many more years of useful life — his father, the nonagenarian, and his mother are still hale and hearty. Mr. Ambikaipakan has many spheres of study, research and service to fill his retirement. The writer looks forward to his playing a prominent part in the intellectual and religious life of Jaffna, especially in the preservation and propagation of the Ramakrishna - Vivekananda ideas in our country, for the greater glory of a renascent Hindu way of life.

Those that blame others — and, alas! the number of them is increasing every day — are generally miserable, with helpless brains; they have brought themselves to that pass through their own mistakes and blame others, but this does not alter their position. It does not serve them in any way. This attempt to throw the blame upon others only weakens them the more. Therefore, blame none for your own faults, stand upon your own feet, and take the whole responsibility upon yourselves. Say, "This misery that I am suffering is of my own doing, and that very thing proves that it will have to be undone by me alone." That which I created, I can demolish; that which is created by some one else I shall never be able to destroy. Therefore, stand up, be bold, be strong.

Swami Vivekananda.

கல்லூரிக்கு வாய்த்த அதிபர்

திருமதி P. கத்தசாமி, B. A.

பாண்டி நாட்டில் சைவசமயம் குன்றிச் சமண சமயம் தழைத்தோங்கிய அந்நாளில், பாண்டிமாதேவியும் குலச்சிறையாரும் மனம் வருந்திச் சோமசுந்தரக் கடவுளை மனம் நெக்கு நெக்குருக வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்நேரத்தில் அவர்முன், சீர்காழியில் உள்ளவரும் உருத்திராட்சம் தரித்தவருமான பிராமணர் ஒருவர் கடவுளை வழிபடும் பொருட்டு அங்கு சென்றிருந்தார். அவரிடம் சீர்காழியிலுள்ள விசேஷங்களைப்பற்றி அவர்கள் வினவுகையில், அவர் அவர்களுக்குத் திருஞானசம்பந்தர் என்றொருவர் சிவபாதவிருதயருக்கு மகனாகத் தோன்றியுள்ளாரென்றும், மூன்று வயதிலேயே ஞானப்பால் ஊட்டப்பெற்றுத் தேவாரங்கள் அருளிச்செய்துள்ளார்கள் என்றும் கூறி, அவருடைய பெருமையைப் பற்றி இன்னும் கூறினார். சமயம் பரப்புமுகமாக நாடுகடோறும் சென்று கொண்டிருக்கையில் பாண்டிநாட்டுக்கும் இறைவனுடைய தூண்டுதலால் செல்வார் என்றும் அப்படிப் பாண்டி நாட்டுக்கு அவர் செல்லும் பாக்கியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றால் அவர்களுடைய இடரும் தீர்த்தருளுவார் எனவும் அப்பிராமணர் வாக்குறுதியளித்தார். இந்நற்செய்தியைக் கேட்ட அந்தக்ஷணமே பாண்டிமாதேவி அவரிடம் ஒரு ஓலை எழுதிச் சம்பந்தருக்கு அனுப்பவே, அவ்வோலையை எடுத்துச்சென்று அப்பிராமணரும் அவரை அழைக்கவே, ஞானசம்பந்தரும் தம்முடைய அச்சிறு பிராயத்திலேயே தாம் பெற்ற மெய்ஞ்ஞான அருளினால் அவர்கள் இடர்களைந்து அவர்களை இன்பக் கடலில் ஆழ்த்தினார். இதற்குக் காரணகர்த்தா அப்பிராமணர் ஆவார்.

அதேபோன்று, இற்றைக்கு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு சிறு ஓலைக்கொட்டில் வடிவத்தில் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையுடைய மாணவர்களுக்குக் கல்விப்பணிபுரிந்த எங்கள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், இன்று போற்றத்தக்க இந்நிலையில் இருப்பதற்கு ஏற்றமுறையில் இதனைக் கொண்டு நடாத்தக் கூடிய ஒருவர், அறிவு, ஒழுக்கம், சமயப்பற்று, கடவுளிடத்து நீங்காத அன்பு, இளமை, வெள்ளை உள்ளம் முதலிய நற்பண்புகளைத் தம்மகத்தே கொண்டவர்திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள்தான் என்பதை முன்னறிந்தவராகியவரும் இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சார்ந்தவருமாகிய சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் அவருடைய இளம்பிராயத்திலேயே, அதாவது வயது முப்பதையே எட்டியும் பாராத அப்பருவத்திலேயே, அவரை இங்கு அதிபராக அனுப்பிவைத்தார். திருஞானசம்பந்தர் தம்முடைய அச்சிறு பிராயத்தில் ஞான அறிவினால் சிவபெருமானிடம் முத்துச் சிவிகை, முத்துப்பல்லக்கு, முத்துப்பந்தர், படிக்காசுகள் முதலியவற்றைப் பெற்றுப் பாலைநிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியது போன்று, அதிபருக்குரிய அனுபவம் போதாத அத்தகைய இளம்பிராயத்தில் சுவாமி அவர்களின் வேண்டுகோளை மறுக்காது, தம்கடமையைச் செவ்வனே நடாத்தும் பொருட்டுத் தமக்குப் பக்க பலமாக எங்கள் இளைப்பாறிய உப அதிபர் திரு. வைரமுத்து அவர்களை வலப்பாகத்திலும், திரு. சீனிவாசகம் அவர்களை இடப்பாகத்திலும் கொண்டு அவர்களுடைய தீவிர ஒத்துழைப்பினாலும், தம்முடைய கள்ளங்கபடமற்ற தூயசிந்தை

யினாலும் தாம் மேற்கொண்ட பணியைச் செவ்வனே நடாத்தி வித்தியாலயத் தைப் படிப்படியாக நாளடைவில் முன்னேறச் செய்து, ஓர் உயர்தர மகாவித்தி யாலயமாக்கிய பெருமை பாராட்டத்தக்கதேயாகும்.

“ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி” என்பதை யொப்ப, ஆலமரமானது கிளைகளைப் பரப்பி, பருத்து வளர்ந்து, தன்னகத்தே பறவைகளை வா வா என்றழைத்துக் கனி கொடுத்து நிழல் கொடுத்து உதவுவது போன்று, வண்ணார்பண்ணையில் திகழும் இவ்வித்தியாலயமும் அன்று தொட்டு இன்றுவரையும் கல்விப் பணிபுரிவதில் ஒப்பற்று விளங்குவதோடு அகதிகளுக்குப் புகலிடமாகவும், சமயத் தொண்டாற்றுவோருக்கு உகந்த தொண்டர் நிலையமாகவும், மற்றும் பல சமூகப் பிரசாரங்கள் செய்பவர்களுக்குச் சிறந்த மண்டபமாகவும் தற்போது திகழும் பெருமை, இப்போது இளைப்பாறும் அதிபர் திரு. அம்பிகை பாகன் அவர்களுக்கே உரித்தாகும் என்றால் மிகையாகாது.

ஆலமரமானது தன்னைக் கடும் புயல், காற்று, மழை முதலியவற்றினின்றும் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தன்னுடைய மூலவேரினைவிட கிளைகளிலும் மற்றும் பகுதிகளிலுமிருந்து தாங்கும் வேர்களைத் தோற்றுவித்துக் கீழ்முகமாக மண்ணினுள் ஆழச்செய்து வலுப்பெற்றுத் தன்னைப் பல்லாண்டுகாலம் நிலைபெறச் செய்வது போன்று, எங்கள் அதிபர் உட்பட இவ்வித்தியாலயத்தை ஆக்கிய மும் மூர்த்திகளும் ஒரேகாலத்தில் மிக அண்மையில் இளைப்பாறிய போதிலும் அவர்களுக்குப் பின்னால் அவர்கள் தோற்றுவித்த இங்கு உள்ள திறமை வாய்ந்த ஏனைய ஆசிரியர்களால் இவ்வித்தியாலயமானது மேலும் மேலும் தழைத்தோங்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அதேபோன்று அதனை ஆக்கிய திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களும் அவரைப் போன்றுள்ளோரும் சீருடனும், சிறப்புடனும் சகல செல்வங்களும் பெற்றுப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டு காலம் வாழ இறைவன் அருள்பாலிப்பாராக.

வாழ்க வித்தியாலயம்! வாழ்க நம்முவர்!!!

பக்தியை ஒரு கவிஞர் புலி ஒன்றுக்குச் சமானமாகக் கூறியிருக்கிறார். புலி மற்ற விலங்குகளை விழுங்கிவிடுகின்றது; பக்தியும் காமம் குரோதம் முதலிய வெம்பகைகளை விழுங்குகின்றது. இறைவனிடம் பக்தி நன்றாய் நிலை ஊன்றி நிற்குமாயின், காமம், குரோதம் முதலிய தீய குணங்கள் யாவும் முற்றிலும் நாசம் அடைகின்றன.

*

*

*

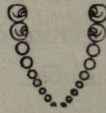
உத்தமர் வாழ்க

திரு. S. குமாரகுரியர்

Ist Class Tamil Trained.

யாழ்நக ரியற்றிய நற்பெருந் தவத்தால்
தோன்றிய வித்யா சாலையின் தோற்றம்
இசைப்பதற் கரிய இரங்குதற் குரிய
ஓலைக் கொட்டில் ஒருபால் ஒழுகிட
உட்புகும் வெய்யில் மறுபால் வருத்திட
மாணவர் சிலரே பயின்றனர் கல்வி
அலைகட லலையும் நன்கல மொன்று
கலங்கரை விளக்கங் கண்டமை யென்ன
அம்பிகை பாக நமர்ந்தனை யதிபராய்
குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
ஆதியாங் குணங்க ளமைந்துள உளத்தில்
மாணவர் படுந்துயர் மனத்தினில் பொருது
மண்டப மொன்று ஆக்கிட விழைந்தே
உழைப்பதற் கென்றே உதித்தார் போன்று
அல்லும் பகலு மயரா துழைத்து
ஆக்கின மண்டப மாங்கொரு கோயில்
வானுறை தெய்வம் வணங்கிட வந்தென
மாணவர் வணங்கிட மகிழ்வுட னாக்கினை
அறிவை வளர்த்திடு வாசிக சாலையோடு
அருங்கலை கற்றிடு மாணவர்க் கோரிடம்
பச்சிளம் பாலகர் பயிலிட முடனே
பாகஞ் செய்வோர் பழகுதற் கோரிடம்
தாகந் தீர்த்திடு தண்ணீர்க் குழாயுடன்
ஒளியைக் கான்றிடும் மின்விளக் கெல்லாம்
இன்னும் பலப்பல ஆக்கியே அளித்து
வெற்றிட மின்றி நிறைந்தது வித்தியாலயம்
எல்லாம் நிறைந்தன எங்கள் கல்லூரி
என்றிடின் நின்னிழல் எம்முன் றேற்ற
ஐயா றுண்டுடன் ஓரிரண் டாண்டு

அதிபரா யமர்ந்து அரும்பணி யாற்றியே
 ஒருசில மாணவரோ டுதித்த கல்லூரி
 ஈராயிரம் மாணவ ரின்றுபயின் றிடவே
 ஆங்கவர்க் கெல்லாம் அமைவுற வாக்கிய
 நின்பெரும் பணிக்கு நிகர்வே றுண்டோ
 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தனை யாயினை
 ஐயத்திற் கிடனின்றி அவனருள் நிறைந்தனை
 ஆதலு மழிவும் அவைபொருட் கியல்பெனினும்
 நான்முகன் படைப்பு அழியினும் நின்படைப்பு
 அழியாத் தன்மை அடைந்துள தாதலின்
 அவனிலும் சிறந்தோய் என்றிடல் சாலும்
 மாணவர் பயில்வரை மண்டப முளவரை
 யாழ்நக ருளவரை யாவரின் உளமதில்
 நின்புகழ் நின்றே நிலவும் என்க
 நாட்டிய நிழல்மரம் நவின்றிடும் நின்கதை
 கட்டிய மண்டபம் உரைத்திடும் உன்பணி
 ஆக்கிய கோயில் சாற்றிடும் நின்புகழ்
 உதித்த மனிதருள் உத்தம னென்றே
 ஆற்றிய பணிகளுள் அரும்பணி யென்றே
 யாவரும் போற்ற யாண்டு பலவாழ்க
 வல்ல இறைவன் நல்லரு ளீந்திட
 யாமும் அவனை வணங்கிடல் முறையே.

A GREAT ARCHITECT

S. GANESAN, 1st Class Vocational Trained

I have had the privilege of knowing Mr. S. Ambikaipakan since the first day of June 1961, when I was appointed Assistant Teacher, Vaidyeshwara Vidyalaya.

If thirty three years of service as a Principal can leave a man as youngish and active as Mr. Ambikaipakan is to-day, nature evidently has her minions at home and seems to act differently with different people. Mr. Ambikaipakan who has had the good fortune to come under the great influence of such stalwarts as the Mahathma, Professor Mahathevan, Mr. C. Subramaniam, Kalki Krishnamoorthy, Namakkal Ramalingampillai and Swami Vipulananda leaves his beloved school this May.

Religion! Religion! Religion! This zeal permeated all his ideals, efforts and achievements, whether in the political, social, cultural or educational fields. His innate disposition for justice and benevolence, for right values and equity was like a shining beacon to all his leaders and followers. He won universal approval and recognition from all who placed their trust in him. He never failed to adorn what he touched and he never put his hand to anything shoddy and ignoble. He was no plaster saint. At times he could be a martinet even without being harsh. He carried out what he conceived as right and good. Hence many called upon him to be their most dependable lieutenant and he never failed to deliver the goods.

Our principal was not like a lantern that had been lighted and trimmed from outside, but like the light that the glow-worm possesses naturally by the exercise of its life process. The real reason for his success was his immense interest in life, in ideas, in everything around him, in the boys who came into contact with him.

Mr. Ambikaipakan does not go into retirement. He cannot. He will not. The forces for good that he has set in motion during his active career demand his sound inspiration, his unerring guidance and his herculean support. His skill, his integrity in all things financial, his far sighted policy in all that is educational and above all, his sincere convictions are all factors that society cannot to-day be without. May God grant him health of mind and body to continue still more fruitfully his noble work.

“புகழொடு தோன்றியவர்”

திரு. N. கந்தையா,

நூலகர்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றுமை நன்று.”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவரின் பொன்மொழிக் கிணங்கத் தோன்றியவர் நம்மை விட்டுப் பிரியும் அதிபர் அவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. ஆம்! அவர் புகழொடுதான் பூமியில் தோன்றினார்.

இப் பெரியார் அவனியில் தோன்றியதன் இலட்சியம் சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்ப்பதன்பொருட்டே என்பது அவர் ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளி லிருந்து அறியக்கூடியதாயுள்ளது. இது மாத்திரமன்று, வருங்காலச் சமுதாயத் தைப் பண்புடையதாக்கும் சக்தியும் அவரிடம் காணப்படுகிறது. அதே நிலையில் ஒரு கல்லூரியின் சிறந்த அதிபராகவும் அவர் இதுவரை விளங்கினார்.

எங்கு சைவத்தை வளர்க்கலாமோ அங்கெல்லாம் சென்று சமய வளர்ச் சிக்காக அரும்பாடுபட்டார். சைவக் கழகங்களுக்குத் தலைவராகவும், சைவத்தை வளர்க்கும் துறையில் தன்னலமற்ற பணியாளனாகவும் விளங்கினார். அவரது குணங்களுக்கேற்பவே “அம்பிகைபாகன்” எனப் பெற்றோர் அவருக்குச் சூட்டிய பெயர் அமைந்தது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. ஆம்! அப் பெயர் அவருக்குப் பொருத்தமானதே. அருட்சக்தியாகிய “அம்பாளை” அதாவது அம்பிகையைப் பக்கத்தே உடையவர் இறைவன். அவ்விறைவனை, இறைவனது இயல்பை நமது அதிபருடைய அருமையான பெயர் நமக்கு நினைவூட்டுவதாய் உள்ளது.

“தன்னலம் நோக்காப் பெருந்தகை” யாளராகிய நம் அதிபர் தாம் நல் வாழ்வு வாழ்வதிலும் பார்க்கப் பிறர் நல்வாழ்வு வாழ்வதைக் கண்டு அகமிக மகிழ்வார். இவருடைய பேச்சும், செயலும் பிறரை வாழ்விப்பனவாகவே அமைந்தன. இவர் அதிபர் பதவியில் முப்பத்திரண்டாண்டுகள் அரும்பணி புரிந் தார். சினம் என்பது இவரது வதனத்திலே காணக்கிடையாதது. அரசனானவன் தனது செங்கோலால் உலகை எவ்வாறு ஆளுகிறானோ அதேபோன்று நமது அதி பரும் புன்முறுவலால் தமது நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தினார். ‘மெய் வருத்தம் பாராது, கண் துஞ்சாது, கடமையே கண்ணாகக் கொண்டு’ வித்தியா லயத்தை வளர்த்த பெருமை நம்மை விட்டுப் பிரியும் அதிபர் அவர்களையே சாரும். தமது முப்பத்திரண்டாண்டு காலமும் கல்வி என்னும் நீரை ஆசிரியர்களின் உதவி யுடன் மாணவர்களாகிய பயிருக்கு ஊற்றி வித்தியாலயத்தை வளர்த்தார். அன்னாரின் விடாமுயற்சியினாலும், ஆர்வத்தாலும் இலங்கையில் உள்ள சிறந்த கல்லூரிகளில் வித்தியாலயமும் ஒன்றாகச் சகல துறைகளிலும் முன்னின்று விளங்கு கின்றது. அப்பெருமையும் நம் அதிபரவர்களையே சாரும். ஏனெனில், “தலை இல்லாமல் வால் ஆடாது.” தலை எதை விரும்புகின்றதோ அதை அவரின் கீழ்ப் பணிபுரியும் அத்தனைபேரும் விரும்புவார்கள்.

நம் அதிபர் ஒரு “குணக் குன்று” என்றால் மிகையாகாது. இவரது சேவைக் காலத்தில் சிறியோராகிய நாம் எத்தகைய குற்றம் செய்தாலும் பெரியோராகிய நம் அதிபர் பொறுத்தே கொள்வார். இந்நிலையில், ‘சிறியோர் செய்த சிறு பிழைகளெல்லாம் பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே’ என்ற முதுமொழியைக் கையாளும் பெருந்தகையாளன் இவர். இன்றும் நாம் அவரை எதிர்த்து வாதாடினாலும் “அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல்” நாம் செய்யும் தவறுகளைப் பொறுமையுடன் பொறுத்துக்கொள்வார். தாம் பதவி கூடியவர், அதிபர் என்ற எண்ணங்களுடன் ஆசிரிய உலகில் வாழவில்லை; தாமும் ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவே வாழ்ந்து வந்தார். நாம் செய்யும் தவறுகளையும் அடுத்த கணப்பொழுதில் மறந்துவிடுவார். “வித்தியாலயம்” என்று சொல்லும்பொழுது “அம்பிகை பாகன்” என்ற நாமமும் சேர்ந்து ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றது. “காந்த மானது இரும்பை எப்படித் தன்வசப்படுத்துகின்றதோ” அதேபோன்று நம் அதிபரும் தம்பால் உள்ள சிறந்த குணங்களால் தம்கீழ் கடமையாற்றும் அத்தனை பேரையும் தம்பால் கவரும் தன்மையுடையவர்.

“சாந்தமே உருவெடுத்த சத்தியசீலன். எப்பொழுதும் தானுண்டு; தன் வேலையுண்டு என்று இருப்பார். நாம் செய்யும் தவறுகளையும் தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் இருந்து நம்மைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தும் பண்புடையவர். தொழிலுக்காக அந்நியமொழி கற்றாலும் தாம் தமிழர் என்ற வீரம் கொண்டவர். பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டிற்கு இணங்க வேட்டியும் சால்வையும் அணிந்துகொள்வார். அன்னரின் தோற்றத்தைப் பார்த்தால் ஒரு “சைவப் பழம்” என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஒரு சாதாரண மனிதன்போல் எளிய வாழ்க்கையையே நடாத்தி வந்தார். ஆடம்பரம் என்றால் என்னென்று தெரியாதவர். வித்தியாலயத்துக்கு நம்மைவிட்டுப் பிரியும் அதிபர் அவர்களே “பாகனாக” அமைந்தவர்.

நாம் அவரின் சேவையையும், குணநலன்களையும் எடுத்துரைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் கூறுவிட்டாலும் நாடு முழுவதும் வித்தியாலய அதிபரின் பெருமையை நன்கு அறியும்.

அத்தகைய பெரியார் நம் மத்தியில் இன்னும் சில ஆண்டுகள் பணி புரிந்தால் வித்தியாலயம் அடையும் நன்மையும், பெருமையும் சொல்லில் அடங்கா. இருந்தும் அரசினர் சட்டப்படி அன்னார் தம் சேவையில் நின்று ஓய்வு பெறுகின்றார்.

இப்படியாகப் பல துறைகளிலும் பணிபுரிந்த நம் அதிபர் தம் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை வைத்திஸ்வராக் கல்லூரிக்கே அர்ப்பணித்தார். அன்னார் இப்பொழுது அதிபர் பதவியில் இருந்து விலகி இளைப்பாறினாலும், இன்னும் தொடர்ந்து பல்லாண்டுகள் தங்களால் ஆன சேவையைக் கல்வித் துறையில், சமயப்பணியில், நாட்டு நலனில் ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆற்றலை எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்வாராக !

வணக்கம்.

வாழ்க நம் அதிபர்!

OUR PRINCIPAL

Mrs. C. THAYALARATNAM, 1st Class English Trained.

Everyone is deeply moved when a colleague retires from a school after serving it for a long span of thirty years or more. The feeling is much more when an affectionate principal leaves the institution after building it up into one of the leading educational institutions of Ceylon. We have always valued highly the services of Mr. Ambikaipakan, who has been moulded and shaped by the lofty ideals of the Ramakrishna Mission. Everyone who is familiar with the history of Vaidyeshwara Vidyalaya, knows well its very humble beginnings. From such a humble beginning in 1913, it has had a steady growth. During the period Mr. Ambikaipakan was principal (1935 — 68) this institution made rapid strides forward in all spheres. By the time I joined this school during the sixties, Vaidyeshwara had, under Mr. Ambikaipakan's leadership, emerged as one of the most popular and well recognised educational institutions of the island.

There is a saying, "Rome was not built in a day". We can imagine the tremendous hardships, trials and tribulations it had to pass through to attain its present position. Those were the good old days when a principal or an assistant teacher who applied all his energy for the growth of his school, was hardly ever transferred to another school. One knows from experience that an administrator can do real constructive work if he is allowed to remain in the same institution for a long time. It is crystal clear that Mr. Ambikaipakan's continued work in the school was mainly responsible for its enormous development.

Mr. Ambikaipakan took a very keen interest in all the extra-curricular activities of the school — especially those relating to religious, literary and cultural fields. The Jaffna public would have missed the opportunity of listening to many an Indian scholar but for the efforts of Mr. Ambikaipakan. An educational institution is not

to be judged by the examination results alone. The people of Jaffna have had a number of occasions to acquire knowledge by listening to reputed South Indian scholars like K. V. Jegannathan and A. S. Gnanasambandan at Vaidyeshwara Vidyalaya. Thus our school has become prominent not only by classroom teaching but also by celebrating 'memorable days' outside school hours. We often hear people refer to this institution as "Ambikaipakan's school".

As the Home Science teacher, I had to approach him several times. I would be rather reluctant to ask him about the various requirements of the Home Science lab under my charge. I would be nervous particularly when I saw him in a ruffled mood. However, I could not afford to wait until his 'mood' changed. With a certain amount of trepidation I would ask him for the things required. To my great surprise, he always granted my requests. Thus I was able to comprehend the feeling of warm affection and kindness that he had towards his colleagues.

People who are familiar with his religious activities admire him as a devoted Hindu. I was brought up in a different religious atmosphere. When I joined Vaidyeshwara as a teacher a few years ago I feared that I might have real difficulties in an institution that had Hindu traditions. But to my great surprise, I found that I could adjust myself to my new surroundings without any great effort. The main cause for my successful adaptation to the new environment was Mr. Ambikaipakan, who as mentioned earlier, had been moulded by the Ramakrishna Mission, which respects all religions and believes in selfless service to mankind.

According to Hindu thought Ambikai (Sakthi) is part of the Lord. The name Ambikaipakan means 'the Lord having Goddess (Ambikai) in his body'. It is fitting that Mrs. Ambikaipakan's maiden name is Nakul-Ambikai. Mr. Ambikaipakan would have during the years of his married life drawn inspiration from his beloved wife-Ambikai. He has Ambikai in his name and at home.

May God Almighty grant him health, wealth and a long period of retirement, full of bliss.

நான் கண்ட அதிபர்

திரு. அ. துரைசிங்கம்.

எங்கள் அதிபர் அவர்கள் உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறுகின்றார் என்ற தும் என்னையறியாமலே ஒரு கவலை யுணர்ச்சி மனத்திற் குடிகொண்டுள்ளது. பல வருடங்களாக அவர்களின் மேற்பார்வையில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதிபர் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவே தமது வாழ்நாட்களை அர்ப்பணித்துள்ளார். பாடசாலை நேரம் மாத்திரமன்று; எந்த நேரமும் கல்லூரி வளர்ச்சியைப் பற்றியே அவர்கள் சிந்தனை. அதனால், பாடசாலை நேரமல்லாத மற்றைய நேரங்களிலும், ஓய்வு நாட்களிலும், பெரும்பாலும் கல்லூரிக்காகவே தமது நேரத்தைச் செலவிடுவது வழக்கம். எழுதுவினைஞராகிய எம்மையும் உத்தியோக நேரம் என்று இல்லாது எந்த நேரமும் கல்லூரிக்கந்தோரிலிருந்து வேலை செய்யக் கூடியதாகப் பழக்கி விட்டார்கள் அதிபர் அவர்கள். அப்படி வேலை செய்வதில் வெறுப்போ அல்லது மனச் சோர்வோ எமக்கு உண்டாவதில்லை. பூரண நம்பிக்கையுடன் எங்களுக்குரிய வேலைகளில் எங்களிடம் முழுப் பொறுப்பையும் விட்டு விடுவது வழக்கம். நாமும் நம்பிக்கைக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் விசுவாசமாகவே நடந்து வந்தோம்.

சில வேளைகளில் அதிபர் அவர்கள் “நான் நாளை கல்லூரிக்கு வரமாட்டேன். முக்கியமான கடிதங்கள் வந்தால் அனுப்பிவையுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுச் செல்வார். மற்றைநாள் அதிபர் வரமாட்டார் என்று நாம் எண்ணியிருப்போம். திடீரென மோட்டார் வண்டியில் வந்து இறங்குவார்கள். இன்னுஞ் சில வேளைகளில், கல்லூரிவிட்டு வீட்டுக்குப் போகும்போது இடைவழியில் நின்று தொலைபேசி மூலம் மற்றைநாள் நடக்கவேண்டிய முக்கிய விஷயத்தைப்பற்றி எங்களுக்கு நினைவூட்டுவார். இவையெல்லாம் அதிபர் தமது கடமையில் எவ்வளவு கண்ணுங்கருத்துமா யிருந்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவனவாகும்.

ஏதாவது தவறுகள் கண்டால் உடனே கண்டிப்பார். ஆனால், அடுத்த கணத்தில் அதனைப் பொருட்படுத்தாது அன்பாகக் கதைப்பார். தவறு இல்லை என விளக்கிக் காட்டினால் அதனை ஒத்துக்கொண்டு சிரித்த முகத்துடன் செல்வார். பகைமையை வைத்துச் சாதிக்கு மியல்பு அவரிடத்து எள்ளளவுமில்லை.

இவ்வாறு சிறந்த பண்புகள் வாய்ந்த அதிபர் அவர்கள் சேவை நிறைவு பெற்று உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறினாலும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகத் தொடர்ந்து தமது சேவைகளைச் செய்வாரென எதிர்பார்க்கின்றோம். எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவர்களுக்கு உடல் நலத்தையும் உள்ள உறுதியையும் நல்குவானாக.

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A. அவர்கள்

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் அதிபராயிருந்து
போற்றத்தக்கவகையில் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் கடமையாற்றி
இளைப்பாறியபோது

அன்றாது அரும்பெரும் சேவையைப் பாராட்டுமுகமாக

2-5-1968 அன்று நிகழ்த்திய விழாவில்

ஷை கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வாழ்த்தி அளித்த

நல்வாழ்த்துக்கள்

உயர்குணம் அமைந்த பெரியீர்,

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்னும் அருங்குணங்கள் ஐந்தும் அமைதல் சால்புடைமை எனப்படும். இவற்றில் ஒன்றாயினும் இரண்டாயினும் உடையோர் பலர். நான்கு அமைந்தோர் சிலர். ஐந்தும் அமைந்து சிறந்தோர் மிக அரியர். அவர்களே சான்றோர் எனப்படுவர். சான்றோர்களைப் பற்றிப் பலர் படித்தறிந்திருப்பர்; கேட்டறிந்தும் இருப்பர்; கண்டறிந்திரார். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள். சார்ந்தோரைத் தம்மவராக நேசிக்கும் அன்பும், பழியும் பாவமுமாயின செய்தலில் கூச்சமும், ஒருவரது குறிப்பறிந்து உதவும் ஒப்புரவும், கருமஞ்சிதையாத கண்ணோட்டமும், யாதொன்றும் தீமையில்லாதனவற்றைச் சொல்லுதலாகிய வாய்மையும் நன்கு அமையப் பெற்று, சால்புடையீராகிய தங்களைக் காணுதல் பழகுதல் மட்டுமன்றி, அதிப் ரெனப்பெற்று அமைந்து பணி செய்யும் வாய்ப்பும் பெற்ற நாம் அப்பேறு குறித்து நம்மையே வாழ்த்த ஆசைப்படுகின்றோம்.

உள்ளத்தழைத்த அதிபர்,

சேவை செய்யத் தாங்கள் சேர்ந்த காலத்தில் இவ் வித்தியாலயம் அமைப்பிற் சிறியது; தரத்திலே தாழ்ந்தது; மதிப்பிலும் அத்தகையதே. சேவை நிறைந்து தாங்கள் இளைப்பாறும் இவ் வேளையில் இக் கல்லூரி அமைப்பிற் பெரியதாகி, தரத்திலே மேலாந்தகைமைத்தாகி, மதிப்பினில் மாற்றாரும் போற்றும் மாட்சியமைந்து பீடு நடையிட்டுச் செல்கின்றது. “மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு” என்பது பொய்யாமொழி. இங்கே தங்கள் ஊக்கத்தினளவாக உயர்ந்துவிட்டது வித்தியாலயம்! அச்சிறப்பினால், இங்கு மாணவர் கற்றறிந் பெரும்தம் அடைகின்றனர்; கடமையாற்றுவதில் ஆசிரியர்கள் களிப்படைகின்றனர். பயனடையும் நாட்டு மக்கள் பல்லாண்டுகூறி வாழ்த்துகின்றனர்.

உதாரண புருஷ,

தங்கள் சீரிய குணங்கள் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும். நல்லாசிரியர்க்குரிய இலக்கணங்கள் நன்னூலிற் கூறப்பட்டுள்ளன. நல்மனிதர்க்கு — நல்லதிபர்க்கு உரிய இலக்கணங்கள் தங்கனிடத்திலேயே காணக்கிடக்கின்றன. கடமை புரிதலிலும், சமூகப் பணியாற்றுவதிலும் எல்லோர்க்கும் உதாரண புருஷராய் விளங்கும் தாங்கள் இளைப்பாறுதல் என்பதொன்று இல்லை. விரிவான வகையில், தங்கள் உள்ளம் விரும்பிய துறையில், நாட்டுக்கு வேண்டிய நற்பணியாற்றற்கு மேற்கொண்ட கால்கோள் நாளே இது. குடிசெய்வல் என்னும் தங்கட்குத் தெய்வம் மடிதற்றுத் தான்முந்துறுவதாக.

இங்ஙனம்

தங்கள் சேவையெல்லாம் உவந்து போற்றும்
வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர்கள்

“ஒரு சொற் கேள்வி”

திரு. S. பன்னீர்ச்செல்வம், B. Sc.
(செயலாளர், ஆசிரியர் சங்கம்)

முதலும் முடிவுமில்லாத் சமுதாயப் பணியிலே ஈடுபட்ட ஒருகுடும்பம் தன் தொண்டுகள் யாவற்றிற்கும் மூலநாயகராகவும், மூத்த தலைவராகவும் விளங்கிய வித்தகர்க்கு விடைகொடுக்கும் கடமை நினைவுகளிலே மூழ்கியுள்ளது. இத்தகைய கடமையுணர்வின் வெளிப்பாடாய், அன்பின் சின்னமாய், பலதிறச் சிந்தனைகளும் எழுத்துவடிவில் நறுமணங்கமழ்கின்ற இம்மலரிலே மதிப்பிற்குரிய அதிபரவர்களைப் பற்றி யான் சிறப்பாக எடுத்துரைக்க ஏதாவது எஞ்சியுள்ளதோ? என்சுடன் விழாவெடுக்க இசைந்தமைக்கு அன்னார்க்கு நன்றி நவிலல் அன்றோ!

‘உரோமாபுரி ஒருநாளிலே நிர்மாணிக்கப்படவில்லை’ என்று ஆங்கிலப் பழமொழி ஒன்று கூறுகின்றது. அதுமட்டுமில்லை; உரோமாபுரியின் நிர்மாணப் பணிக்கு உழைத்தவர் ஒருவரல்லர், பலர். இவ்வாறே இம்மலரின் தோற்றத்திற்கும், ஏற்றத்திற்கும், ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து, பன்னாள் அயராது உழைத்தோர் பலர். விளம்பரங்கள் வழங்கிய பெருமக்கள், மனோஹரா, ராஜா போன்ற படமானிகை ஸ்தாபனத்தார்கள், நம்நலம் நாடும் நல்லோர், பொருள் திரட்டப் பல்லாற்றாலும் துணைபுரிந்த பழமை பாராட்டும் பண்பாளர்கள், கருத்துரைகள் வழங்கிய கவிஞர் கட்டுரையாளர்கள், சிறப்புரை தந்த சங்கத்தலைவர், திரு. ச. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், எண்ணத்தைக் கவரும் வண்ண மலரினை உருவாக்கிய அச்சகத்தினர், மலரின் ஆசிரியர்கள், விழாக்குழுவினர், செயற்குழுவினர், கல்லூரி இலிகிதர்கள், ஆசிரிய சங்க உறுப்பினர் ஆகியோர் இக்கூட்டு முயற்சிக்கு நற்றுணைபுரிந்தனர்.

இராமர் இலங்கை செல்ல அணைவகுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது வானரங்கள் போன்று அணிலொன்றும், பேருக்கத்தோடு தனது ஆற்றலுக் கேற்ற சிறுதவி புரிந்ததென்பர். அச்சிறு உதவியும், இராமரின் நன்றியிழையோடிய பாராட்டைப் பெறத் தவறவில்லை. அவ்வாறே இம்மலர் வெளியீட்டை யொட்டியும், பிறவகைகளிலும் அணில் போன்று உற்றுழியுதவிய மற்றையோர் பலருளர். இவ்வாறு அருந்துணை புரிந்த அனைவர்க்கும் அகத்தெழும் நன்றிப் பெருக்கு உரியது.

சீரியமுயற்சியில் ஈடுபடுங்கால் சிறுபிழைகள் எவ்வாறோ தலைநீட்டி விடுவதும் உண்டு. சிறுபிழைகளை மறக்கவல்ல பெருமக்கள் குணம் நாடிக், குற்றம் நாடி, மிகைநாடி மிக்கது கொள்வார்களாக. நன்றி. நல்வணக்கம்.

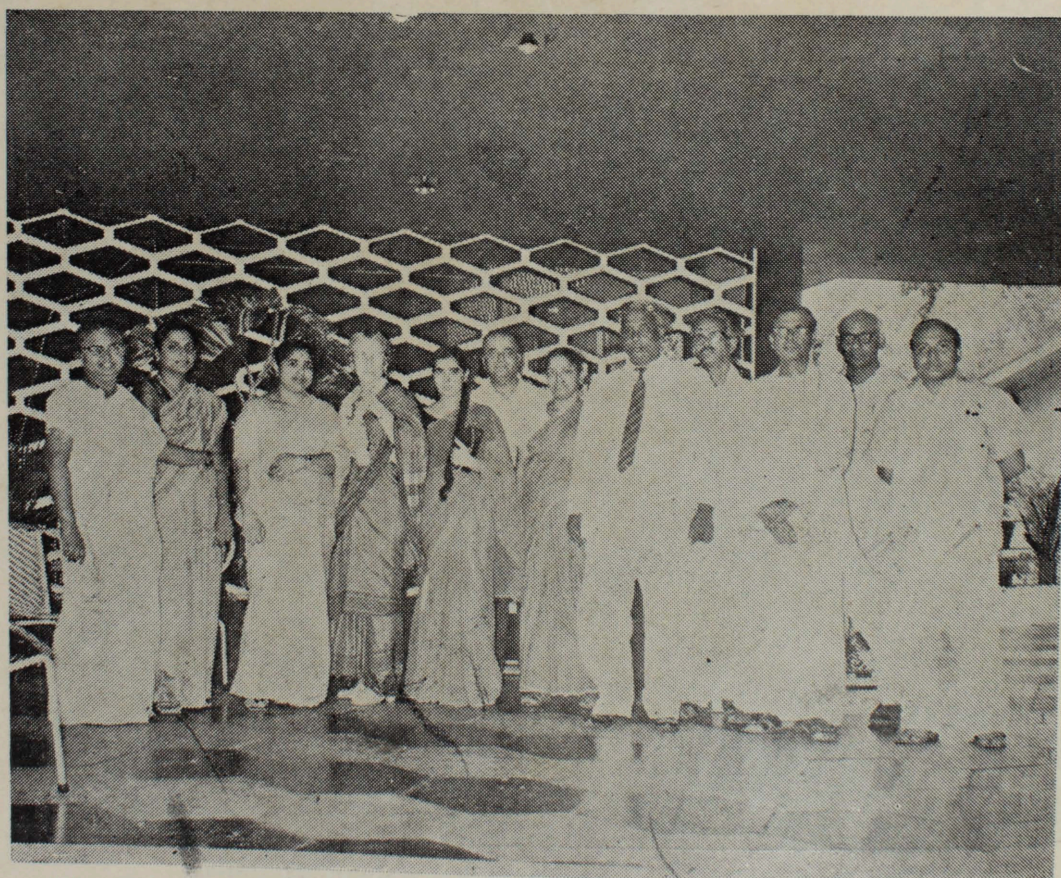
Vice-Chancellor Meenakshisundaranar felicitating our Principal on behalf of Ceylon Kamban Kalagam.

Our Principal with Poet Namakkal Ramalingampillai

Our Principal, as Secretary of the Pradesha Kalai Manram participating at the opening Ceremony of Pakistani Paintings

The Principal at the Reception to Mrs. Kalayogi Anandacumaraswamy

அன்பும் அறமும் திகழும் அதிபர்

திரு. ச. பொ. பாலசுப்பிரமணியம், B. A. (Hons.)

தலைவர், வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர் சங்கம்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்று சொல்லும்போது அச் சொல்லிலே அமைந்த ஓர் ஓசை நயம் நாவுக்கும் காதுக்கும் இனிமையளிக்கின்றது. அதனைக் காணச் செல்பவருக்கு அதன் கம்பீரமான முகப்புத் தோற்றம் கண்ணுக்கு இன்ப மளிக்கின்றது. அதனுள்ளே செல்பவர் இடப்புறத்தில் அமைந்த அறையின் பக்கம் சற்றே திரும்பிப் பார்க்கிறார். அங்ஙனம் பார்ப்பவர் மேலே செல்ல முடியாத வண்ணம் அவ்வறையினுள் வீற்றிருப்பவரின் கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் செல்ப வரை அவர்பால் ஈர்க்கிறது. ஐந்தரை அடிக்கும் அதிகமாக - அளவாக அமைந்த உயரம், மாநிறமேனி, வசீகரமாகப் புன்முறுவல் பூத்த முகம், ஆடம்பரமற்ற - ஆனால் தூய்மையே உருவான வெண்ணிற உடை - ஆத்தனையும் ஒருருவெடுத்தாற் போன்ற ஒருவரோடு சிறிது நேரமாவது உரையாடாமற் செல்வதென்பது முடியாத காரியம். அடுத்து, உரையாடல் தொடங்குகிறது. சென்றவர் சிறிது நேரத் தான் உரையாடியிருப்பார். அதற்குள்ளாகவே அந்தப் பெரியாரின் முகத்தழகினை வென்ற அகத்தழகும் அவர்க்குப் புலனாய்விட்டது. அவரே அக்கல்லூரியின் அதிபர் என்பதும் வெளியாய்விட்டது. அதிபர் பதவிக்கேற்ப யாவரும் விரும்பும் தோற்றமும், அறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் வளர்க்கத்தக்க உள்ளச் செம்மையும் உடைய ஒருவர் வாய்த்தது வித்தியாலயம் செய்த தவமேயாகும்.

திரு. அம்பிகைப்பாகன் அவர்களுடன் சிறிது நேரம் உரையாடினவரும், அவர் மிக வல்லவர் என்று புகழ்கிறார்கள். அதே வேளையில், அவருடன் சிறிது காலம் பழகியவர்கள், அவர் நல்லவர் மட்டுமல்ல அவர் தொட்டது பொன்னாகத் தக்க காரியசித்தியும் உடையவர் எனப் போற்றுகிறார்கள். அவர் அதிபரானதும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்கேற்பட்ட வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியுமே அவரது காரிய சித்தியைப் பறைசாற்றும். அதுதவிர, அவர் பெறுப்பேற்று நடத்திய விழாக்களும் பிற நிகழ்ச்சிகளும் எத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்தன என்பதைத் தமிழ்மூலகம் நன்கறியும். அதனாலேயே, உயரிய நோக்கமுடைய சங்கங்கள், கழகங்கள், தாபனங்கள் ஆகியன அவரைத் தமது சிறப்பு அங்கத்தவரெனத் தெரிவு செய்துள்ளன.

இராமபிரானுடைய வாழ்க்கையிலே சகோதரத்துவம் சிறப்பிடம் பெற்றது. அதேபோன்ற சகோதரத்துவம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலும் நின்று நிலவுகின்றது. திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் துணையாசிரியர்களுக்குத் தாம் அதிபராயிராமல் மூத்த சகோதரராகவே விளங்கியமை யாவருமறிந்தது. அதனால் வித்தியாலயத்தில் ஒருவர் தாம் மேலவர் என்று பிறரை அடக்கிப் பணி செய்விப்பதும், மற்றவர் தாம் கீழவர் என்று அஞ்சிப் பணிசெய்வதும் காணப்படாதவைகள்.

கருமமாற்றுகையில் இவர் அதிபர், இவர் துணையாசிரியர் என்ற ஏற்றத்தாழ்வின்றி எல்லோரிடத்திலும் சகோதரத்துவ உணர்வே விளங்கிக் காணப்பட்டது. அவ்வித சகோதரத்துவ ஒருமை உணர்வினைக் காத்து வளர்த்தமை அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்களின் அரிய சாதனை; ஆசிரிய உலகிற்கும் அது சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

மொழி, மதம், இனம் என வேறுபட்டுப் பிரிந்து கிடக்கும் இக்கால மக்கட் சமுதாயத்திற்கு இன்று இன்றியமையாது வேண்டியிருப்பது சகோதரத்துவ உணர்வே. அச் சகோதரத்துவத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரே ஒரு தாபனம் இராம கிஷ்ண சங்கமே. அச் சங்கத்தில் இளமைப் பருவத்திலிருந்தே மிக ஈடுபாடுடையவர்கள் நமது அதிபர் அவர்கள். அதன் வளர்ச்சியைக் கண்டும், அஃது ஆற்றிவரும் அரிய பணிகளின் சிறப்பினைக் கேட்டும் பூரிப்படைபவர்கள் நமது அதிபர் அவர்கள்.

இங்ஙனம் பலவகையிலும் போற்றத்தக்கவாறு கல்லூரி அதிபராயும், சமய, சமூக, கலாசாரத் தொண்டராயும் விளங்கிய ஒருவருடன் இணைந்து பணியாற்றவாய்ப்புக் கிடைத்தமை குறித்து வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர்கள் பெருமைப்படுகின்றனர். அவ்வாசிரியர்களது சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் நான் அதனை இங்குக்கூற ஆசைப்படுகின்றேன். மேலும், நமது அதிபர் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பொதுநலப் பணிகள் பலவும் ஆற்றிப் புகழ்பெறுவாராக என வாழ்த்துகின்றேன்.

இந்த மலரைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு உதவி புரிந்த எங்கள் இளைப்பாறிய உப-அதிபர் திரு. சி. வைரமுத்து அவர்களுக்கும், பத்திராதிபருக்கு உதவியாகச் சிறந்த முறையில் அரும்பாடுபட்டுச் சேவை செய்த திரு. பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியையும் பாராட்டையும் கூற விரும்புகின்றேன். அதிபர் அவர்களின் பாராட்டுவிழாவை இவ்வளவு சிறப்பாக நடத்துவதற்கு அயராது அரும்பெரும் பாடுபட்டு உழைத்த எங்கள் காரியதரிசி திரு. எஸ். பன்னீர்ச்செல்வம் அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அத்துடன், முப்பதுக்கும் அதிகமான ஆண்டுகள் அதிபராயிருந்து அரும் பணிபுரிந்து, தமது அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவின்போது மணிவிழாக் கண்டு இளைப்பாறும் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களின் சீரிய சேவைகளைப் பாராட்டி நினைவுகூருமுகமாக, வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர் சங்கம் உவந்து வெளியிடும் இம் மலரினை அச் சங்கத்தின் தலைவரென்னும் உரிமையோடும் உவகையோடும் அதிபர் அவர்களின் நண்பர்கள், மாணவர்கள், அபிமானிகள் ஆகியோர்க்கு அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

இறைவனின் திவ்யநாமங்கள் அனந்தம். அவனை அறிதற்கு நம்மைக் கூட்டிச்செல்லும் உருவங்களும் அனந்தம். இறைவனை எந்த நாமத்தால் வழங்கினாலும், எந்த உருவத்தில் வழிபட்டாலும், நீ அவனைக் காண்பாய்.

Vaidyeshwara Vidyalaya
Teachers' Guild Members - 1968

1. Mr. S. Ambikaipakan, B. A., Principal
2. Mr. V. Vythilingam, B. A., Vice-Principal
3. Mr. S. Canthapillai, B. A., Dip-in-Ed.
4. Mr. P. Elanganayagam, B. A., Post Graduate Trained
5. Mr. S. P. Balasubramaniam, B. A. (Hons.)
6. Mr. T. Kandiah, B. A., Post Graduate Trained
7. Mr. T. Puthirasingam, B. Sc.
8. Mr. S. Panneerselvam, B. Sc.
9. Mr. G. Tharmarajah, B. Sc.
10. Mr. A. Saravanamuthu, B. A. Special Tamil, Dip-in-Tamil
11. Mrs. V. Vamadeva, B. A.
12. Mr. C. Ramanathan, B. Sc.
13. Mr. S. Nallanathan, B. Sc.
14. Mrs. P. Kanthasamy, B. A.
15. Mr. V. Karthigesu, English Trained, First Class
16. Mr. S. Visvanathan, English Trained, First Class
17. Mr. V. S. Nadarajah, English Trained, First Class
18. Mr. S. Balasubramaniya Iyer, Special Trained-English, First Class
19. Mr. S. Kanesan, Voc. Trained, First Class
20. Mr. K. Vaithiyanathar, Special Trained-English, Inter Arts
21. Mrs. C. Thayalaratnam, English Trained, First Class
22. Miss L. Senathirajah, Special Trained-Maths, First Class,
G. C. E. Ad. Level (Cey.)
23. Mr. V. K. Sivapragasam, B. A. (Hons.), M. A.
24. Mr. S. K. Suntharalingam, Special Trained (English)
25. Mr. S. Rajadurai, Special Trained (Commerce)
26. Mr. E. Paramsothy, Inter Arts
27. Mr. V. Mahalingam, Special Trained (Commerce)
28. Mr. K. Vadivel, General Course in Art Certificate; Tamil Trained -
First Class, and Drawing Certificate.
29. Mr. S. Nadarajah, First Class Tamil Trained, Pandit - Tamil &
Sanskrit
30. Mr. S. Kumarasooriyar, First Class Tamil Trained & S. S. C. English
31. Mr. K. Arumugam, First Class Tamil Trained, Teacher
Drawing Certificate

32. Mr. M. Kanagaratnam, First Class Tamil Trained
33. Mr. T. Sangarapillai, First Class Tamil Trained
34. Mr. K. Senathirajah, First Class Tamil Trained
35. Mrs. Y. Vamadeva, Third Class English Teachers Certificate
36. Mr. M. Senathirajah, First Class Tamil Trained
37. Mrs. T. Ramanathan, Dip-in-Tamil
38. Mrs. V. Somasuntharam, First Class Tamil Trained
39. Mrs. S. Somasuntharam, First Class Tamil Trained
40. Mrs. P. Sockanathapillai, First Class Tamil Trained
41. Miss S. Arulampalam, First Class Tamil Trained
42. Mr. K. R. Nadarajah, Sangeetha Pooshanam (Annamalai)
43. Mr. S. Govindasamy, First Class Tamil Trained
44. Mr. K. Tharmalingam, First Class Tamil Trained
45. Mr. M. A. Razaak, Maulavi, Arabic Dip.
46. Mrs. N. Rajaratnam, First Class Tamil Trained
47. Mr. V. Perampalam, First Class Tamil Trained
48. Mr. P. Kanapathipillai, B. Sc.
49. Mrs. L. Ponnambalam, B. A.
50. Mr. Pon. Muttucumaran, B. O. L.
51. Mr. E. V. Chelvaratnam, B. Sc.

Clerical Staff

Mr. A. Thuraisingam
Mr. K. Somasuntharam

Librarian

Mr. N. Kandiah

Minor Staff

Mr. A. Rasanayakam
Mr. M. Sinnathurai
Mr. A. Nagarajah

Lab. Assistants

Mr. K. Thiagarajah
Mr. N. Kanagalingam

சான்றோர் கடிதங்களும், கருத்துரைகளும்.

12. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
13. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
14. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
15. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
16. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
17. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
18. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
19. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
20. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
21. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
22. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
23. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
24. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
25. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
26. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
27. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
28. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
29. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
30. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras
31. Mr. J. S. Srinivasan, Madras Town, Madras

General Staff

Mr. J. S. Srinivasan
Mr. K. Srinivasan

Secretary

Mr. W. K. Srinivasan

Head Staff

Mr. A. Srinivasan
Mr. M. Srinivasan
Mr. A. Srinivasan

Sub Staff

Mr. K. Srinivasan
Mr. A. Srinivasan

அமரர் கல்கியும் அதிபரும்

“யாழ்ப்பாண ஞாபகங்கள்”

...அந்த நாளிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கும் எனக்கும் மனோ உலகில் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. பிற்பாடு, இந்த உறவு வளருவதற்குரிய மூன்று ஏதுக்கள் ஏற்பட்டன. ஒன்று, தேச சேவை; இரண்டாவது, சமயப்பற்று; மூன்றாவது, தமிழ்பிமானம். இந்த மூன்றுக்கும் பிரதிநிதிகளாக எனக்கு மூன்று நண்பர்கள் ஏற்பட்டார்கள். அவர்கள்: ஸ்ரீ சிவகுருநாதன், ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன், ஸ்ரீ சிவ பாதசுந்தரம் என்பவர்கள்....

ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன் சென்னை பிரஸிடென்சி கலாசாலையில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவரை ஒருநாள் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடத்தில் சந்தித்தேன். பெண்ணைப் பெற்ற தகப்பனர் யாராயிருந்தாலும் சரிதான், இந்தப் பிள்ளை யாண்டாளை அவர் பார்த்தாரானால், உடனே ஒரே ஒரு எண்ணம்தான் தோன்றும். “எந்தப் பாக்கியசாலி இந்தப் பையனுக்கு மாமனார் ஆகப்போகின்றாரோ?” என்றுதான் அவர் நினைப்பார். அப்படிப்பட்ட பிள்ளையைச் சந்நியாசிகளின் மடத்தில் பார்த்ததும் எனக்குக் கொஞ்சம் சொரேல் என்றது. சமயப்பற்றும், சமூகத் தொண்டில் ஆர்வமும் அப்போதே இவரிடம் காணப்பட்டன. தற்சமயம் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன், யாழ்ப்பாணத்தில் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து வருகின்றார்.

*

*

*

ஆனந்த விகடன்

பிராட்வே,
மதராஸ்.
9-6-38.

பிரிய நண்பர் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு,

தங்களுடைய 5-ந் உ இட்ட கடிதம் கிடைத்தது.... யாழ்ப்பாணத்தில் நான் தங்கியிருந்த சில தினங்களும் என் வாழ்க்கையிலேயே ஓர் இனிய ஞாபகமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் நான் கண்ட உள்ளன்பை இதற்கு முன் வேறு எங்குமே கண்டதில்லை. ஒருவேளை என்னுடைய முற்பிறப்பில் நானே யாழ்ப்பாணத்தானாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

தாங்கள் என்னிடம் காட்டிய அன்பையும், எங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்காகச் செய்த முயற்சிகளையும் பற்றி ஒன்றுமே சொல்வதற்கில்லை. நான் வருவதற்கு முன்பே என்னைப் பற்றி எழுதித் தயார் செய்து வைத்தீர்கள். நான் வந்த பிறகும், யாருக்கோ பதில் சொல்லுமுகத்தால் ஓர் அத்தியாயம் புகழ்ந்திருக்கிறீர்கள். “Hindu Organ” பத்திரிகையில் வந்த முதல் கடிதத்தையும் அதற்குத் தங்களுடைய பதிலையும் பார்த்தேன். பதில், பளீரென்று கன்னத்தில் அறைவது போல் விழுந்திருக்கிறது!

நண்பர்கள் எல்லாருக்கும் என்னுடைய அன்பைத் தெரியப்படுத்தவேணும். “இந்துசாதனம்” பத்திரிகையில் இரண்டொருமுறை வெளியான குறிப்புகளையும்—தங்களுடைய கடிதம் வந்த பிறகு—படித்துப் பார்த்தேன். ஆசிரியரும், உதவி ஆசிரியரும் என்னிடம் காட்டியிருக்கும் அபிமானத்துக்குப் பாத்தியனாயிருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். இத்தகைய அறிஞர்களுடைய நட்பும் பாராட்டும் ஏதோ அதிருஷ்டத்தினால் கிடைத்தனவாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

தங்களுடைய அருமைத் தந்தையாருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரியப்படுத்தவேணும். அவர்கள் இரண்டு நாளும் என்னுடைய பிரசங்கத்துக்கு வந்திருந்ததுதான் எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக எனக்கு மகிழ்ச்சி அளித்த விஷயம்.

தங்கள்
ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

*

*

*

அன்பார்ந்த ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு,

நமஸ்காரம்.

தமிழ் விழா மிகச் சிறப்பாக நடக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆசிரியர் சி. ஆர். சீனிவாசன் மூலம் அகில இந்தியாவிலும் பிரசித்தியடையும். அங்கே தாங்கள் செய்ய வேண்டிய பிரயத்தனங்களை நன்கு செய்ய வேண்டியது. இந்தச் சிரமம் தங்களுக்கும் ஸ்ரீ நவரத்தினமவர்களுக்கும் என்னால் ஏற்பட்டதென்பதை உணர்ந்திருக்கின்றேன். அதற்காக மன்னிப்புக் கோரத் தயாராகவில்லை. மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொள்கிறேன்.....

நான் 27-ந் திகதி காலை அங்கு வந்து சேருவேன். அன்றைக்கே அனுராத புரம், பொலநறுவா சென்று மறுநாள் திரும்பக்கூடுமானால் நலமாயிருக்கும். ஒரு மோட்டோர் வண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடுமா?

இங்ஙனம்
ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

*

*

*

இலங்கையில் ஒருவாரம் (1954)

யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்கள் நல்ல சம்பளம் பெறுவதோடுகூட, சமூக வாழ்க்கையில் நல்ல அந்தஸ்தும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசியல் தொண்டிலும், இலக்கியத் தொண்டிலும் ஈடுபட்டு வேலைசெய்கிறார்கள். பொது ஊழியத்தில் பற்றுக்கொண்ட ஆசிரியர்களுள் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ. அம்பிகைபாகன் ஒருவர். தோற்றத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படியிருந்தாரோ அப்படியே இவர் இன்றைக்கும் இளம்பிள்ளைத் தோற்றத்துடன் இருக்கிறார். பன்னிரண்டு வயதையும் எப்படித்தான் சாப்பிட்டு ஜீரணம் செய்து கொண்டாரோ, தெரியவில்லை. தோற்றத்தில் மாறுதல் இல்லாவிட்டாலும் அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னம் நான் பார்த்தபோது கட்டைப் பிரம்மச்சாரியாக இருந்தார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் பற்றும் தொடர்பும் கொண்டிருந்தார். நமது மாஜி கல்வி அமைச்சர் திரு. அவினாசிங்கத்தைப்போல் இவரும் நித்தியப் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்து விடுவாரோ என்ற கவலை எனக்கு ஏற்பட்டது. இலங்கையில் மற்ற இனத்தவரின் தொகை தாறுமாறாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகனைப் போன்ற இளைஞர்கள் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்தால், இலங்கைத்தமிழர்களின் கதி என்ன ஆகிறது? ஆகவே அச்சமயம், "பெண்ணைப் பெற்ற எந்தப் பாக்கியசாலியான தகப்பனார் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகனை மருமகனாக அடையப் போகிறாரோ?" என்று எழுதி வைத்தேன். இந்தக் கவியாண விளம்பரம் வெகு சீக்கிரத்திலேயே பலன் அளித்தது. பெண்ணைப் பெற்ற ஒரு பாக்கியசாலி இவரை மருகராக அடைந்தார். இன்றைக்கு ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன் தம் இல்லத்திலும் உள்ளத்திலும் ஒரு அம்பிகையைப் பெற்று இல்லறம் நடத்தி வருகிறார்.

(ஈழகேசரி 24-4-1955.)

ஈழத்துப் பேரூ மன்னர்கள்

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் பி. ஏ.

கரவைக்கவி கந்தப்பரூர்

ஈழநாடு சுதந்திரமடைந்து தாய்மொழிகள் முன்னணிக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் இக்காலத்திற் கூடத் தமிழ், தமிழ் ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்றால் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆங்கிலம் படித்தோர். ஏறக்குறைய இருபதாண்டுகட்கு முன் இருந்த நிலைமையைக் கற்பனைகூடச் செய்ய என்னால் முடியவில்லை. அடிமை மொழி என்று வெறுத்து ஒதுக்கினார்கள் பலர். அந்தக் காலத்தில் தமிழ் அபிமானமுடையவராய் அன்றும், இன்றும், என்றும் தமிழாசிரியர்களையும் பத்திரிகைகளையும் எழுத்தாளர்களையும் கௌரவித்து நடத்திவரும் ஒருசில ஆங்கில ஆசிரியர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர்தான் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் பி. ஏ. அவர்கள்.

“இலங்கையில் தமிழில் திறம்பட எழுதக்கூடியவர் பலர் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இந்த எழுத்தாளர்களுடைய கட்டுரைகளும், கதைகளும் சில தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிற் சிலவற்றிற்குப் பாராட்டுரைகளும் கிடைத்துள்ளன” என்ற தன் அபிப்பிராயத்தை ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்ட அவர், கிராம ஊழியன் மலர் ஒன்றில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களாகிய வித்துவான் கணேசையர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், விபுலானந்த அடிகள், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சோ. சிவபாதசுந்தரம், சம்பந்தன் என்போரைப் பற்றிச் சுருக்கமாக விமர்சனமும் செய்திருக்கின்றார்.

எழுத்தாளர்கள் அபிப்பிராயம் கூற அஞ்சும் சில வினாக்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ‘இக்காலப் பத்திரிகைகள், நூல்கள் இவற்றில் சிறந்தன எவை?’ என்று பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவரைக் கேட்டுப்பாருங்கள். அவர் பூசி மெழுகித் தான் பதில் கூறுவாரேயொழிய நிறுதிட்டமாகச் சொல்லக் கூசுவார். ஆனால், அம்பிகைபாகன் அவர்களை ஒரு பத்திரிகைப் பிரதிநிதி அப்படியான கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டார். திரு. அம்பிகைபாகன் அப்படிக் கேட்ட பத்திரிகையைப் பற்றி ஒரு சொல்தானும் சொல்லாமல் வேறு இரு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் பெயர்களைச் சொன்னார் என அறிகின்றேன். ஆனால் அந்தப் பத்திரிகையாளர் நேர்மையாக நடந்து தமக்குரிய புகழை ஈட்டிக்கொண்டார். அவர் வாழ்க! புத்தகங் களைப் பற்றி அவர் கூறியது இது: ஆராய்ச்சி நூல்களுக்குள் “தமிழர் பண்பாடும்”, கவிதையில் “மலரும் மாலையும்”, சிறுகதையில் “நொண்டிக்கிளியும்”.

விஞ்ஞானத்தில் “பத்துமாதமும்”, அரசியலில் “கார்ல்மார்க்ஸ்”ம் (வெ. சாமி நாதசர்மா)” சிறந்தன.

அவருடன் நட்புரிமை பூண்ட எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். தற்காலத் தமிழ் நூலாசிரியர்கள் என்ற இலங்கை வாடுலிப் பேச்சொன்றிற்கு மறுப்பாக அவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றிலே கல்கி, நாமக்கல் கவிஞர், இன்னும் சிலரைப்பற்றி யெல்லாம் வானளாவப் புகழ்ந்திருக்கின்றார். ஆனால், அபிப்பிராயம் சொல்லும்போது வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டெனும்படி கூறிய அவரின் நேர்மையைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். அவரின் அபிப்பிராய நேர்மையைப்பற்றி இன்னும் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டாமல் விடமுடியவில்லை. இலக்கியச் சிந்தனைகள், தமிழின் மறுமலர்ச்சி, என் சரித்திரம் முதலிய நல்ல நூல்கட்கு அவர் விமர்சனம் செய்திருக்கின்றார். தமிழ்த் தாத்தா சாமிநாதையர் அவர்களது ‘என் சரித்திரம்’ என்ற நூலுக்கு அவர் எழுதியிருப்பதைப் பாருங்கள்:

“தாமோதரம்பிள்ளையைப் பற்றி ஐயர் அவர்கள் எழுதியிருப்பது ஐயரவர்களுடைய கௌரவத்துக்குத் தக்கதாகக் காணப்படவில்லை. முன்னுக்குப் பின் முரணாகவும் காணப்படுகின்றன. தாமோதரம்பிள்ளையினதும் ஐயரவர்களினதும் தராதரங்களைச் செவ்வனே அறிய விரும்புவோர் திரு. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் என்ற நூலைப் படிக்கவும்.” ஐயரவர்களின் அபிப்பிராயத்தை அம்பிகைபாகன் அவர்கள் ஆதரிக்காவிடினும், அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டை என்றுமே போற்றி வந்திருக்கின்றார். போற்றியது மாத்திரமல்ல, சாமிநாதையர் நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தியும் முடித்தார்.

நாவலரும் பொதுசன சேவையும், திருவள்ளுவரும் அறமும், இராம கிருஷ்ணரும் சைவ நாயன்மார்களும், பகவத்கீதையும் பெரியபுராணமும், மாணவரும் தமிழ் இலக்கியமும், இராஜாஜி காட்டும் கல்வி முறை, திருமுறைகளின் சிறப்பு, இரு காதற் காட்சிகள், நகுலேஸ்வரம் என்பன அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் சில. இவற்றில் இரு காதற் காட்சிகள் என்ற கட்டுரை மிகவும் சிறந்தது. கம்பனது இராமாயணக் காட்சி ஒன்றோடு ஷேக்ஸ்பியரின் ஒரு காதற் காட்சியை ஒப்பிட்டுக் கம்பனை ஒருபடி தூக்கி வைத்திருக்கின்றார் அவர். ஆசிரியர் பேரின்ப நாயகன், ஏச். எஸ். பெரேரா, நற்பெரியார் பாலசிங்கம், ஈழத்துப் பெருமகன் அருணாசலம், முத்தமிழ் முழக்கம் செய்த வித்தகர் சண்முகம் செட்டியார், சுத்தானந்தர், குற்றால முனிவர் டி. கே. சி., அமரர் கல்கி, ஈழகேசரியின் தந்தை நா. பொன்னையா ஆகியவர்களைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குணநலம் விளங்க அருமையான கட்டுரைகள் தீட்டியுள்ளார். இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல் ஈழநாட்டுப் பெருங்குடி என்ற கட்டுரையை அவர் கல்கித் தீபாவளி மலரொன்றில் எழுதியுள்ளார். அதில் “வாழையடி வாழையாக அரசியல்—சமயம்—கல்வி—கலை முதலிய துறைகளில் அருந்தொண்டியற்றிய” சேர். முத்துக் குமாரசுவாமி என்போரைப் பற்றியும், ஸ்ரீ. பொ. குமாரசுவாமி என்போரைப் பற்றியும், சிங்களவர்—சோனகர் பிணக்கு ஏற்பட்டபோது, நீர்மூழ்கித் தொந்தரவுக்கும் அஞ்சாது இங்கிலாந்துக்குப் போய் வெற்றி வீரகைத் திரும்பி ‘குடை, கொடி, ஆலவட்டம்’ முதலியவற்றோடு வரவேற்கப்பட்ட இலங்கையின் முடிசூடா மன்னன் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பற்றியும், தேசிய காங்கிரஸின் தந்தையாக இருந்து அரசியற் சீர்திருத்தங்களுக்காக வாதாடிய சேர்.

பொன். அருணாசலம் அவர்களைப் பற்றியும், கீழைநாட்டுக் கலைகள், அவற்றின் தத்துவங்கள் என்பவற்றை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்த கலாயோகி ஆனந்தக்குமார சுவாமி அவர்களைப் பற்றியும் அழகாக எழுதியிருக்கின்றார். கல்வி சம்பந்தமான அறிக்கைகள், மாற்றங்கள் வரும்போது, அவற்றை விளக்கித் தெளிவான விமர்சனம் செய்வது, என்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

தமிழ் நாட்டிலே கல்கியிடத்திலும், ஈழநாட்டிலே சுவாமி விபுலானந்தரிடத்திலும் அவர் வைத்திருந்த மதிப்புச் சொல்லுதற்கரியது. இந்துசாதன வச்சிர விழா மலரிலே சுவாமி விபுலானந்தர் பற்றிய ஞாபகக் குறிப்புகளை அவர் அருமையாக எழுதியிருக்கின்றார். “சுவாமி விபுலானந்தர் பல்வேறு பத்திரிகைகளுக்குக் காலத்துக்குக் காலம் எழுதிய அரிய கட்டுரைகள்தாமும் இன்னும் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படவில்லை. இலங்கையில் புத்தகப் பிரசுரம் பெரும்பாலும் பாட புத்தகங்களோடு நின்றுவிடுகின்றது” என்ற தன் மனக்குறையை அவர் தம் அபிப்பிராயத்தில் வெளியிட்டிருப்பது முழுவதும் உண்மை.

மகா வித்துவான் கணேசையர் சஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா, தமிழ் விழா, நூல் அரங்கேற்று விழா, பெரியோரை வரவேற்கும் பல விழாக்கள் ஆகிய தமிழ், சமயம், கலை ஆகிய எந்த விழாவிலும் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் இருந்துதான் தீருவார். யாழ்ப்பாணம் வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்திலே அதிபராகக் கடமை யாற்ற இப்படியான ஒருவர் இருப்பது யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர் செய்த பாக் கியமேயாகும். சொற்பொழிவுகள் நடாத்தத் திண்டாடிய பலரின் தேவையை முன்னிட்டு அவர் இப்போது தன் கல்லூரியிலேயே கலாமண்டபம் ஒன்றை ஆக்கி யுள்ளார். அவரின் தமிழ் உள்ளத்தில் மலரும் அரிய நூலொன்றை ஈழநாடு எதிர்பார்த்திருக்கின்றது.

வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபரும்,
தமிழ்ப் பேரன்பரும், சிறந்த கலாரசிகருமாகிய

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A.

அவர்கள்

இலங்கைக் கம்பன் கழகத்து இரண்டாம் கம்பன்விழாவில்

பாரட்டும் பதக்கமும் பெற்றகலை

அளித்த வாழ்த்திதழ்

அன்புறை பெரியீர்,

நீங்கள் எமது தலைமைக் குழுவின் ஓர் உறுப்பினராக விளங்கிக் கழக வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவி வந்தீர்கள். கடந்த பல்லாண்டுகளாகப் பல விழாக் களையும் சமயக் கூட்டங்களையும் ஒழுங்கு செய்து ஈழத்தில் தமிழுணர்ச்சியும், ஆன்மீக வளர்ச்சியும் ஏற்பட தூண்டுகோலாய் அமைந்தீர்கள்.

சிறப்பாக, 1951 ஆம் ஆண்டில் ஈழத்துத் தமிழறிஞரும், தமிழகத்தறிஞரும் கலந்துகொண்ட தமிழ் விழாவின் இணைப் பொருளாளராய் அமர்ந்து நீங்கள் ஆற்றிய தொண்டு மறத்தற்குரியதன்று.

ஆற்றல்சால் குரிகில்!

எமது கழகத்து முன்னேநாட் பெருந்துணைத் தலைவர் செனட்டர் சு. நடேச பிள்ளை அவர்களைத் தொடர்ந்து அவர் வகித்த சாகித்திய மண்டல உறுப்பினர்ப் பதவியும் பல்கலைக் கழக செனட்சப உறுப்பினர்ப் பதவியும் தங்களை அடைந்தன. இந்த உயர் தகுதிகளை ஒரு கல்லூரி அதிபர் பெற்றமை, கல்வியுலகமே பெருமையடையத்தக்க பெரும்சாதனையாகும்.

உங்கள் ஆற்றலும், அறிவும், அன்பும் எமது கழகத்தையும், தமிழையும் வளர்க்க உதவுவனவாகுக.

இறைவனின் இன்னருள், தங்களை மேலும், மேலும் உயர்நிலைகள் அடையச் செய்வதாகுக

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்,

யாழ்ப்பாணம்.

27-11-65.

H. W. தம்பையா

பெரும் தலைவர்

இலங்கைக் கம்பன் கழகம்.

150, Govindappah Naicker, Street,
G. T. Madras.
3-1-1949.

Dear Mr. Ambikaipakan,

Reached Madras safely by plane yesterday noon. Thank you very much for all the service rendered by you to the Samajam and to myself during our stay at Jaffna. I know quite well that if others had co-operated with you cent percent, you would have worked wonders. But even with such co-operation as you were lucky to get, the arrangements made by you were very remarkable. Everything went on alright except the weather. I am sure that when I next visit Jaffna, it is likely to be very different from what it is today. Its temples would cease to be the close preserve of caste Hindus. Touchables and untouchables would worship side by side within the house of God without any difference whatsoever. The priests would gladly perform archanas in Tamil. I think the progressive section of the Saiva Paripalana Sabha should constantly work for these and quickly achieve good results.

Yours Sincerely
M. Balasubramaniam

*

*

*

ம. பெரியசாமித்தூரன்,
தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்

கலைக்களஞ்சியக் காரியாலயம்,
சர்வகலாசாலைக் கட்டிடம்,
திருவல்லிக்கேணி - சென்னை.
8-5-51.

அன்புள்ள சகோதர,

வணக்கம். யாழ்ப்பாணம் தமிழ் விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. என்றும் பெருமை கொள்ளத்தக்க முறையில் அதை நடத்திவிட்டீர்கள். இங்கு எல்லோருக்கும் ஒரே மகிழ்ச்சி. எல்லோருக்கும் எங்கள் நன்றி உரியது.

இங்ஙனம்
ம. பெ. தூரன்

S. M. L. LAKSHMAN CHETTIAR

Post Box No. 1713

Madras - 1.

வை. எம். சி. ஏ.

கொழும்பு - 1

30-10-52.

அன்பிற் சிறந்த நண்பர் அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு,

வணக்கம். நலம்.

யான் நேற்று யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்தேன். தங்களைச் சந்தித்து அளவளாவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ச்சி. தங்கள் அன்பான உபசாரங்களுக்கு என் நன்றி.

தங்கள் இல்லத்து அரசியார்க்கு என் வணக்கத்தைக் கூறுங்கள். செல்வி பூங்கோதைக்கு என் அன்பு உரியது.

கொழும்புக்கு வரக்கூடுமாயின், உரிய காலத்தில் எழுதுங்கள்.

தங்கள் நல்வாழ்வை விரும்பும்

அன்பான

இலக்குமணன்

*

*

*

சோ. சிவபாதசுந்தரம்

25, Bungam Place

Wellawatte.

6-12-56.

அன்புள்ள நண்பன் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கட்கு,

நமஸ்காரம். “ஓலிபரப்புக்கலை” க்கு எனக்குப் பரிசு கிடைத்ததுபற்றித் தாங்கள் மிகுந்த அன்புடன் எழுதிய கடிதத்துக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. தங்களைப்போன்ற ஆதரவுள்ள நண்பர்களின் ஊக்கத்தாலேயே வெற்றிபெற முடிந்தது. இந்தியாவுக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் எழுத்தாளர் மேலும் தொடர்பை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பது எனது ஆவல்.

நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் எழுத்தாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியப் பத்திரிகையில் அதிகமாக நுழையவேண்டும். பல நூல்களை வெளியிட நம்மவர் உதவிசெய்ய வேண்டும். எழுத்தாளர் தொடர்பு வலுப் பெறுமானால் ஈழத் தமிழருக்கு இந்தியத் தமிழ் நாட்டின் உதவி திடமாக வந்து சேரும்.

வணக்கம்

இப்படிக்கு

சோ. சிவபாதசுந்தரம்

K. P. HARAN

Editor

" Virakesari "

Colombo - 14

8-12-1956.

அன்புருவாய அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இங்கு திரும்பி பத்து நாட்கள் ஆகின்றனவெனிலும், இன்னும் என் மனம் தங்களுடன் அதே சூழ்நிலையில் சுழன்று சுழன்று எண்ணி இன்புறுகிறது. பாலைவனத்திலிருந்தவன் பசுஞ் சோலையைக் கண்டது போல் உணர்கிறேன்.

தாங்கள் காட்டிய அளவுகடந்த அன்புக்கு நான் எங்ஙனம் பாத்திரம் ஆவேன்? அதற்கு எவ்விதம் கைமாறு செய்வது! என்பது விளங்கவில்லை. தாங்களும் தங்கள் அழகான குடும்பத்தாரும் நீடுழி வாழ்ந்து, மேன்மேலும் அன்புப் பணியைச் செய்ய நல்லூர் முருகனை மனமாரப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பெரியவர் தரிசனம் கிடைத்தது என் பாக்கியம். நல்லூர்க் கந்தனும் பெரியவரும் இருக்கும்வரை யாழ்ப்பாணத்துக்கு என்ன குறை? ஏது பயம்?

வித்தியாலய குழந்தைகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் என் அன்பும் வணக்கமும்.

தங்கள் அன்பு மறவாத
கி. பி. ஹரன்

*

*

*

கி. வா. ஜகந்நாதன்

ஆசிரியர்,

கலைமகள்.

அறிவினிலும் அருள்பெரிதென் றறிந்திடங்கி அருட்செல்வ

மல்க என்று

செறிவுடைய மனத்தகத்தே குறிக்கொண்டு தொண்டுபல

செய்யும் செல்வ,

நறுமலர்ச்சே வடிநினைந்து பரமேசன் திருவருளை

நன்கு வாழ்த்தி

உறுமன்பு சார்சான்றோய், அம்பிகைபா கா, இதனை

ஓர்ந்து காண்க!

அன்புடையீர், வணக்கம்.

வரும் ஞாயிறன்று (29-9-57) காலையில் இங்கே விமானம் ஏறி நண்பகலில் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் சிலர் வருகின்றனர். பல நாவல்களும் சிறுகதைகளும் எழுதிப் புகழ்பெற்ற மாயாவி, கலைமகள் நாவல் பரிசு ஆயிர ரூபாய் பெற்ற ரஸவாதி, பல அரிய கட்டுரைகளை எழுதும் மகரம்,

சிறுகதை எழுத்தாளர் ரா. பாலகிருஷ்ணன், ஊக்கமுடைய பேச்சாளர் அன்புப் பழம்நீ ஆகியோர் இலங்கையை ஒருமுறை சுற்றிப் பார்த்து இன்புறும் பொருட்டு வருகிறார்கள். இதற்கு முன்பு அங்கே வராதவர்கள் ஆதலின், அவர்களுக்கு இடம் புதிது, முகம் புதிதாக இருக்கும் ஆயினும் இலங்கைத் தமிழர்கள் இவர்கள் எழுத்தோவியங்களை நன்கு சுவைத்திருப்பார்கள்.

இவர்களுக்கு வேண்டிய நலன்களைச் செய்து உதவ வேண்டுகிறேன். தங்கள் கல்லூரியில் இவர்களைப் பேசச் சொல்லலாம்.

நண்பர் திரு. இராஜ. அரியரத்னம் அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன்.

அன்பன்

கி. வா. ஜகந்நாதன்

*

*

*

S. KUMARASWAMY KURUKKAL

Saraswathy Vidyasalai
Atchuveli
(Ceylon)
17-10-1960.

மகாகனம் பொருந்திய ஸ்ரீமத் ச. அம்பிகைபாகன் ஆசிரியர் அவர்கட்கு ஆசீர்வாத விஞ்ஞாபனம்.

உபயக்ஷேமம்.

தாங்கள் பாராட்டு விழாச் சபையில் மலர்த் தலைவராயிருந்து சிறந்த முறையில் வெளியிட்டதோடு வேண்டியவற்றை இறைபணியாகவே செய்து நிறைவேற்றி வைத்தமைக்கு நன்றி பாராட்டி, நிகழ்ந்தனவெல்லாம் இறைவன் செயலாக நிகழ்ந்தனவென்று நாம் புத்திபண்ணி, அவருக்கே அர்ப்பணஞ் செய்து, அந்த வைத்தியநாதன் தங்கட்கும் தங்களைச் சேர்ந்தோர்க்கும் எல்லா நலன்களையும் தந்தருளுமாறு ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

தங்கள் அன்பான

ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கன்

*

*

*

தொ. மு. பாஸ்கரத்தொண்டைமான் M. A., I. A. S.
முன்னாள் கலெக்டர்.

சித்ரகூடம்
திருநெல்வேலி - 6
17-11-60.

அன்புடையீர்,

வணக்கம். நான் சுகமே வீடுவந்து சேர்ந்தேன். நான் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தபோது தங்களோடு நீண்டநேரம் அளவளாவ முடியவில்லை. அதிலும் தாங்கள் "தீபனது" நண்பர் என்ற உடனேயே டி. கே. சி. குடும்பத்தில் ஒரு வராகி விட்டீர்கள். தங்கள் கட்டுரைகளைப் படித்தேன். அனுபவித்தேன். தங்கள் இலக்கிய முயற்சிக்கெல்லாம் என் ஆசி. தங்கள் பள்ளிச்சேவை பயன்பெறட்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

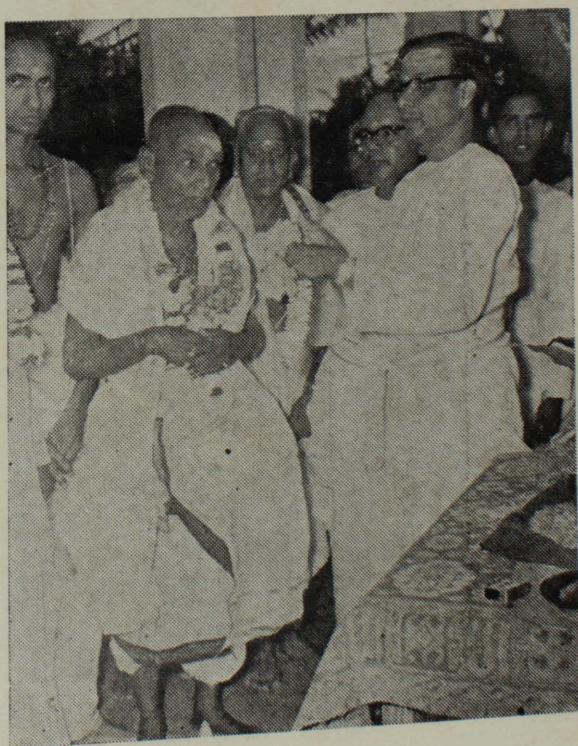
அன்புள்ள,

தொ. மு. பாஸ்கரத்தொண்டைமான்

AT THE RECEPTION TO
KUNRAKKUDI ADIGAL

OUR PRINCIPAL FELICITATING
SIVA SRI KUMARASWAMY KURUKAL
AT A FUNCTION HELD
IN HIS HONOUR

Our Principal, with Swami Asanganandaji, Swami Vireswaranandaji Maharaj, (Present President of the Ramakrishna Mission & Math) and Swami Natarajanandaji, at Vaidyeshwara Vidyalaya.

Our Principal participating in
The Vivekananda Centenary Celebrations.

RAMAKRISHNA MISSION,
(CEYLON BRANCH)

RAMAKRISHNA ROAD,
COLOMBO - 6 (CEYLON).

True copy of a resolution passed by the Board of Management of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) at the meeting held on 24-11-1960.

Mr. S. Ambikaipakan

The following resolution, after being proposed by Mr. S. Sivasubramaniam and seconded by Mr. V. Arulampalam was unanimously passed:

On the occasion of his completing his 25th year of service as teacher, the Board of Management of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) with great pleasure places on record with appreciation the services rendered by Mr. S. Ambikaipakan, principal, Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna, during the past 25 years to the Ramakrishna Mission in general and to the Vidyalaya in particular and requests the Swami to convey same to Mr. Ambikaipakan.

Swami Prematmananda,
Chairman.

*

*

*

HOUSE OF REPRESENTATIVES
COLOMBO,

Dear Principal,

Kindly accept my very sincere congratulations on the excellent work you are doing in furthering the cause of Ramakrishna Educational activities in the North

Believe me, I had no idea that you had made such rapid strides till I read your excellent Souvenir publication.

I hope before long to hear that you have become Vice-Chancellor of the first independent university in the North.

With best wishes,

Yours Sincerely,
V. Nalliah.

KALKI

(Bharathan Publications Private Limited. Proprietors of the Kalki
Mig:- Director and Editor 3-12-60. Member: Indian & Eastern Newspaper Society
T. SADASIVAM Kacpauk: Madras 10. Grams: KALKI — Phone 61034 (4lines)

அன்பிற்குரிய திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு.

வணக்கம். நலம்தானே? என்னுடைய மனதில் இலட்சியக் கனவாகக் குடிகொண்டிருந்த வித்தியாலயத்தை அங்கே வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமாகக் கண்டேன். மிக்க மகிழ்ச்சி. உங்களுடைய அன்பும், பண்பும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்துக்கு மேலும் மேலும் பயன்பட வேண்டுமென்று ஆசை கொள்கிறேன்.

நமது சமய ஒழுக்கப் பண்பாடுகள் உருவாகும் ஞானக்கோட்டையாக வைத்தீசுவர வித்தியாலயம் விளங்கவேண்டும். அன்பும் அறமும் வளர்கின்ற பண்ணையாகப் பரவவேண்டும். உங்களுடைய மலர்ந்த முகமும், பணிசெய்யும் பான்மையும் அந்த ஞானப் பண்ணையை மேலும் மேலும் வளர்க்க வேண்டுமென நினைக்கிறேன். உங்கள் வித்தியாலயத்துக்கு என் அன்பையும் வாழ்த்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

நா. பார்த்தசாரதி

*

*

*

SENTAMIL SELVAR SAMAYA SIRONMANI
VIDWAN PALUR KANNAPPAMUDALIAR M. A., B. O. L.

Professor and Head of the Dept. of Tamil
New College, Madras—14
Member, Board of Studies in Tamil
Madras University.

43, Vijaya Vigneswarar Kovil St.,
Choolai, Madras—7.
3-1-61.

பேரன்புமிக்க பெருந்தகையரும் சைவப் பெருமகனாரும் ஆகிய அன்பர் உயர்திருவாளர் ச. அம்பிகைபாகன் B. A. அவர்கட்கு எனது உளமார்ந்த வணக்கத்துடனும், அன்புடனும் எழுதிக்கொள்வது. நீங்கள் மன்னூரில் உள்ள மருத்துவரிடம் கையெழுத்துப் பெறவும் தலைமன்னார் போய்ச் சேரவும் தக்கமுறையில் போக்குவரவு வசதி செய்து கொடுத்த காரணத்தால் நான் 2-1-61 இந்தியா விற்கு நலனுற வந்து சேர்ந்தனன். இது குறித்தும் நீங்கள் மாநாட்டில் நான் தங்கி இருந்த நாட்களில் நன்முறையில் உண்டியும் உறையுளும் ஈந்து உபசரித்தமைக்கும் எனது நன்றி அறிதலான வணக்கத்தை அறிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நீங்கள் உளம் உவந்து ஈந்த சைவ மாநாட்டு மலர் ஈழநாட்டைப் பற்றியும் புலவர் பெருமக்களைப் பற்றியும் அறியப் பெருந்துணை செய்வதாகும். அம்மலரில் மிளிரும் உங்களது இரு கட்டுரைகள் சைவத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள அரு எனக்குப் பெருவிருந்து அளிக்கின்றது. உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை. நான் நேரங்களில் வாசித்து உங்களது அரிய கருத்தை அறிவிக்க அவாவுகின்றேன்.

உங்களது அரிய நட்பு ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அடிக்கடி இலங்கைக்கு வரும் வாய்ப்புக் கிட்டும் என்று துணிவு கொண்டுள்ளேன். அதுபோது யான் பார்க்கவேண்டிய இடங்களைப் பார்த்துவிடுவேன் என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்துக் கொண்டு இருக்கின்றேன். உங்களைப் பற்றி எங்கள் கல்லூரியில் வாசிக்கும் யாழ்ப்பாண மாணவர்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றனர். அங்கு நடைபெறும் சைவச் சொற்பொழிவுகளுக்கு நீங்கள் ஒரு பெரும் காரணர் என்றும் கூறி இருக்கின்றனர். உங்களது உபசரிப்பையும், அன்பையும் பற்றியும் எனது நண்பர் திரு. டாக்டர். ராஜமாணிக்கம்பிள்ளை அவர்களும் கூறியுள்ளனர்.

வணக்கம்.

இங்ஙனம்,
பாலுர் கண்ணப்பமுதலியார்.

*

*

*

S. அருளம்பலம்

காரைநகர்
24-10-61.

அன்புமிக்க பெரியார் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

சிறியேனது தமிழ்த் தொண்டினை அவ்வப்போது போற்றிப் புகழ்ந்தும், நூலை வெளியிடுதற்குத் துணைசெய்யும் வகையில் முயன்றும், பாராட்டுவிழாவிற் கலந்தும், பாராட்டுரை வழங்கியும், மற்றும் பெரியார்களுடன் வியந்து பேசியும் பல்லாற்றினும் சிறியேனுக்குச் சிறப்புத் தந்த பெருந்தகைமை மிக்க தங்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

தங்கள் அன்புள்ள
S. அருளம்பலம்

Vidwan, Pandit
V. S. KANDIAH, B. O. L.
Teacher
Shivananda Vidyalyaya.

“ கூடல் ”
15, Upstair Road,
BATTICALOA.
(Ceylon) 20-4-1965.

அன்பிற் சிறந்த அம்பிகைபாகர் அவர்களுக்கு எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துகள்.

தாங்கள் ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தில் ஓர் உறுப்பினராகத் தெரிவு பெற்றுள்ளமை அறிந்து பெரிதும் மகிழ்கின்றேன். மட்டக்களப்பின் சார்பிலும் ஒருவருக்கு இடமளிக்குமாறு யா. க. தி. சங்கத்தைக் கேட்டிருந்தேனாயினும், உங்கள் தேர்வும் எல்லாவகையிலும் எமக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதேயாகும்.

இராம கிருஷ்ண இயக்கத்தினால் பரந்துபட்ட உள்ளப் பாங்கினை உடைய தாங்கள் எங்கள் கலைவளம், புலமை நலம் என்பனவும் வளரத் தொண்டாற்றுவீர்களென்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

உங்கள் தொண்டுகள் பரந்து வளர்ந்து, நாடு துய்க்குமாறு இறைவன் உங்களுக்குப் பூரண சுகமுடைய பல்லாண்டு வாழ்க்கையினை அருள வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றோம். எமது நல்லன்பினையும் உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்களையும் ஏற்று, உங்கள் மனைவி மக்களுக்கும் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அன்புள்ள,
வி. சி. கந்தையா

*

*

*

வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

நாமக்கல்
10-10-1968.

அன்புமிக்க

உயர்திரு. S. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

தங்கள் கடிதம் வந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எனக்கு அடிக்கடி தங்கள் வீட்டு நினைவு வருகின்றது. தங்கள் மனைவியவர்கள் எனக்குச் செய்த உபசரணைகளும், உங்கள் திருக்குமாரனுடைய மழலைகளும் என் மனக் கண்முன் அடிக்கடி உலவுகின்றன.

எனக்கு இன்னும் பூரண உடல் நலம் இல்லை. கூடிய விரைவில் உங்கள் வெளியீடு (Magazine) மலருக்குக் கவிதையோ, கட்டுரையோ அனுப்புகிறேன்.

தங்கள் மனைவிக்கும், மகனுக்கும் (மக்களுக்கும் என்று எழுதலாமா?) என் வாழ்த்துக்களைச் சொல்லவேண்டும்.

வாழ்க நலம்.

அன்புள்ள
வெ. இராமலிங்கம்

With the best compliments from:

Mr. M. D. M. Ibrahim

Mr. K. Chelliah

Mr. S. Thangarajah — Rajah Cool Bar

Mr. S A. C. Mahroof

Mr. Ebrahim

Mr. R. R. Poobalasingam — Poobalasingam Book Depot

Mr. C. Kanagasabai — Ganesan Stores

Mr. Mohamed — Fancy House

Mr. S. S. Ponnudurai — Sri Padmanatha Stores

Mr. S. Visuvalingam — Gnanapandithan Stores

M. M. ABDUL CADER & Bros.

14, Stanley Road,

—

JAFFNA.

Dealers in :

All kinds of building Materials
Hardwares, Brasswares and Sanitary Wares.
Stockists in : ASBESTOS CORRUGATED & FLAT SHEETS.

Head Office :

97, K. K. S. Road,
JAFFNA.

Tele { grams : IRUMBU
phone : 443

The Jaffna Mutual Benefit Fund Ltd.

(Established 1918)

SHARES 5000 shares of Rs. 100/- each; 80 monthly instalments of Re. 1/- per share will earn Rs. 100/- for each at the end of the period Shares issued all time.

SAVINGS ACCOUNTS opened and interest allowed at 1% per annum on the average monthly balance when it does not fall below Rs. 500/-

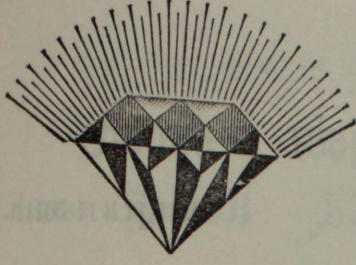
FIXED DEPOSITS received for periods of 12 months, 24 months and 36 months and interest allowed at 7%, 8% and 9% respectively.

LOANS on the security of Jewels a speciality. Part payments accepted.

FOR FURTHER PARTICULARS

APPLY TO:

MANAGER.

For Fashionable &
GUARANTEED

Gold & Diamond Jewels

VISIT

NEW JEWEL PALACE

Dial: 7042

68-F, Kannathiddy,

JAFFNA.

Best wishes to the Principal

Mr. S. AMBIKAIPAKAN

SIVASAKTHI COOL BAR

Sole Agents for National Lotteries Tickets
in Jaffna Town.

Grand Bazaar, JAFFNA.

காரம், மணம், குணம், தரம் நிறைந்தது.

ஜெகநாதன் பட்டணம் மூக்குப் பொடி

எவ்வகையிலும் தலைசிறந்து விளங்குகிறது.

எங்களுடைய இதர தயாரிப்புகள்

“ஜெகாஸ்” மார்க் சுருட்டுகள், தேசிப்பழ ஊறுகாய், அச்சாறு,
தயிர் மிளகாய், வத்தல், வடகம், பூப் பப்படம் முதலியன.

ஏகவினியோகஸ்தர்கள் :

ஜெகநாதன் செட்டியார் அன் கொம்பனி

151, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அழகிய நகைகளுக்கு

து. கிருஷ்ணசாமி அன் சன்ஸ்

55, கன்னத்திடி,

—

யாழ்ப்பாணம்.

D. KRISHNASAMY & SONS

Dial : 7206

55, Kannathiddy,

JAFFNA.

THANA LUCKUMY BOOK DEPOT

சுன்னாகம் : தனலக்குமி புத்தகசாலை

BOOK - SELLERS, STATIONERS & PAPER MERCHANTS

Sole Distributors to : North-Ceylon Tamil Works Publishing House

T'grams : BODHINI

Estd. 1929

T'phone : 805

THIRUMAKAL PRESS

சுன்னாகம் : திருமகள் அழுத்தகம்

PRINTERS & BINDERS

MAIN STREET,

CHUNNAKAM.

(CEYLON)

Best wishes to

Mr. S. AMBIKAIPAKAN

Prop :

B. Prahaladrai

BENARES SILK STORE

159, K. K. S. Road,
JAFFNA.

உங்கள் இல்லங்களை அலங்கரிக்க

நவீன தளபாடங்கள் வேண்டுமா?

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

பாஷன் பேணிஷிங் பலேஸ்

இலகுவான கட்டுப்பண முறையில்

தளபாடங்களை விநியோகிக்கும்

யாழ்நகரின் ஒரே ஸ்தாபனம்

பாஷன் பேணிஷிங் பலேஸ்

Prop: N. Ponnuthurai.

5, 7, ஸ்ரான்லி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

Best wishes to the Principal

MR. S. AMBIKAIPAKAN

LEYDIEN INDUSTRIES LTD.,

No. 7, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

'Phone No. 279.

எமது சொந்த வெளியீடுகள்:

இலங்கைப் பாடசாலைகளில்

உபயோகிக்கும் புத்தகங்கள்

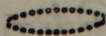
தமிழ் இலக்கிய வினாவிடை: வித்துவான் பொன். கந்தசாமி	1-75
Sanskrit Text Book for G. C. E. (O/L) Nala Hetopadesa	4-00
குடியியலும் அரசாங்கமும்: I-ம் பாகம்: A. விசுவநாதன் B. A.	3-50
குடியியலும் அரசாங்கமும்: II-ம் பாகம்: A. விசுவநாதன் B. A.	4-00
குடியியலும் அரசாங்கமும்: III-ம் பாகம்: A. விசுவநாதன் B. A.	2-00
குடியியல் வினாவிடை:	2-00
ஆரம்பப் பொருளியல்: A. விசுவநாதன் B. A.	6-00
பாடதச் சுருக்கம்: ஆ முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை	3-75
இந்து சமய பாடம்: வித்துவான் க. வேந்தனார்	4-00
கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம்:	
மந்தரை சூழ்ச்சிப்படலமும் கைகேயி சூழ்வினைப்படலமும்	
வித்துவான் க. வேந்தனார்	4-00
தமிழ் அறிவு: க பே முத்தையா	3-75
பாட கணிதம்: ஆ. சோமசுந்தரம்	4-50
உடனல சாத்திரம்: சு. கந்தப்பு	6-50
உடனல சாஸ்திர வினாவிடை: சு. கந்தப்பு	1-50
பாஞ்சாலி சபதம் உரை: V. C. கந்தையா	2-75
ஒலிபரப்புக் கலை: சோ. சிவபாதசுந்தரம்	6-00
உயர்தர இரசாயனம்: சிவபாலன்	30-00
மனோன் மணியம் வசனநடை:	

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

234, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Best wishes to the Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN B. A;

CROWN BAKERY

Prop: G. H. C. Avis Appu.

Kasturiar Road,
JAFFNA.

வண்ண வடிவு நகைகளுக்கும்
என்றும் மின்னும் வைரங்களுக்கும்

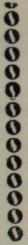
தங்கப்பவுண் நகைமாளிகைக்கு
வீஜயம் செய்யுங்கள்

கே. என். எம். மீர்ன்சாஹிப்

54. கன்னாதிட்டி — யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. MEERAN SAHIB
JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

For

PERMANENT
PICTURES
OF
QUALITY

GNANAMS
PHOTOGRAPHERS.

23, Clock Tower Road,

JAFFNA.

Phone: 7067.

Best wishes to the Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN

REGULAR TRANSPORTS
JAFFNA — COLOMBO

DEPENDABLE LORRIES — GOODS FULLY INSURED

SPECIAL RATES FOR LORRY LOADS FOR
COLOMBO & OUTSTATIONS

INQUIRE AT

S. M. MEERAN SAHIBO

117, Manipay Road,

—

JAFFNA.

Head Office:

JAFFNA.

Phone: 7134

Branch Office:

155, SEA STREET,
COLOMBO.

N. M. Sultan Mohideen Hadjjar & Bro.

Estd: 1929

Wholesale & Retail Merchants

123, 125, Grand Bazaar,

JAFFNA.

Tele { phone: 531
gram: ENEMES

Best wishes to the Principal Mr. S. Ambikaipakan

Visit :

GLASS EMPORIUM

The Best Establishment in North Ceylon

For All Types of Window Glass

K.K.S. ROAD,

JAFFNA.

போன் : 7131

சூரியா ஜுவல்லர்ஸ்

தங்க நகை வியாபாரிகள்

அழகிற் சிறந்த நகைகளுக்குத் தகுந்த இடம்

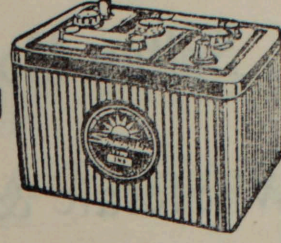
**ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில்,
உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.**

127, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

நீடித்து
உழைப்பது

சொன்னென்ஷீன்

பற்றறி ஒன்றே

ஜெர்மன் தயாரிப்பு

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

துரை அன் கோ

23/3, ஸ்ரான்லி ரோட.

யாழ்ப்பாணம்.

வை. சி. சி. கு.

57, கே. கே. எஸ். வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

காரம், மணம், குணம் நிறைந்த சுருட்டு வகைகளுக்குப் பேர் பெற்றவர்கள்.

நன்கு சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட உணவு வகைகளுக்கும்,

சிற்றுண்டி, தேநீர் போன்றவற்றிற்கும்

யாழ்ப்பாணத்தில் என்றும் பேர் பெற்ற ஸ்தாபனம் இதுவே.

ஒருமுறை நேரில் வருகை தாருங்கள்.

உங்கள் ரூபகத்தில் என்றும் வைத்திருங்கள்.

V. S. S. K.

57, K. K. S. Road,

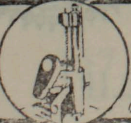
JAFFNA.

மோட்டார்வாகன யந்திரங்களுக்கு....

கிழங்கு வற்
கிறகுடி

சின்னடர்
ஜிபோலிங்

போன் : 7179.

சின்னடர்
பொலிஷிங்

செய்து கொடுக்கப்படும்.

ராமகிருஷ்ணஸ்

ஸ்ரான்லி வீதி. யாழ்ப்பாணம்.

For MOTOR VEHICLES & MACHINERIES

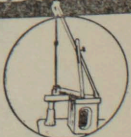
CRANKSHAFT
REGRINDING

CYLINDER REBORING

CYLINDER POLISHING

UNDERTAKEN

RAMAKRISHNAS

STANLEY ROAD, JAFFNA.
PHONE: 7179

North Ceylon Dairy Farm

வட இலங்கை பால்ப் பண்ணை

Prop: K. அபிமன்ன்

பண்ணை நிலையம் :

மகாதேவன் புலம்,
சிவன்பண்ணை வீதி,

விற்பனை நிலையம் :

109, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சுத்தமான

★ பால் ★ தமிழ் ★ மோர் ★ வெண்ணை ★ நெய்
மோர் மிளகாய், பூ அப்பளம், எலுமிச்சம்பழ ஊறுகாய்,
வேப்பம் பூ வடகம், வெண்காய வடகம்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

RAJU STORES

DIRECT IMPORTERS & WHOLE SALERS & RETAILERS

DEALERS IN :

All kinds of Essences, Liquid and Powder Colours, Essential Oils, Scents, Lables, Aerated Water and Bakery Requirements, Electric Motors, Water Pumps, Rice Huller, Grinder and Accessories, Beltings, Leather Cloth, Vono Beds, Empty Bottles, Kerosen Cookers, Electric Goods, Plastic and Aluminium Wares, Glass and Enamel Goods, Milk Foods, Toys, Gift Sets, Threads, Toilet and Fancy Goods, Sundries Etc., Etc.

DISTRIBUTORS FOR SUBRAMANIAN'S "BABY" BRAND
SPECIAL DRINKS

[Northern Province Agents for Lanka Glass Factory Products]

67, 69, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.

P. O. Box — 64.

T phone — 372.
grams — "RAJU"

LEADING AGENTS IN NORTH CEYLON

FOR

ALL KINDS OF WINDOW GLASSES WITH
THE LATEST DESIGNS;

ALL KINDS OF EVERSILVER WARE;

ALL KINDS OF OILMAN STORES;

AND

ALL KINDS OF FANCY GOODS;

*

*

*

Choice Selection of
WEDDING GIFTS AND PRESENTS

*

*

*

TRANSPORT AGENTS — JAFFNA TO COLOMBO

Phone : 489

Cable : "Sash"

S. A. S. HAMEED & Bros.,

GENERAL WHOLESALE & RETAIL MERCHANTS,

95, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Branch Office :

3, New Moor Street,

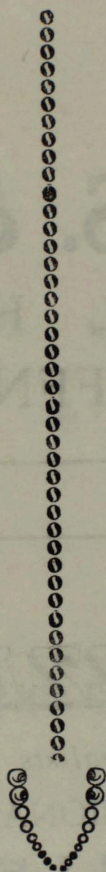
COLOMBO.

Phone : 5412

Cable : "ESEAESEH"

Our Best Wishes to the Principal

MR. S. AMBIKAIPAKAN B. A.

“THE EELANADU”

An Independent TAMIL DAILY, with no political alignment,
supported by all Tamil speaking people who are interested in
the constructive effort to make Ceylon a happy place to live in.

BEST WISHES TO THE PRINCIPAL
MR. S. AMBIKAIPAKAN

A. K. S. & Sons
JEWEL HOUSE,
JAFFNA.

Cable: 'STAR'

Phone: 277

S. T. A. RAZZACK & CO.,

Specialists in:
FASHIONABLE
JEWELLERIES
AND
BRILLIANTS

S. T. A. RAZZACK & CO.,
JAFFNA.

Best wishes to the Principal

MR. S. AMBIKAIPAKAN

MR. S. AMBIKAIPAKAN

from

The
★

Jaffna Co-operative Stores Ltd.

Patrons are invited to

call at our

S. S. ARBOBUCKER & Bro.

DIRECT IMPORTERS

OF

SELECTED WINE AND SPIRITS

A. VELUPPILLAI

Liquor Merchant,

Kasturiar Road,

JAFFNA.

**Best wishes to the Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN**

S. S. ABOOBUCKER & Bro.,

**DIRECT IMPORTERS
OF
HARDWARE AND PAINTS**

112, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Phone : 7109

With best wishes
to
MR. S. AMBIKAIPAKAN
from

The
Jaffna Co-operative Stores Ltd.

Patrons are invited to
call at our Establishments
for all their requirements of **QUALITY**
goods at fair prices.

"OUR MOTTO IS SERVICE ABOVE SELF"

Tele { Grams : 'LAKSHMI', Jaffna.
Phones : 438, 370 & 537.

**420, Hospital Road,
JAFFNA.**

உள்ளத்தழகை முகத்தில் பதிய வைத்திருக்கும்

உங்கள்

உயர்தரப் போட்டோக்களுக்கு

பாரத் ஸ்கூடியோ

கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 252

BHARAT STUDIO

PHOTOGRAPHERS

82/1, Kasthurier Road,

JAFFNA.

NATHAN WORK SHOP

Regd. No. 5381.

Prop : K. RANGANATHAN

Turning of all kinds of vehicle parts,
Tinkering, Electric moulding
and
moulding Etc.

RATES MODERATE, PROMPT ATTENTION,
SATISFACTION QUARANTEED.

93, Manipay Road,

JAFFNA.

(Vaidyeshwara Vidyalaya Junction)

Visit

MISKIN

TAILORING & TEXTILES

மிஸ்கின் ரெயிலறிங்

GENT'S TAILORING

READY MADE CLOTHES ETC.

will be available

27, GRAND BAZAAR,

JAFFNA.

Manufacturing Jeweller and Diamond Merchants
Workmanship Guaranteed.

OUR MOTTO IS HONESTY & PROMPTNESS
BEFORE GOING ELSEWHERE VISIT

M. PONNAMPALAM & SONS

தங்கப்பவுண் வெள்ளி நகைகள் இரத்தினக் கற்கள் வைரக் கற்கள் எம்மிடம் கிடைக்கும்
நவநாகரிக நகைகள்

கிடைக்குமிடம்: **மு. பொன்னம்பலம் அன் சன்ஸ்**

215, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

S. M. YOOSUF

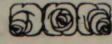
Hardware, Brassware, Paints

85, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Telephone: 7146

Best wishes to the Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN

பிள்ளையார்ஸ்

பித்தளை, அலுமினியம், எவர்சில்வர் எனுமல்
பாத்திரங்கள் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
கிடைக்கும்.

சுத்தமான தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய்,
மோர் மிளகாய், வடகம், அப்பளம்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.

Prop. K. Sahadevan

107, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

53A, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

For
ELECTRICAL GOODS, EVER SILVER WARE
AND
GIFTS FOR EVERY OCCASIONS

Please Visit:

ELECTRIC LINES

120, K. K. S. Road,

JAFFNA.

The Best Wishes to our Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN

Call at

or Phone 486

ABDULLA & CO.,

K. K. S. Road,

JAFFNA.

Agents for:

RUDGE BICYCLES, SIEMENS RADIOS
ELECTRICALS & OPTICALS GOODS

Best Wishes to the Principal
MR. S. AMBIKAIPAKAN

V. PONNAMBALAM
GALGAMUWA STORES

Prop: A. Velupillai & Sons

No. 41, Kasturiar Road,

JAFFNA.

N. VAITILINGAM & Co. Ltd.

COLOMBO

JAFFNA

LEADING IMPORTERS, GENERAL HARDWARE MERCHANTS,
ENGINEERS AND BUILDING CONTRACTORS.

Cheapest House for :

All kinds of Building Materials of Good Quality, Cartridges, Dynamite,
Siemens Water Pumps, Estate Requisites etc., etc.

We are manufacturers of "THORN" brand Barbed Wire,
best in the Market and high quality Brass and Iron Wood Screws.

Colombo Office:

Workshop:

Jaffna Office:

450, OLD MOOR STREET,

169, POWER HOUSE ROAD,

138, K.K.S ROAD,

Colombo 12.

Jaffna.

Jaffna.

T'Phone Nos. 2029 & 7143.

T'Phone No. 530.

Visit —

FOR ANY KIND OF:

★ SAREES

★ NON - IRON SHIRTS

★ NEW BATTICK SORANGS

AND EVERY KIND OF TEXTILES

ANNES TEXTILES

Specialists in Sarees Printing

(Orders Accepted)

4, GRAND BAZAAR,

JAFFNA.

உங்கள் பணத்தை

யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கியில் சேமியுங்கள்

நிலையான வைப்பு: 3, 6, 12 மாதங்களுக்கு நிலையாக வைக்கும் வைப்புக் களுக்கு வட்டி முறையே 1½%, 2½%, 3½% ஆகும். 5 வருடங்களுக்கும், அதற்கு மேலும் நிலையாக வைக்கும் பணத்திற்கு 4 வீதமும், 10 வருடங்களுக்கும், அதற்கு மேலான கால வைப்புக்கும் வட்டி 4½ வீதமும் கொடுக்கப்படும்.

சேம வைப்பு: சேம வைப்பிற்கு 3% வட்டி வழங்கப்படுகிறது. இவ்வைப்பி லிருந்து நாளாந்தம் பணத்தை எடுப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யலாம்.

தாபனங்களுக்குக் குறைந்த இருப்பு ரூபா 5000/- க்கு மேலாக இருக்கும் மாதங்களுக்கு 4% வட்டி வழங்கப்படும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 4½% வட்டி வழங்கப்படும்.

நகை அடைவு பிடித்தல்: வங்கியின் எல்லாக் கிளைகளிலும் நகை அடைவு பிடிக்கப்படுகின்றது. வட்டி 10%. எடுத்த பணத்தைப் பகுதி பகுதியாகவும் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்: யாழ்ப்பாணம், பரந்தன், சுன்னாகம், பருத்தித்துறை (நெல்லி யடி), சாவகச்சேரி, சங்கானை, ஊர்காவற்துறை, வலி-கிழக்கு (ஆவரங் கால்) முதலிய இடங்களில் உண்டு.

தலைமைக் காரியாலயம்: 59, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Phone: 7152

S. MUTTUKUMARU & SON

Prop: S. M. KANAGARATNAM

Manufacturing Jewellers

125, K. K. S. Road,

JAFFNA.

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ORDERS PROMPTLY EXECUTED

சி. முத்துக்குமாரு அன் சன்

நகை வியாபாரம்

175, காங்கேசன்துறை ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

- ★ “யானை” மார்க் அஸ்பெஸ்டஸ் கூரை சீற், பிளேயின் சீற்றுகள்
 - ★ இலங்கை அரசாங்க உருக்குக் கூட்டுத்தாபனத்தாரின் உற்பத்திப் பொருட்கள்
 - ★ மண்வெட்டி, கோடரி முதலியனவும்
- கையிருப்பிலிருந்து எப்பொழுதும் மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சண்முகம் ஸ்ரோர்ஸ்

222, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 697

நிதான விலை!

உயர்ந்த ரகம்!

ஆ. அப்பையா அன் கோ.

- பலவித மணிப்புரி கூறைகள்
 - சிறந்த கைத்தறித் துணிகள்
 - கோவில் பட்டுக்குடைகள்
 - சி. டபிள்யூ. ஈ. (C. W. E.) கூப்பனுக்குரிய புடவைகள்
- நிதான விலையிற் கிடைக்குமிடம்.

ஆ. அப்பையா அன் கோ.

82, கே. கே. எஸ். ரோட்,

54, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

With the best Compliments of

V

R. B. & SON,

LEADING TEXTILE DEALERS

K. K. S. Road,

JAFFNA.

BEST WISHES TO THE PRINCIPAL
Mr. S. Ambikaipakan

ஆறுமுகம் நல்லதம்பி

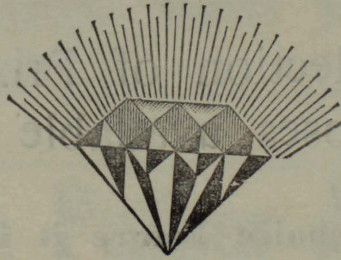
75. கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 664

தங்கப்பவுண், வைரம், பலவித
இரத்தினக்கற்கள் சகாயமான விலைக்குப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஓடர் நகைகள்
குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து
கொடுக்கப்படும்.

GIVE US A
TRIAL BEFORE
GOING
ELSEWHERE
HONESTY &
PROMPTNESS
IS OUR MOTTO

A. NALLATHAMBY

75, Kannathiddy,

JAFFNA.

Telegram : 'KAMALAM'

Telephone : 664

அதிபர் அம்பிகைபாகனுக்கு
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

செ. கந்தசாமி

நகை வியாபாரம்

206, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

தற்கால டிசைன்களில் வேலைத் திறமையுடன்
நகைகள் ஓட்டுக்குக் குறித்த தவணையிற் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

S. KANTHASAMY

JEWEL MERCHANT

206, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Calling all Garden Lovers!!!

**Latest Collection of Prize-winning
British Roses available for sale.**

Make your choice before it is too late.

Jaffna Tropical Nurseries

NANDAVIL

3rd Mile Post,

K. K. S. Road.

Best wishes From "PLAUS"

The Leading Manufacturers of Ice Cream Products of the North
To Mr. S. AMBIKAIPAKAN Our Principal

"Plaus Pops are Tops"

SAY OUR COOL CUSTOMERS

சுகாதாரமுறையிலும் சுவையிலும் சுவையின் இறுதி எல்லையிலும் தயாரிக்கப்படும்
எமது ஐஸ் கிரீம், ஐஸ் ஜெலி, ஐஸ் சொக், ஐஸ் பழம்
தரத்தில் தன்னிகரற்றவை.

PLAUS

Five Junction
100, Manipay Road
JAFFNA

பிளவ்ஸ்

ஐந்து சந்தி
100, மானிப்பாய் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

(WITHIN MUNICIPAL LIMIT)

For all your Requirements in Aerated Waters

Ice Cream Soda, Vimtim, Pine Apple, Lemonade Etc.

"ICE" Available at all hours"

"Free Home Delivery Service"

Prop: D. S. Duraiappah

The New Aerated Water Ice Manufactory

VANNARPONNAI,

JAFFNA.

Rasa Pather Jewellery

Jewellers & Gem Merchants

ராசா பத்தர் ஜுவலரி

நகை வியாபாரம்

125, கஸ்தூரியார் வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.

125, Kasturiar Road,
JAFFNA.

இலங்கையில் இரும்புப் பெட்டி தயாரித்தளிக்கும்

ஒரே ஸ்தாபனம்

“எவர்சில்வர் மாளிகை”

அன்பளிப்புக் கேற்றதும், தினசரி பாவிப்புக்கேற்றதுமான
எல்லா விதமான பாத்திரங்களும் இரும்புப் பெட்டிகளும்
எம்மிடம் சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

241, கே. கே. எஸ். வீதி,

—

யாழ்ப்பாணம்.

Best Wishes to the Principal

Mr. S. Ambikaipakan

Subash Cafe & Guest House

Hospital Road,

JAFFNA.

Best Wishes to the Principal

MR. S. AMBIKAIPAKAN

Murugan Stores

K. K. S. Road,

JAFFNA.

JAFFNA CHEAPSIDE

Prop: T. Balasubramaniam

Main Street,

POINT-PEDRO.

Authorised Distributors for

Lanka Salu Sala **TEXTILES**

Famed for:

SAREES

Best in quality
& Attractive Designs

CHEAPEST PRICES

Leading House for all kinds of

★ **TEXTILES** ★

A Trial will Convince You

For the Best Entertainments in

WESTERN FILMS

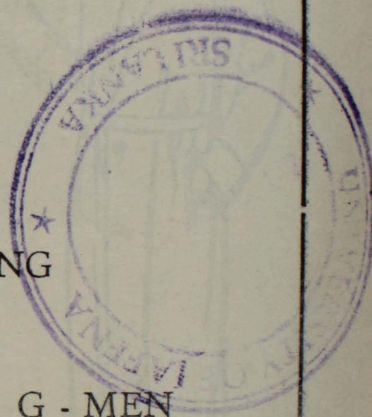
Manohara Theatre

JAFFNA

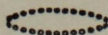
PHONE : 485

Our Programme for May, 1968.

1st & 2nd	ZULU
3rd & 4th	NUTTY PROFESSOR
5th to 7th	BANDINI (Hindi)
8th & 9th	KING KONG
10th to 13th	FAMILY JEWELS
14th & 15th	CARRY ON SCREAMING
16th & 17th	FOREVER MY LOVE
18th to 21st	GUNPOINT
22nd to 24th	DICK TRACY & HIS G - MEN
25th to 27th	HUM DONO
28th to 30th	FOUR FOR TEXAS
31st & 1st	ROBIN AND THE SEVEN HOODS

223190

AT THE **Rio Cinema** COLOMBO

"THE BIBLE"

University of Jaffna

223190

Library

STAR

FILMS

தரமான சினிமாப் படங்களை இலங்கையில் திரையிட்டுப் புகழ்பெற்ற
எஸ். ரி. ஆர். பிலிம்ஸ் தாபனத்தார்

ஈழத்தின் ரசிகப் பெருமக்களுக்கு

1968-ல் அளிக்கவிருக்கும் சிறந்த திரைவிருந்துகளில் சில:

விரைவில் வருகிறது!

- ★ ஜெய்சங்கர்
 - ★ கே. ஆர். விஜயா
 - ★ நாகேஷ்
 - ★ மாதவி
- நடித்த

“முகூர்த்த நாள்”

வருகிறது!

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேஷன், எஸ். எஸ். ஆர்., நடித்த

★ “மனோகரா”

ஏ. வி. எம். ராஜன், புஸ்பலதா, சோ, நடித்த

★ “கற்பூரம்”

என். எஸ். கிருஷ்ணன், மதுரம், நடித்த

★ “67-ல் என். எஸ். கிருஷ்ணன்”

ஜெய்சங்கர், விஜயா, தங்கவேலு, நடித்த

★ “தங்கவளையல்”

ஜெய்சங்கர், பாரதி, நாகேஷ், நடித்த

★ “காதல் பறவை”

பத்மஸ்ரீ சிவாஜி கணேஷன், ஜி. வரலெட்சுமி, நடித்த

★ “ஹரிச்சந்திரா”

தற்பொழுது திரையிடப்பட்டுள்ள எம். ஜி. ஆர்., ஜெயலலிதா, நம்பியார்
நடித்த “காவல்காரன்” (இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும்) 100 நாட்கள்
கொண்டாடியது.

உரிமையாளர்:

எஸ். ரி. ஆர். பிலிம்ஸ்

75, குமார வீதி, கொழும்பு 11.

ராஜா தியேட்டர்
யாழ்ப்பாணம்

சாந்தி சினிமா
மட்டுநகர்

BEST WISHES TO THE PRINCIPAL
MR. S. AMBIKAIPAKAN

YAPPAN JEWELLERS

KANNATHIDY,

JAFFNA.